

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

LUCIA
FRANCO

SAYES

*I broke all
the rules.*

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

SAY
YES

LU C I A
F R A N C O

SAY
YES

Evet Deyin
Lucia Franco tarafından

Telif Hakkı© 2020 by Lucia Franco

Editör: Nadine Wunningham
Düzeltili: Amber Hodge Kapak
Tasarımı: Okay Creations

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve telif hakkı yasasının izin verdiği diğer bazı ticari olmayan kullanımlar dışında, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusal bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

İÇİNDEKİLER

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Sonsöz

Benimle Kal _____

ÖnizlemeÖnsözünün

Bölüm 1

Ayrıca Lucia Franco

Teşekkür Yazar

Hakkında

*James ve Aubrey'e aşık olan ve daha fazlasını isteyen her okuyucuya, Evet Deyin
sizin için.*

BİR

Bu korkunç baş ağrısıyla savaşıırken leep benden kaçıyor.

Dönüyorum ve yan tarafıma kıvrılıyorum. Çatlak kapıdan gelen ışık yatağa yayılıyor ve ben de onu engellemek için yüzüme bir yastık koyuyorum. Zifiri karanlık bir odada uyumak geçmişte hep işe yaramıştı ama bu sefer işe yaramıyor. Baş ağrımın ana nedeni stres. Son zamanlarda aklımda o kadar çok şey vardı ki neredeyse hiç uyuyamadım.

Esniyorum ve gözlerimi kapatıyorum, sonunda uykunun beni içine çektiğini hissediyorum. Odamın dışındaki kapı çarparak beni uyandırdığında bir yığın battaniyenin altına gömülmüştüm. Nefesim kesiliyor ve kan çanağına dönmüş gözlerim bir anlığına açılırken kalbim boğazımda sıkışıyor. Bir süre sessizlik içinde yatıyorum, gözlerim ağırlaşıyor ve tekrar dalmaya başlıyorum, ta ki James'in diğer odadan bağırıldığını duyana kadar.

"O küçük pisliğe söyle, benimle temize çıkması için son bir şansı var yoksa davasını düşürürüm ve gidip başka bir avukata onu ücretsiz olarak kabul etmesi için yalvarabilir." Bir sessizlik oldu. "Reece, yorum yapıyordum... Evet... Havamda değilim. Ona, konuştuğu ve sonunda evet diyen beşinci kişi olduğumu hatırlat. Müebbet hapisle karşı karşıya. Ben dönene kadar her şeyi itiraf etmezse onu bırakacağımı söyle. Tek ihtiyacım olan onunla iki dakika konuşmak ve yalan söyleyip söylemediğini anlayacağım."

Yemin ederim James'in gerginliğini duvarlardan hissedebiliyorum. Bedenim beklememi isterken kalbim ona gitmemi söylüyor.

Reece'i dinlerken sessizleşiyor ve ben bir sürahiye düşen buz küplerinin şangırtısını yakalıyorum. Bardak keskin bir çınlamayla mermer tezgâhla buluşuyor ve sadece bir şişe konyak olabilecek şeyin kapağı açılıyor. Onu avucumun içi gibi tanıyorum. Kadehi doldurduktan sonra biraz çevirir ve Reece'e cevap vermeden önce hızlıca bir yudum alır.

Yastığı yüzümden çekiyorum, kollarımı başımın üzerine uzatıyorum ve nefes alıyorum. Bedenim uyumak için yanıp tutuşuyor ama James'i daha fazla görmek istiyorum.

"Teşekkürler, Reece. Gözün üstünde olsun. Onu bırakmak istemezdim ama belki de bir ders almasının zamanı gelmiştir."

Bir süre durakladıktan sonra James canlı bir kahkaha atar.

"Evet, o burada. Onu böyle düşünmeyi bırak, seni sikik," diyor James ve şaka yaptığını biliyorum. "Evet, selamını söylerim. Tamam, dostum, evet. Sonra görüşürüz. Tekrar teşekkürler."

Dudaklarımda yorgun bir gülümseme beliriyor. Onların şakalaşmalarını duymak hoşuma gidiyor. James ve ben artık resmi olarak bir çift olduğumuz için yatak odamıza başkalarını getirme olasılığını tartışmıştık ama ikimiz de getirmemenin en iyisi olduğuna karar vermiştik. Reece, birkaç yıl önce üçümüzün paylaştığı o ateşli geceyi yeniden yaratmamızı sağlamaya çalışıyor ama James ve ben her zaman hayır diyoruz. İkimiz de ilişkimizde rahatız ve başka birini ilişkimize dahil etme ihtiyacı hissetmiyoruz.

Açıkçası, onu paylaşıyorum.

James'in ayak sesleri koridordan yatak odamıza doğru ilerlerken yankılanıyor. Onun öfkeli varlığını hissediyorum ve kapıyı açıp odamıza girmeden önce bir gölgenin belirdiğini görüyorum.

"Val."

Bana Val demesine bayılıyorum. Normalde bu lakabı duyduğumda dudaklarımda sinsi bir gülümseme belirir ve olacakların arzusuyla kanım kaynar.

Ama bugün sadece birinin ya da *bir şeyin* beni bu ıstıraptan kurtarmasını istiyorum. Belki Natalie bana ot kalemimi getirir. Cehennemden gelen bir baş ağrım olduğunu bildiği için ışık düğmesine basmıyor, bu yüzden kapıyı beni görebileceği kadar açık bırakıyor.

Geniş adımlar mesafeyi kapatıyor. James başucumda duruyor, sanki derisinin altında bir şeyler kaynıyormuş ve dışarı çıkmak için can atıyormuş gibi delici bir bakışla bana bakıyor. Işıklar kısıldığında gözlerindeki mavinin kontrastı her zaman ortaya çıkıyor. Bardağını komodinin üzerine koyuyor, sonra eğilip alnıma bir öpücük konduruyor. Gözlerim kapanıyor ve o göremese de gülümsüyorum. Alnından öpmesine bayılıyorum. Ona doğru uzanıyorum, kollarımı omuzlarına doluyorum ve onu kendime çekerek yatağa tırmanmasını sağlıyorum. Hiç tereddüt etmeden yanıma geliyor.

James beni kaşıklayabilmek için yan yatmış durumda ama ben onun yerine yanına kıvrılıp burnumu boynuna sokuyorum. Vücudunu bedenime bastırılmış hissetmeye ihtiyacım var. Güçlü bir kolunu boynumun arkasına doluyor ve bana yaklaşıyor. Sanırım onun da bana ihtiyacı var.

"Daha iyi hissediyor musun?"

"Mmmmm," diye mırıldanıyorum nefesimin altında, sonra başımı sallıyorum. "Öyle mi?"

"Evet, şimdi sıkıcı bir baş ağrısı var ama çok daha iyi. Senin kollarında olmak iyi geliyor."

Doymuş bir iç çekiş bırakıyorum ve kendimi onun göğsüne gömüyorum. James'in kollarında olmak ihtiyacım olan tek ilaç.

"Bana ihtiyacın olsaydı eve daha erken gelirdim."

Çenemi yukarı kaldırarak dudaklarımı onunkilere bastırıyorum ve tuzlu biberli sakalının tenimi gıdıkladığını hissediyorum. Başımı sallıyorum ve "Gerek yok. İş yerinde her şey yolunda mı?"

James eliyle dizimi tutuyor ve bacağımı kalçasına doluyor, böylece kısmen onun üzerine uzanıyorum. Vücudunun sıcaklığının benimkini ısıttığını hissettiğimde boğazımın arkasında küçük bir mırıltı titreşiyor. Elini uyluğumla kalçamın birleştiği tepe noktasına koyuyor ve beni iyice çekiştiriyor.

"Müvekkilim kendine çeki düzen verirse iyi olur. Bu çocuk ömür boyu hapis cezasıyla karşı karşıya olduğunu anlamıyor gibi görünüyor. Bunun bir şaka olduğunu düşünüyor ve benim şirketim onu temsil ettiğine göre, cezasız kalacağını sanıyor. İşlerin böyle yürümemesi çok kötü."

"Kaç yaşında?"

"On yedi."

"Bu çok talihsiz bir durum," diyorum sessizce. "Umarım yola gelir. Geleceğini barlarla mühürlemeden önce çok fazla zamanı yok."

James bir an sessiz kaldı. Durumu düşündüğünü ve bunun onu rahatsız ettiğini biliyorum. Avukatlara duygularını kapıda bırakmaları öğretilir ama onlar da insan ve bazen bir dava onları da etkiliyor.

"Evet, umarım. Onun bir başka genç istatistiği olarak kalmasını görmekten nefret ediyorum ve gittiği yol da bu."

Sözlerindeki umutsuzluk sesini sevmiyorum. James iyi bir kalbi olan iyi bir adam. İhtiyacı olan herkese sürekli yardım elini uzatır. Onu bu derece sıkıntılı görmek beni rahatsız ediyor ve onun kafasını dağıtmak için içimde bu ihtiyacın ortaya çıkmasına neden oluyor.

Avuçlarım geniş göğsünün üzerinde kayıyor, pahalı kumaşın altındaki gücünü hissediyorum. James gibi birine sahip olduğum için içimde bir ateş yanıyor

-Güçlü ve sessiz tipler, bu dünyada önemli olan tek şey benmişim gibi bana sarılırlar.

Ona doğru bastırarak, sırt üstü yatana kadar ona doğru yuvarlanıyorum. Dizlerimin üzerine yükseliyorum ve kalçalarına sarılıyorum. Eğiliyorum ve ağzının üzerinde oyalanıyorum, kasıtlı olarak kalçalarımı amımın cinsel bir kaymasıyla geriye doğru eğiyorum. James beni kavlıyor, elleri yuvarlak kalçalarımın üzerinde dinleniyor.

"İçeri girdiğinde Val'e seslendiğini duydum," diyorum, sesim daha boğuk bir ton alıyor. Neye ihtiyacı olduğunu biliyorum ve bunu ona vermek istiyorum. James

aklını işinden ve kontrol edemediği şeylerden uzaklaştırması gerekiyor. Dizginleri eline alacak ve ona kendi adını unutturacak birine ihtiyacı var.

Ben o kızım.

Siyah kravatına uzanıyorum ve orta parmağımı düğümden geçirerek gevşetiyorum, sonra da tamamen çıkarıyorum. Dokunuşum gömleğinin siyah düğmelerini arıyor, böylece onu da çıkarabiliyorum.

James ellerini giydiğim büyük boy gömleğin altına sokuyor ve ben onun düğmelerini çözerken tenime bastırıyor. Kalçaları benimkilere doğru küçük bir dalgalanma yapıyor ve içimde bir karıncalanma dalgasının akmasına neden oluyor. Bedenim onun için gevşiyor ve ellerinin tenimde bıraktığı ilahi his karşısında gözlerim kapanıyor.

"Yaptım," diye mırıldandı.

Val. Neredeyse iki yıl önce resmi olarak çıkmaya başladığımızda bir anlaşma yapmıştık. Bir geceliğine Valentina olduğumda, tüm kartlar masadan kalkıyor ve onun merhametine kalıyorum. Diğer geceler öyle *olmadığımdan* değil ama Val gecelerinde durum farklı. Biz farklıyız. Hayır demiyorum. Ne giymemi isterse onu giyerim ve o bütün gece acımasızdır. Ondan hoşlandığımı ya da onunla denemek istediğimi dile getirdiğim her şeyi bana veriyor. Cinselliğimiz konusunda açık olmak bizi ilk etapta bir araya getiren şeydi. Mutlu seks hayatı, mutlu eş. Sloganımız bu, değil mi? Onun karısı olmasam da, hemen hemen aynı şey. James beni mutlu etmeyi seviyor. Hatta her zaman yüzünde aptal bir sırıtişla dolaşıyor.

İlk başta James'in istediği kişinin Aubrey değil de Valentina olmasından endişelenmiştim ama bana durumun böyle olmadığına dair güvence vermişti. İşleri biraz değiştirmeyi sevdiğini söylemişti ve bunun için onu suçlayamazdım. Kim sevmez ki? Ben severim. Bana karşı açık ve dürüsttü. Bu bizim için işleri ilginç ve eğlenceli kılıyor. Onu ne zaman arayacağını asla bilemiyorum -bu her zaman bir sürpriz oluyor- ve bundan asla pişmanlık duymuyorum. Genellikle, işimiz bitmeden bir sonraki sefer için sabırsızlanıyorum.

"Eğer sen de istersen," diyor James. Kenara çekil, Aubrey. Valentina kalktı.

"Senin için her zaman hazırım," diyorum, sesimi havaya uydurmak için alçaltarak. James ona Valentina gibi davranmama bayılıyor.

Parmaklarım son düğmeye ulaşıyor. Gömleğini iterek açıyorum ve göğsündeki renkli dövmelemleri ortaya çıkarıyorum. Elli altı yaşına göre, yirmi yaşındaki çoğu gençten daha formda. Cesur, erkeksi ve hâlâ günah kadar ateşli. James Riviera tamamen benim. Gölgelemlerin arasında gerçek desenleri görmek zor ama tenindeki renkli mürekkep girdaplarını ezberleyebilirim. Avuçlarım karın kaslarında kayıyor, hissediyorum

Her bir kas kaburgasını, sonra da göğüs kaslarını. Kemerini çözmek için aşağı doğru kayıyorum, ama daha kemerini çözmeden beni durdurmak için uzanıyor.

Gözlerim onunkilere kayıyor. James tek kelime etmeden beni ters çeviriyor, böylece üzerimde beliriyor. Sanki söylemesi gereken bir şey varmış gibi çelik bakışlarıyla beni kendine çekiyor ve ben onun içinde kayboluyorum. Vücudunu alçaltıyor ve ağırlığını bana veriyor. Parmaklarım saçlarının arasından geçerken, çıplak göğsünün kalçalarımın arasına dokunuşunun keyfini çıkarıyorum.

"Val bu hafta sonuna kadar bekleyebilir," diyor ve kaşlarım şaşkınlıkla çatılıyor. "Bir haftalığına Tahiti'ye gidiyoruz. Çoktan ayarladım ve asistanınızla programınızı netleştirdim ve kedilere iyi bakıldığından emin oldum."

Gözlerim şaşkınlıkla açılıyor, kalbim heyecandan hızla çarpıyor. Ben daha cevap veremeden James beni bütün gece ona bağlayacak bir şey daha söylüyor.

"Şimdi bana Aubrey'mi ver ve onun vücuduyla müzik yapmama izin ver."

İKİ

S James ve ben o gün Chelsea'de yeniden bir araya geldiğimizden beri -Natalie sayesinde- bulduğumuz her fırsatta beni dünyanın dört bir yanına götürüyor.

Her kıtaya gittik ve midemizin kaldırabileceği kadar çok lezzeti denedik. Seyahat etmek ve dünyayı görmek istediğimi biliyordu ama aynı zamanda kar amacı gütmeyen kadın ve çocuk sığınma evim Sanctuary'ye odaklanmamın benim için ne kadar önemli olduğunu da biliyordu. Ne kadar çılgınca görünse de, üst düzey bir eskort olarak çalışırken kazandığım para, hayatımın geri kalanı için kendimi finansal olarak ayarlamak ve ihtiyacı olanlara yardım etmek için ileriye dönük ödeme yapmak için yeterliydi. Geri verebildiğimi bilmek kendimi iyi hissettiriyor. Bir şekilde, Grammy'nin hala etrafımda olduğunu hissettiriyor.

Su üzerindeki özel bungalov odamızda yüzüstü yatarken çenem ellerimin üstünde duruyor. Arkamda James bana sıcak yağ dokusu masajı yapıyor. Bu yolculukta hiçbir masraftan kaçınmamış. Sabahın erken saatleri ve Fransız kapıları ardına kadar açık. Tuzlu denizden gelen spre, frangipani çiçeğinin zengin, çiçeksi kokusuyla çok mükemmel bir şekilde karışıyor. Bulutsuz gökyüzünün altındaki kristal deniz mavisi suya bakarken, çökmekte olan aromayı içime çekiyorum. Bütün gün burada oturabilirim.

James, içinde yaşadığımız koşuşturmadan uzaklaşıp nefes almak için zamana ihtiyaç duyduğunda iki kez düşünmüyor. Sadece kalkar ve gider. Bazen beni iki günlüğüne, bazen de iki haftalığına sürpriz bir tatile götürüyor. Önceleri endişelenirdim çünkü Sığınak benden çok fazla zaman talep ediyordu. İnsanların kendi ayakları üzerinde durmak için nasıl mücadele ettiklerini ilk elden görürken hayattaki zevklerin tadını çıkardığım için kendimi kötü hissedirdim. Bazı üyelerin ilk geldiklerinde birbirine sürtecek iki kuruşu bile yoktu ve şimdi yarı zamanlı işleri var. Onların geliştiğini görmek beni mutlu ediyor, ancak her şeyin bir bedeli var.

Sanctuary iki yıl içinde o kadar büyüdü ki şehrin diğer yakasında bir tane daha açıyorum. İkinci yer bekâr babalara ve çocuklarına hitap edecek. Bana saf diyebilirsiniz ama bu kadar çok erkeğin çocuklarını büyütmek için yalnız kaldığını ve yardıma ihtiyaç duyduğunu hiç bilmiyordum. Toplum hep kadınları sorumlu tutuyor ama çocuklarını hiçbir şey yapmadan büyüten bir o kadar da erkek var.

"Ne düşünüyorsun?" James başparmağını omzuma bastırarak gerginliği gidermeye çalışıyor. İçimi çekiyorum ve gözlerimi kapatıyorum. Bu inanılmaz bir his. En iyi sırt masajını o yapıyor.

"Bana karşı çok iyi olduğunu," diyorum, sesim hülyalı bir ton alıyor. James daha fazla sıcak yağ sürüyor ve elleri sırtıma yayılırken yatağa daha da gömülüyorum.

"Senin için her şeyi yaparım," diyor, sonra eğilip kürek kemiklerimin arasına bir öpücük konduruyor. "Retreat konusunda stresli olduğunu biliyorum." İkinci sığınağımdan bahsedince dudaklarımda küçük bir gülümseme beliriyor. "Şu anda odaklanmanı istediğim tek şey biziz ve ben bu düğümleri çözerken ellerimin sana ne yaptığı. Barınak için yapabileceğin başka bir şey yok tatlım, her şey bitti ve açılışa hazır."

İçimi çektim. "Biliyorum. Sadece bir şeyleri kaçırmışım gibi hissediyorum. Galanın aynı gün olması da yardımcı olmuyor."

New York City Women of Impact Humanitarian Awards'ın dört sahibinden biri olacağımı öğrendiğimde, sinirlerimi bir kelebek sürüsü istila etti. Yaklaşan akşam yemeğini ya da sekiz milyon insanın yaşadığı bir şehirde bu özel ödül için nasıl seçildiğimi düşünmeden edemedim. Aynı gün Retreat'in açılacak olması da stresimi artırıyor. Her zaman hatırlayacağım ve kalbimde hissedeceğim bir an olacak. Hiçbir şeyin bu duyguyu zedelemesini istemiyorum.

"Bu normal. Bu işe çok fazla zaman, para ve enerji yatırdınız. Bu sizin için sadece bir hobi değil, bu sizin hayatınız ve sevdiğiniz şey. Seni harekete geçiren şey bu. Sorunsuz yürümesini istediğini biliyorum ve öyle de olacak. Sadece beş dakikalığına bunu düşünmeyi bırak."

Başımı sallıyorum. Bunu gerçekten istiyorum, ama kaygım hala orada ve sinirlerime zarar veriyor.

James'in dediği gibi bir nefes alıyorum ve endişelerimi dışarı veriyorum. Dokunuşuna odaklanıyorum, ellerini nasıl düzleştirdiğine ve aşağı doğru baskı uygularken parmaklarını nasıl açtığına, sonra amımda bir karıncalanma hissedene kadar omurgamdan yukarı doğru sürdüğüne. Parmakları omuzlarımdan kavrımına dolanıyor. Ayrılmış dudaklarımdan küçük bir inilti kaçıyor ve sırtım buna karşılık erotik bir kavis çiziyor. Sıcak parmakları, ben yatağın üzerinde kıvrana kadar açıkta kalan göğüslerimin kenarlarını okşuyor. Meme uçlarım büzülüyor ve serin çarşaf aldıkları zevki bastırmak için hiçbir şey yapmıyor. James parmaklarını kaburgalarımdan üzerinde gezdiriyor, yavaşça kalçalarıma doğru kaydırıyor. Kalçalarımla sıkıyor, aralarındaki ıslaklığı hissediyorum. Sürtünme klitorisimi çevreliyor ve basınç yoğunlaşıyor. Parmakları leğen kemiğimi sıkarken aynı zamanda kalçalarımla kavislendirirken vücudum ihtiyaç içinde kırılıyor. James aşağı eğiliyor ve

Sırtımın küçük bir kısmı. Sırtımı öpücüklerle boğarak omurgama doğru ilerlerken ayak parmaklarım kıvrılıyor.

James'in bana sıcak yağla sırt masajı yapmasının tek sorunu, hemen ardından tek istediğim şeyin seks olması.

Parmakları yine ensemde, bu sefer saçlarımın arasından geçiyor. Dudaklarım mutlulukla aralanıyor. Saçlarımla böyle oynanmasına bayılıyorum ve James de bunu biliyor. Elleri kafa derimi kavırıyor ve saçlarımı şehvetli bir şekilde çekerek başıma masaj yapıyor.

"James..." Sırıtiyorum ve sonra gülüyorum. "Ne yaptığını biliyorum." "Neymiş o, tatlım?"

Dirseklerimin üzerinde yükseliyorum ve omzumun üzerinden ona bakıyorum. Benimle dalga geçiyor.

Ona her baktığımda kalbim aptalca bir takla atma hareketi yapıyor ve organım onun için içinde bulunduğu kafesten daha fazla şişiyor. Benden otuz küsur yaş büyük olduğu için beklenmedik bir çiftiz ama yine de birbirimiz için daha mükemmel görünemezdik. Tanışmamızın üzerinden dört yıl geçti ve yemin ederim adam hiç yaşlanmamış. Hâlâ tuzlu ve biberli saçları ve sakalları var ama artık daha fazla dövmesi ve biraz daha fazla kası var. Gözlerinin etrafındaki karga çizgilerinin rengi de derinleşmiş. Toplum içinde birlikte olduğumuzda insanların bize biraz daha uzun süre baktığını biliyorum ama umurumda değil. O benim ve onu gururla taşıyorum.

"Buraya gel," diyorum ona iki parmağımı sallayarak.

James hala arkamdan bana sarılırken üzerime eğiliyor. Başının arkasını kavırıyorum ve dudaklarını dudaklarımda hissedebilmek için onu kendime çekiyorum. Onu bir kez öpüyorum ve ağzı açılıyor, dilimi içeri sokmama ve onunkine karşı koymama izin veriyor. Biraz şehvetli bir çekiştirme yapıyorum ve bunu yaparken ona doğru eğiliyorum. James öpücüğüme on kat daha iyi karşılık veriyor, sonra sırtüstü yatması için üzerimden kalkıyor ve ben de onun üzerinde duruyorum. Bacağımı iç uyluğuna yaslamak için yukarı kaldırıyorum, dizim onun ağır çuvalına yaslanıyor. Ona yaklaşıyorum ve parlak gözlerine bakıyorum, kalın kalçası ıslak amıma bastırıldığında hemen daha fazlasını arzuluyorum. Uyarıldığımı hissedenden James baskı uyguluyor.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyor. Eliyle saçlarımı okşuyor ve beni dünyanın sekizinci harikasıymışım gibi inceliyor.

"Seni daha çok seviyorum." Ona her zamanki cevabımı veriyorum.

İçimi bir dizi duygu doldururken kalbim çılgınca çarpıyor. Bazen James'i bu kadar çok sevmem beni korkutuyor. Bazen günün ortasında uyanıyorum.

Gece terleyerek, uykumda onu sevmek için yeterli zamanım olmayacak diye panikleyerek.

"Sorun nedir?"

Başımı sallıyorum. Çok düşündüğüm bir şey olmasına rağmen ona düşüncelerimi söylemek istemiyorum. Bu adamı kendi hayatımdan daha çok seviyorum ve onsuz bir dünya hayal edemiyorum. Onu istediğim gibi sevemediğim bir dünya. Sevmeye ihtiyacı olduğu şekilde.

"Hiçbir şey. Önümüzdeki birkaç gün boyunca sevdiğim adamla baş başa kalacağım için çok mutluyum. Sadece sen ve ben, bebeğim."

Bir an sessiz kaldı. Parmakları çenemi okşuyor ve ben eline doğru eğiliyorum. "Sana bir şey sormak istiyordum."

Avucunun içine gülümsüyorum. "Oh, öyle mi? Neymiş o?"

"Brownstone'umu satsam ve birlikte bir ev alsak nasıl hissedersin? Mesela Bergan Beach'te?"

Başımı kaldırıp ona bakıyorum, kaşlarım geriliyor. Tekrar bir araya gelmemizden altı ay sonra, onunla birlikte olmak için Brooklyn Heights'a taşındım. İki yılı ayrı geçirmiştik ve zaten sahip olduğumuzdan daha fazla zaman kaybetmek istemiyorduk. Zaten her gece birbirimizin evinde olduğumuz için bu çok mantıklıydı. Benimle yaşamayı teklif etti ama Brooklyn'de olmanın onun için daha iyi olduğunu biliyordum, bu yüzden kedileri topladım ve o n u n yanına taşındım.

Yine de büyükannemin evini tuttum. Onu bırakmaya dayanamıyorum, ama boş görmekten de nefret ediyorum, bu yüzden şimdi sığınma evimde kendi ayakları üzerinde durmak için adımlar atmış olanlar için bir geçiş evi olarak kullanıyorum. Kira almıyorum, sadece faturaları ödüyorum. Bir yerden başlamak zorundalar. New York'ta yaşamak son derece pahalı -dünyada yaşanabilecek en pahalı yerlerden biri- ve ben bu kadınlara hak ettikleri bir şans vermek istiyorum. Uymaları gereken katı kurallar ve aylık kontroller var, ancak büyükannemin buna bayılacağını biliyorum ve bu içimde iyi hissetmemi sağlıyor.

Kaşlarım derinleşiyor. "Nedenini sorabilir miyim?"

"Orayı ben seçtim, bir dekoratör geldi ve renklendirdi. Hiçbir şeyi birlikte seçmedik ve ben ikimizin de sevdiği, sadece bize ait bir şey istiyorum." Dili alt dudağının üzerinden kayıyor, sanki tereddüt ediyormuş gibi. "Kendimize ait diyebileceğimiz, daha fazla an yaratmaya devam edebileceğimiz bir yerimiz olsun istiyorum. Seninle her şeyi istiyorum, Aubrey. Bir evlilik, bir yuva. Hayatım boyunca bu işin içindeyim tatlım ve seninle bir sonraki adımı atmaya hazırım."

ÜÇ

My gözleri onun sözleri karşısında yumuşuyor.

Kalbimin bu adama duyduğum aşkla daha fazla büyümesinin mümkün olmadığını düşünüyordum ama belli ki yanılmışım. Kulağımdan kulağıma öyle bir gülümsüyorum ki kızarmış yanaklarım ağrıyor.

"James Riviera, sen nasıl dünyanın en tatlı adamısın?"

Gözlerinin arasında kırışıklıklar oluşuyor ve vücudundaki kaslar sertleşiyor. Bu beklediğim bir şey değildi.

"Ben ciddiym, Aubrey. Sen benim hayatımsın ve seni seviyorum. Daha fazlası olmamızı istiyorum ve bence *bize* ait yeni bir ev satın almak doğru yönde atılmış bir adım."

Ne kadar sevimli olduğu için kıkırdıyorum. Elimde değil. Bazen erkekler o kadar aptal oluyor ki acı veriyor. James sebepsiz yere sinirleniyor.

"Bebeğim?"

Cevap vermiyor. James bakışlarında kayboluyor ve ben onun ne kadar zor düşündüğünü görerek tekrar kıkırdıyorum. Ona karşı daha az şey hissettiğimi düşünmesi mümkün değil, değil mi?

Bacağımı onun üzerine doğru kaydırıyorum, kalçasını kendi kalçamla birleştiriyorum ve uzuvlarımızı birbirine bağlıyorum. Avuçlarım cennet gibi göğsünün üzerinde geziniyor, sonra tekrar bir araya geldiğimizde bir dünya haritası dövmesi yaptırdığı koluna gidiyor. İnce bir iğne ve siyah mürekkeple ustalıklarla yapılmış ve omzunun üstünden bileğine kadar uzanıyor.

Bizim için önemli olan tüm anlarımızı belgeliyor. Beni götürdüğü ve bizi birbirimize yakınlaştıran her bir yeri sonsuza dek vücuduna kazıdı. Kolunda beyaz gazlı bez ve plastik sargıyla eve geldiği günü hala hatırlıyorum. Bana yaptıracağını söylememişti ve bana sürpriz yapmak istemişti. Sürpriz demek yetersiz kalır. James sadece bizim için sakladığı kolunu kalıcı olarak mürekkepletti. Ben de ona kendi dövmemle sürpriz yapmak istiyordum ama henüz ne yapmak istediğime karar verememişim. Onunki gibi ikimiz için de bir anlamı olsun istiyorum.

Bileğini tutuyorum ve nabzının olduğu yeri öpüyorum. Yumuşaklıkla bakıyorum, sonra parmaklarını benimkilerle birleştiriyorum. Başparmağım şimdiye kadar en sevdiğim mürekkepli anı okşuyor - beni ilk kez sevdiğini söylediği gün. Romantik bir yerde değildik ya da özel bir gezi planlamamıştık. Aslında bunu söylediğinde bir yaz akşamı Manhattan'ın tam ortasında Çin yemeği yiyorduk. Siparişimiz henüz hazır değildi.

Henüz, işlek bir caddede, onun sırtı duvara dönük, benim kollarımda Instagram'a layık mükemmel gün batımını izliyorduk. Kehribar rengi ateş topu gökdelenlerin arasından alçalırken binaları nefes kesici bir ışıltıyla aydınlatıyordu. Bu, beton ormanında yürürken herkesin görebileceği sıradan bir gün batımı değildi. Bunun ne kadar inanılmaz olduğunu ve güneşi binaların arasında daha önce hiç böyle görmediğimi, bunun insanı hayatın ne kadar güzel olduğunu farkına vardırıldığını belirtmişim. James bana bunun aslında Manhattan'ın olduğunu ve yılın sadece dört günü güneşin mükemmel batışını sağlamak için güneşin şehrin sokak ızgarasıyla hizalandığı zaman olduğunu söyledi. Hayattan daha büyüktü ve James'in ağzından "Seni seviyorum" çıktığında dış kenardan akan ısı görülebiliyordu. Bu çok doğal ve doğrudu ve sonunda bizim için yaptırdığı ilk dövme oldu - haritasına bakan bir güneş. Nabzının üzerine turuncu ve kırmızının sıcak tonlarıyla işlenmiş güneşe bakıyorum ve arkasında çok değer verdiğim anılara usulca gülümsüyorum.

Dizim kalkmakta olan sikini dürtüyor. "James, o kahverengi taşı seviyorum. Orada seninle olmayı seviyorum, evimize giden caddede yürümeyi ve insanların genellikle şehirde yaşamakla ilişkilendirmediği çiçekli manzarayı seyretmeyi seviyorum. Eğer satmak istiyorsan, o zaman satar ve yeni bir ev alırsın. Sen ne istiyorsan ben de onu istiyorum. Ama bir an için bile olsa, ben hayatına geri dönmeyi önce bu eve sahip olmanın beni rahatsız ettiğini düşünme." Duraksıyorum, aklıma bir fikir geliyor. "Dekorasyonunun aldığı her şeyden kurtulsak ve birlikte alışverişe çıksak nasıl olur? Kendi küçük vahamızı yaratırız. Eğer her şeyi yıkıp yeniden yapmak istiyorsan, bunu da yapabiliriz ama ben orada mutluyum ve burayı gerçekten seviyorum."

Kaşları derinleşiyor. "Öyle mi?"

Başımı salladım. "İstiyorum, ama yeni bir ev almamızı tercih edersen, bunu da yapabiliriz," diyorum, sonra aklıma bir şey geliyor. Başımı yana eğiyorum ve soruyorum: "Burayı evliliğinizin kötü bir döneminde aldığınız ve size bunu hatırlattığı için mi satmak istiyorsunuz?"

James dört yıldır boşanmış ama yirmi yıldan fazla bir süreyi mutsuz ve istenmeyen bir evlilikle geçirmiş. Şimdi neden satmayı düşündüğünü anlayabiliyorum.

"Birazcık."

Ağzımın kenarlarında yumuşak bir gülümseme beliriyor. "O zaman satıyoruz. Tartışma bitmiştir. Eve döndüğümüzde hemen satışa çıkaracağız. Ama James?"

"Evet mi?" Vücudu biraz gevşiyor ve ben dişlerimi alt tarafıma sıkıştırıyorum. dudak.

"Brooklyn Heights'ta ya da çevredeki mahallelerden birinde kalmak istiyorum. Williamsburg, hatta Park Slope gibi mahallelerde ve onların kahverengi apartmanlarından birinde. Brooklyn'de yaşayacağımı hiç düşünmemiştim ama şimdi orada yaşamadığımı hayal bile edemiyorum. Orası bizim evimiz, kalbimin attığı yer, birlikte inanılmaz anlar yaşadığımız yer. Onları geride bırakmak istemiyorum."

James oturma pozisyonuna geçiyor ve beni de yanına alıyor. Güçlü bir kolunu belime doluyor ve kalçalarına sarılana ve vücutlarımız aynı hizaya gelene kadar beni yukarı çekiyor. Meme uçlarım göğsündeki yumuşak tüylerin üzerinde geziniyor. İçimden bir mırıltı kaçıyor ve kollarımı omuzlarına dolayıp gözlerinin içine bakıyorum.

"Üzerinde çalışabileceğim bir uzlaşma," diyor, dudaklarında bir gülümseme beliriyor. "Çoğu kadın gibi bir gün gerçek bir ev isteyeceğini düşünmüştüm, beyaz çitler falan."

Sırıyorum ve bir elimle sakalını sıvazlıyorum. "Sanırım artık ikimiz de benim çoğu kadın gibi olmadığımı biliyoruz."

Kıkırdıyor ve bu ses karnımın çırpınmasına neden oluyor. "Bunun için teşekkürler. Seni olduğun gibi seviyorum tatlım ve hiçbir şeyi değiştirmedim."

Tüm kusurlarımı ve günahlarımı kabul eden bir erkeğe sahip olduğum için gerçekten şanslıyım... ve eskortken becerdiğim tüm erkekler umurumda değil. James'i bana getirdiği için hayatımın o kısmından nefret etmiyorum ama bazen para için yaptığım şeylerden dolayı pişmanlık duyuyorum.

"O zaman anlaştık."

"Sadece senin mutlu olmanı istiyorum," diyor ve bu beni onun için duygulandırıyor. Kalbi çok romantiktir.

"Şey..." Büzülmüş dudaklarım ve çapkın gözlerimle başlıyorum. "Beni gerçekten mutlu edecek bir şeye ihtiyacım var."

Dudaklarıma karşı "Her şeyi yaparım" diyor.

Kalbim bu adam için o kadar hızlı atıyor ki dudaklarımı onunkilere mühürlüyorum ve o da öpücüğü alıyor. O benim her kalp atışım, her nefesim. Tanrım, onu çok seviyorum. Kolumu boynuna doladığımda burnumdan hızlı bir nefes çekiyorum ve boştaki elimle çenesini tutuyorum. İri göğüslerim göğsüne bastırılıyor. Hissettiğimiz arzu bizi bir bütün olarak sararken dillerimiz birbirinin etrafında dolaşıyor.

"Benimle seviş," diye fısıldıyorum.

"Sana zaten söyledim, tatlım. Bunca zamandır seninle sevişiyordum."

James çekici yanını böyle sevimli bir ruh halinde olduğu zamanlara saklıyor ama içten içe söylediklerinde ciddi olduğunu biliyorum.

Avuç içi kalçamla birleşiyor ve içimde küçük bir zonklama hissediyorum. "Yukarı kaldır." Dizlerimin üzerine yükseliyorum ve James sikini eliyle kavrayıp girişime doğru yaklaştırıyor. Gözlerinde benim merhametimde olduğunu söyleyen bir yanıkla bana bakıyor.

"Şimdi hepsini içime al," diyor ve ben de yapıyorum, tek bir güzel, uzun vuruşta ona batıyorum. Başım geriye yuvarlanıyor ve zevk dolu bir iç çekiyorum. Bazen ön sevişmeden vazgeçiyoruz çünkü onun beni girmesini seviyorum. Onun da bundan hoşlanması otomatik bir durum.

İnsan James'in yaşında bir erkek arkadaşla seksin yavaşlayacağını ya da onun için zor olacağını düşünür ama tam tersi oluyor. Bazen ona ayak uyduramayan ben oluyorum. Damarlarında o kadar çok testosteron dolaşıyor ki sevişmelerimiz her seferinde daha da çılgınlaşıyor. Dokunuşundan beni açıklıkla öpüşüne kadar bol miktarda tutku akıyor. Ona bağımlıyım ve doyamıyorum.

Ellerini kalçalarımın koyarak "Yerde kal," diyor.

Genişliğine uyum sağlamak için gevşemeye çalışırken iç uyluklarım titriyor. Bazen içeri kayıyor ve bana çarpıyor, bazen de ilk başta biraz dar geliyor. Acaba ona acı çekmeden sığabilecek miyim?

"O zaman öp beni ve sikinin amımı nasıl genişlettiğini ve beni delikten deliğe nasıl yırttığını unuttur. Bir gün bana ağzı açık bir vajina vereceksin."

O sırtıyor ve ben kendiminkiyle savaşmaya çalışıyorum. "Ne kadar pis bir ağız." "Bayılıyorsun."

"Aynen öyle," diyor ve beni öpüyor. Usta dilinin birkaç darbesinden sonra yavaşça ona biniyorum.

James kolunu kalçalarımın dolayarak kontrolü hâlâ elinde tutuyor ve ereksiyonunun sadece yarısına kadar yükselmeme izin veriyor. Bunu hem seviyorum hem de nefret ediyorum çünkü tek yapmak istediğim onu çılgınca becermek ama o beni onun için çıldırtacak bir tempo belirliyor. Klitorisime müthiş bir işkence yapıyor ve ben haykırıyorum. Vuruyor ama vurmuyor. Kalbim dakikada bir mil hızla atana ve zevk ayak parmaklarımın ucunda belirmeye başlayana kadar benimle alay ediyor. Tırnaklarım derisini çiziyor ve bilerek beni alttan sikmeye başlıyor, amımın derinliklerine sokuyor. James inliyor ve göğsünün benimkine karşı titreşimini hissediyorum.

"Bundan daha iyisi olamaz," diyorum.

Kıkırdıyor, sıcak nefesi boynumu gıdıklıyor. "Bunu her seferinde söylüyorsun."

"Ve her seferinde daha iyi oluyor. Sen kaliteli şarap gibisin James. Yaşlandıkça daha iyi oluyorsun."

"Ben konyağı tercih ederim," diyor ve ben gülüyorum. "Bir gün," diyor James, nefesi kesilerek, "seni karım yapacağım, Aubrey. Umarım hazırsındır tatlım, çünkü hayır cevabını kabul etmiyorum."

"James," diye fısıldıyorum, sonra derinlere dalıp beni kendine çektiğinde nefesim kesiliyor. Kalçalarım onunkilere doğru eğiliyor ve kalçalarım onunkilerle birleşince eğiliyor, bir eliyle bizi yatağın üzerinde tutuyor. James geri çekiliyor ve bana çarpıyor. Sevişmesi muhtaç hale geliyor ve elleri çıplak tenimin her santimini yokluyor. Bu pozisyon birlikte boşalmamız için daha mükemmel olamazdı. Kendisi için daha derin bir noktaya ulaşmak için kalçalarımı aç verirken klitorisime vuruyor ve ıslak amıma vuruyor. İşi bittiğinde beni ne kadar sert kavradığından vücudumda çürükler bırakacak. O ilk coşku dalgası bana mümkün olan en yüksek şekilde saldırdığında her şey sonradan akla geliyor. Şehvetimizi gizlemiyoruz, bunun yerine anın bu kadar derinindeyken nasıl hissettiğimizi ifade etmek için herhangi bir sese izin veriyoruz.

Kalbim şimdi iki kat hızlı atıyor. Onun benim, benim de onun olduğumu bilmek için bir kâğıt parçasına ihtiyacım yok. Bunu zaten biliyoruz. Aramıza bir etiket koymaya gerek yok. İyi giden bir ilişkimiz var. Neden mahvedelim ki?

En iyi ve en uzun süreli ilişkilerden bazıları herhangi bir etiket taşımayan ilişkilerdir.

Evlilik istemiyorum ve umarım bu onun anlayabileceği bir şeydir. Ben onu seviyorum, o da beni seviyor. Önemli olan tek şey bu.

Değil mi?

DÖRT

Ben meyveli içeceklerden hoşlanan bir kız değilim ama tatildeyim.

Ziyaret ettiğimiz ülkeye özgü tüm turistik içecek ve yiyecekleri denemeyi seviyorum çünkü eve döndüğümde ne yaparsam yapayım asla yeniden yaratamayacağımı biliyorum. Manhattan, insanın isteyebileceği hemen her tür mutfakla dolup taşıyor ve bundan şikayetçi olmasam da aynı şey değil.

Tahiti'nin Tahiti adında adaya özgü bir içeceği var. James bana yaşadığımız yerde Long Island buzlu çayı ve Manhattan Special olduğunu hatırlatana kadar ilk başta ismine güldüm. Her neyse, tek bildiğim ananas ve hindistan cevizi suyu ile burada yapılan bir miktar rom ve bir tutam zencefil içerdiği. Çok lezzetli ve üçüncü içişimdeyim ve erkeğimin kollarında kendimi harika hissediyorum.

James ve ben sahilde büyük bir şemsiyenin altında şezlongda birlikte oturuyoruz. Bacaklarının arasındayım ve çıplak göğsüne yaslanıyorum. Her fırsatta onun kollarında olmayı seviyorum. Daha önce banyodan çıktığında üzerinde sadece kalçalarına kadar inen sörf şortu vardı, kendimi yelpazelemek zorunda kaldım. Çok yakışıklı ve cinselliği çok çekici. O n u bodrumumuza zincirlemek ve tamamen kendime saklamak istediğimi söyledim. O da sorun olmayacağını söyledi.

James bacağını kol dayanağına dayamış, eli kalçamda, parmaklarının uçları bikini altımın altında, benimle birlikte uzanıyor.

Buradan asla ayrılmak istemiyorum.

"Bir yudum ister misin?" Bardağı omzumun üzerinden kaldırıyorum. Her seferinde soruyorum ve her seferinde şekerli içeceklerden nefret etmesine rağmen beni yatıştırmak için bir yudum alıyor. Sadece nazık olmak için soruyorum, gerçekten.

"Neredeyse bitti. Bir tane daha ister misin?"

Kalanını bitiriyorum ve uzun bardağı yanımdaki yuvarlak mozaik masanın üzerine koyuyorum. Ellerim onunkileri buluyor ve parmaklarımızı birbirine geçirip başımı koluna koyacak şekilde yer değiştiriyorum. Pazusunun iç kısmını öpüyorum ve ona sokuluyorum, onu içime çekiyorum.

"James, bilmesem beni sarhoş etmeye çalıştığını söyledim."

Omuz silktiğini hissediyorum. Hiç utanması yok ve ben onun bu yönünü seviyorum. "İki kelime. Sarhoş. Seks."

Kıkırdıyorum. Alkol benim için iki şeyden birini yapar: Ya başım dönüyor ya da seks yapmak istiyorum. Düşüncelere dalıyorum. Aslında şunu üç yapalım. Bazen alçalıp kıcımlı sallamayı severim.

"Okyanusta sarhoş seksi?" Ben öneririm.

"Sarhoşken okyanus için fazla vahşisin. Seni kazara boğabilirim."

Gülüyorum ve ona bakmak için başımı kaldırıyorum. Kahkahalar mavi gözlerinde dans ediyor. "Beni bu hale sen getirdin. Hepsi senin suçun."

Sırıttırıyor ve ben bunu karnımda hissediyorum. Hiç pişmanlık duymuyor. "Bir şey değil."

Daha yükseğe uzanarak dudaklarına hızlı bir öpücük bırakıyorum ve doğruluyorum. Geri çekilmeye çalışıyorum ama enseme kavıyor ve daha uzun bir öpücük için beni tutuyor. Bazen bunu yaptığında konsantre olamıyorum. Başparmağını çenemin altına soktuğunda olduğu gibi.

Elini tutarak öpüşmeyi kesiyorum ve ayağa kalkıyorum. Biraz çakırkeyifim ama sarhoş değilim.

"Hadi, yüzmeye gidelim. Suyu tenimde hissetmek istiyorum."

James'in gözleri vücudumu boydan boya dolaşılıyor, bir santimlik tenimi bile kaçırmadığından emin oluyor. Beni çok güzel hissettiriyor. İstendiğimi. Sevildiğimi.

"Tatlım?"

"Evet,
bebeğim?"

"Daha sonra şnorkelle yüzmeye gittiğimizde bunu giymeyeceksin."

Aşağı baktım. Üzerimde bu rengi sevdiğini bildiğim için ona giymek üzere kırmızı, dar bir takım elbise seçtim. Üstüm iki beden küçük, C kuplarımı daha da büyük gösteriyor ve çok arsız olan Brezilya tarzı bir alt giyiyorum. Yıllar içinde birkaç kilo aldığım için sanırım çift D göğüslere doğru eğiliyorum, ancak artık evde genellikle sütyen takmadığım ve dışarı çıktığımızda giydiğim her şeyin zaten uygun astarı olduğu için tam olarak emin değilim.

"Mayomun nesi var?" Gülümsememeye çalışarak soruyorum. "Sadece senin için seçtim."

"Beni test ediyorsun. Onu senden koparmama iki saniye kaldı."

Tekrar kıkırdıyorum ve okyanusa doğru birkaç adım atıyorum. "Önce beni yakalamalısın."

Arkamı dönüp hafifçe sahile doğru koşuyorum. Kum ayaklarımın altında sıcak, bu yüzden parmak uçlarımda koşuyorum. Açık kristal mavisi su bana

James'in gözleri ve ben gülümsüyorum. Tam kıyıya ulaştığımda, James arkamdan bir kolunu bana doluyor ve beni kaldırıp ikimizi de suya atıyor.

Suyun altına girip nefesimi tutarken kıkırdıyorum. Serin su ferahlatıcı geliyor ve keşke New York'ta da böyle olsaydı diyorum. New York'ta böyle açık deniz mavisi plajlar yok. Onlar daha bulanık ve gri.

İkimiz de gülümseyerek hava almaya çıkıyoruz. James'e uzanıyorum ve bacaklarımı beline doluyorum. O da otomatik olarak beni daha yakına çekiyor. Yere uzanabilirim ama bu daha eğlenceli.

"Seni yakaladım," diyor, sesi alçak.

Kalbim küçük bir takla attı. Bryant Park'ta tanıştığımız anda beni yakaladı. Bunu ikimiz de biliyoruz.

"Sen yaptın," diyorum.

"Eğer bizim için tam günlük bir gezi ayarlamamış olsaydım, şu anda kendi dalgalarımızı yaratıyor olurduk."

"Çok nazıksın James. Bu söylediğin en klişe şey olabilir. henüz."

"Bazı anlarım oluyor," diyor. "İptal edebilirim..." Kaşlarını kaldırıp Öneri.

Neredeyse evet diyecektim ama demedim. Şakayla karışık omzuna vuruyorum. Ciddi olmadığını biliyorum. Tatildayken elimizden gelenin en iyisini yapar, görebildiğimiz her şeyi görür ve yaparız.

"Hayır! Şelaleleri görmek ve balıklarla şnorkel yapmak istiyorum. Köpekbalıklarının ve vatozları beslemek istiyorum. Seninle çift masajı yapmak istiyorum ve akşam yemeğinden sonra Polinezya dansını izlemeyi çok istiyorum. Beni bunların hepsini yapmaya götürüyorsun." Sert olmaya çalışıyorum ama içimi görebiliyor.

James kulaktan kulağa gülümsüyor. Yanağıma yapışmış olan ıslak saçımı çekip boynuma bir öpücük kondurmak için eğiliyor.

"Tamam, tamam, tamam. Sen ne yapmak istiyorsan, ben de istiyorum." Bileğini kaldırıp saati kontrol ediyor. "Kiraladığım tekne için rıhtımda olmamız gerekmeden önce yaklaşık bir saatimiz var. Seninle tekrar sevişmeyi ne kadar istesem de, bence bir şeyler yiyip içmeliyiz. Planladığımız dolu dolu bir gün var."

"Ve takım elbisemi değiştir. Ben de bir şort almak istiyorum."

"Şortunu alacağız ama mayonu değiştirme. İçinde sigara içiyorsun."

"Umurunda değil mi?"

Ağzının bir köşesi yukarı kalkıyor. James'in seksi, sessiz bir özgüveni var ve bu da onu olduğu kişiden emin kılıyor.

"Hayır, tatlım, sadece oynuyordum. Bırak insanlar sana baksın. Bakmalarını istiyorum. Gecenin sonunda eve kiminle döneceğini biliyorum."

"Aynen öyle, koca baba."

James gürültülü bir kahkaha atıyor ve beni öpmek için bizi suyun altına çekiyor.

CARDI B'nin "MONEY" şarkısı bungalovumuzda çalmaya başladı.

Çantamı nereye koyduğumu bulmak için etrafıma bakınırken kaşlarımı çatıyorum. Bunun benim telefonum olduğunu biliyorum ama zil sesini kimseye ayarladığımı hatırlamıyorum.

"Kim o?" James gömleğinin düğmelerini iliklerken sorar. "Hiçbir fikrim yok."

Çantamdan cep telefonumu aldım ve ekranı okudum. "Çok kurnazsın, Natalie." Telefona cevap verirken başımı sallıyorum.

Neden bahsettiğimi anlaması bir saniye sürüyor, sonra kahkahayı basıyor.

"Bunu yaptığımı unutmuşum!"

"Şimdi baban senin uzun topuklu ayakkabılarla sevişmeyi sevdiğini düşünüyor ama aslında D'ye ihtiyacın yok çünkü sen sadece parayı istiyorsun."

Hâlâ gülüyor. "Aman Tanrım! Ölüyorum!"

James'in tepkisini ölçmek için dönüyorum ama o artık benim konuşmama dikkat etmiyor. Tag saatini takıyor ve gömleğinin kollarını dirseklerine kadar sıvıyor. Onun bu görüntüsüne bayılıyorum. Sıkıntılı kot pantolon ve kısmen düğmeli gömlek. Dövmelerin kollarını ve göğsünü okşayış biçimi onun kişiliğine çok yakışıyor. Günün büyük bölümünde geziyor ve şnorkelle dalıyorduk. Şimdi James'in yanaklarında altın rengi bir ton var.

Kendime ateşli bir gümüş tilki kaptığıma inanamıyorum.

Ben de hala en iyi arkadaşımın babası olduğuna inanamıyorum.

"Seni aradığımda zil sesim ne?" "Kelis'ten

'Milkshake'."

Şarkının başlangıcı kafamda çalmaya başlıyor ve kendi kendime gülümsüyorum. Natalie histerik.

"N'aber kanka?"

"Umarım babamın değildir-"

"Nat! Kes şunu."

Dramatik bir şekilde iç geçiriyor ve kıkırdıyor. "Siz iki aşk kuşu ne zaman dönüyorsunuz? Son dakika haberlerim var."

Kaşlarımı çattım. "Sen iyi misin? Her şey yolunda mı?"

James bana endişeyle bakıyor. Çenesini kaldırıyor, neler olduğunu bilmek istiyor.

"Her şey yolunda," diyor. "Sadece seninle yüz yüze konuşmak istediğim bir şey var."

"Sen hamilesin." Şakayla karışık söyledim ve James'in gözleri büyüdü.

"Hayır, seni öfkeli deli." James'e başımı sallıyorum ki hamile olmadığını anlasın. "En iyi RİA hayatımı yaşıyorum. Şimdi bana histerektomi yapacak b i r doktor bulabilseydim, bulurdum. Benim için küçük canavarlar yok. Kendimi ince ince yaymayı planlıyorum."

Başımı sallıyorum ve bıyık altından gülüyorum. James hâlâ Natalie'nin bana Sanctuary Cove'da eskortluk işi ayarlayan kişi olduğunu bilmiyor ve asla da bilmeyecek. Dizliklerini astığı ve artık fahişelik yapmadığı için mutluyum.

"Ama sen iyi misin?"

"Evet, sadece döndüğünde yüzünü gördüğümde emin olmak istiyorum." "Ah, tamam. Yarından sonraki gün geç saatlerde döneceğiz."

"Ertesi sabah ziller takılı, guava ve limonlu mimozalarım ile erkenden orada olacağım."

"Oh, neyi kutluyoruz?"

"Vajinam özgür. Gitmeliyim Ram Jam, lastik taktığından emin olmayı da unutma. Bugünlerde kimseye güvenemezsin."

Natalie telefonu kapatıyor ve beni onun alaycı, kaba mizah anlayışına gülmek zorunda bırakıyor. Artık söylediği hiçbir şey beni şok etmiyor.

"Seni aradığımda zil sesi ne oluyor?" James soruyor.

Kocaman bir gülümseme yüzümü aydınlatıyor. "Cep telefonumu ara ve kendin öğren, *Koca Baba*."

James telefonunu alıp numaramı çeviriyor, sonra telefonumdan LL Cool J'nin "Doin' It" şarkısı çaldığında bakışlarımla buluşuyor.

"Seni aradığımda bu mu çalıyor?"

Gururla başımı sallıyorum.

"Her seferinde

mi?" Tekrar

başımı

sallıyorum.

"Seni seviyorum," diyor ve dudaklarıma bir öpücük konduruyor, sonra elimi tutuyor ve bizi yemeğe götürüyor.

BEŞ

"Bu gece için teşekkür ederim."

James kolunu bana dolamış, ben de tırnaklarımı onun kolunun üzerinde ileri geri sürüklüyorum. Gece gökyüzünün altında güvertede oturmuş Remy Martin yudumluyoruz. James bizim için özel bir şişe sipariş etti ve tıpkı Aureole'de olduğu gibi bitirmemiz gerektiğini söylüyor. Yarısına geldik ama ikimiz de sarhoş değiliz. Yavaşça yudumlandığında rahatlatıcı, sıcak bir vücut.

Dolunayın kararan okyanusun arkasına kaydığı romantik bir akşam yemeğinden sonra, yüksek topuklu ayakkabılarım iki parmağıma takılı ve James diğer elimi tutarken kısa bir mesafe yürüdük. Manhattan sokaklarında beş inçlik topuklu ayakkabılarla yürüyebilirdim ama yumuşak kumda iki sol ayağım vardı.

Polinezya dans gösterisini izledik. Tüm zaman boyunca büyülenmişim ve sanırım James de büyülenmişti. Başparmakları ve ellerinin topuklarıyla fiçı davulların üstlerine ve yanlarına vuruyorlar, sonra daha önce hiç duymadığım bir ses çıkarmak için kabuklu deniz kabuklarına üflüyorlardı. James, bir deniz kabuğunu kulağınıza tutarsanız okyanusu duyabileceğinizi söyledi. Her iki metrede bir kumun üzerine mini tiki meşaleleri yerleştirilmişti. Alevler küçüktü ama bir araya gelerek boğucu bir hava yaratmaya ve kadınların açıkta kalan tenlerini bakırımsı bir ışıltıya boyamaya yetiyordu. En güzel kısmı ise görüldüğünden daha ağır olduğunu tahmin ettiğim büyük, renkli tüylü başlıklardı. Kalçalarına fazladan oturan uyumlu hasır etekler ve basit bir üçgen mayo üst kısmı topluluğu tamamladı. Etekler her sallandığında havada bir hışırtı uçuşuyordu. New York'taki metrolarda oldukça eklektik dansçılar görmüştüm ama bu kızların kalçalarını savurma ve karınlarını döndürme hassasiyeti ve hızını izlemek büyüleyiciydi. Her ritme uyduklarına ve bitene kadar durmadıklarına yemin edebilirim. Sonlara doğru yerlileri ve turistleri sahneye çıkıp kendileriyle dans etmeleri için cesaretlendirdiler ve James'i coşturmayı başardılar. Keşke yemeğe cep telefonumu getirseydim de Natalie'ye göstermek için onu videoya kaydetseydim. Kulaktan kulağa gülümsemesi, kızlarla yalınayak kumda dans ederken gözlerinin zevkle parlaması beni çok mutlu etti. James Riviera beni hayata bağlıyor ve ona olan sevgimin her geçen dakika ne kadar arttığını fark etmemi sağlıyor.

"Ne için, tatlım?" diye sorar.

Ona bakıyorum. Gözlerimiz kilitleniyor ve umarım söylediklerimi hissediyordur.

"Beni buraya getirdiğiniz için. Stresli olduğumu fark edip yardım etmeye çalıştığınız için. Sen olduğun için. Kocaman bir kalbe sahip olduğun için. Bu şimdiye kadar çıktığımız en güzel tatil olabilir. Bana karşı çok iyisin. Bazen seni hak etmediğimi düşünüyorum."

James hiçbir şey söylemiyor. Bana doğru uzanıyor, yanağını avuçluyor ve beni usulca öpüyor. Gözlerim kapanıyor ve onu kendime çekiyorum. Dudakları benimkilerin arasında sıkışıyor ama dudaklarımızı hareket ettirmiyoruz. Sadece sabit duruyoruz, sanki birbirimizin dokunuşuna değer veriyormuşuz gibi. Bu basit bir öpücük ama kalbimi en çok hissettiren öpücük çünkü bunu bana veren James. Beni öptüğünde, her zaman onun için önemli olan tek kişi benmişim gibi hissettiriyor.

Öpüşmeyi kesince James'in çelik gözleri benimkileri arıyor. Biraz daha derin, daha ağır nefes alıyor. "Sana bu gece Valentina'yı istediğimi söyleyecektim." Gözlerimde heyecan parıldıyor ama başını sallıyor. "Ama istemiyorum. Sadece seni istiyorum. Her zaman ve sonsuza dek, sadece... seni, Aubrey."

Sözlerinin beni ne hale getirdiğini anlamıyor mu? Nefesimi kesiyor ve aynı anda kalbimin daha hızlı çarpmasına neden oluyor. Sertçe yutkunuyorum, nabzımın boğazımda attığını hissediyorum.

"Hadi, senin için bir planım var."

James elimi tutuyor ve bizi yaklaşık yirmi metre ötedeki bungalovumuza götürüyor. Fransız kapıdan içeri adımımızı atıyoruz ve şaşkınlıktan çenem düşüyor. O anı düşünürken gözlerim açılıyor ve biz ön güvertede otururken bunu nasıl gerçekleştirdiğini merak ediyorum.

Işıklar kısık ve duvarlar boyunca beyaz mumlar yanıyor. Genelde adada bizi takip eden tropikal bir aroma vardır ama bizim odamızdaki kokuda beni içine çeken son derece baştan çıkarıcı ve çekici bir şey var.

Gözlerim büyük boy yatağımıza takılıyor. Beni izleyen James'e hızlı bir bakış atıyorum.

Kuş tüyü yorganın üzerine beyaz tüyler ve kırmızı gül yaprakları serpiştirilmiş. Daha önce bir yatakta böyle bir karışım görmemiştim. Çok güzel ama her şeyden çok seksi. Kalbim kaburgalarımın doğru o kadar hızlı çarpıyor ki önümde olup bitenleri algılayamıyorum.

"Bunu ne zaman yaptınız? Geri döndüğümüzde bunların hiçbirisi burada değildi."

Yüzünü bana dönüyor ve bir santim kalana kadar yaklaşıyor. "Tatil köyünü bizim için ayarladım. Onlara talimatları verdim ve ne zaman geleceklerini söyledim. Dışarıda birlikte otururken onları duymaman için kapıyı kapattım."

Başımı sallıyorum, birkaç kez göz kırpıyorum. Bunu ayarlamak için ne kadar düşünceli olduğuna inanamıyorum.

"Gerçekten mi? Bu şimdiye kadar yaptığın en romantik şey olabilir."

Yanaklarımı avuçluyor ve gözlerimin içine bakıyor. "Sana söyledim Aubrey, sen benim dünyamsın. Bana genç olduğumu ve yeniden mutlu olmanın nasıl bir şey olduğunu hissettiriyorsun. Sen benim ışığımsın, uyandığım her günü dört gözle beklediğim şeysin. Senin için yapamayacağım hiçbir şey yok."

Duygular gözlerimden okunuyor. James çok duygusal olabiliyor ama hiçbir zaman şu anda olduğu kadar duygusal ve derin hislere kapılmıyor. Hepsinin birden bana çarptığını hissedebiliyorum. James'in beni sevdiğini ve gülümsediğimi görmek için her şeyi yapacağını biliyorum ama bu gece bana bir şeyler sakladığını düşündürüyor... sanki hasta ve fazla zamanı kalmamış gibi.

"Tatlım, sorun ne?"

Dudaklarım ince düz bir çizgi oluşturuyor ve çenem titriyor. Kollarımı tutuyor, korkmuş gözlerle bana bakıyor.

"Bana sorunun ne olduğunu söyle."

"Hasta mısın? Bana söylemekten korktuğun bir şey mi var? Bu yüzden mi bana iyi davranıyorsun ve bunu ayarladın?" Sesim titriyor ve b u n u söylediğim için kendimi çok aptal hissediyorum ama kalbim ç ı l g ı n a döndüğü için doğru düzgün düşünemiyorum. "Çünkü ölümcül bir hastalığın olup olmadığını bilmem ve iki tabut almam gerekiyor çünkü sensiz yaşayamam James. Sadece yaşayamam."

James tam bir sessizlik içinde bana bakıyor. Çenesi açık ve mavi gözleri kıpırtısız. Bunu biliyordum. Tahmin etmiştim ve o bunu beklemiyordu.

Midem düğümlendi. Artık Tahiti'yi hep James'in bana hasta olduğunu söylemesiyle bağdaştıracağım.

"Aubrey?" diyor başının yan tarafını kaşıyarak. "Benim hiçbir sorunum yok. Hasta olduğumu nereden çıkardın bilmiyorum ama değilim. Bir at kadar sağlıklıyım."

Gözlerim onunkiler arasında gidip geliyor. "Ne?"

"Ben hasta değilim." Kollarını indiriyor ve birden kendimi kötü hissediyorum. "Sadece benim için ne kadar önemli olduğunu ve seni gerçekten çok sevdiğimi bilmeni istiyorum. Hasta olduğumu düşündüğüne inanamıyorum."

Dudaklarımı dişlerimin arasında yuvarlıyorum ve içim burkuluyor. Yanaklarım utançtan kızarıırken gözlerim yere düşüyor. Şimdi kendimi aptal gibi hissediyorum. Dudaklarımdan küçük bir kıkırdama geçiyor. Gözlerimi kapatarak ne kadar yoğun olduğuma gülüyorum.

bazen. Natalie cahilce bir şey söylediğinde iyi ki güzel olduğumu söylemeyi seviyor. Eminim burada olsaydı yine söylerdi.

"Bebeğim, çok üzgünüm." Elimi göğsüne koydum. "Kendimi çok kötü hissediyorum."

"Ve bu yüzden güldün," diyor sıfır duyguyla. Gülümseme yok. Kişilik yok.

Olamaz. James incindi ve bu beni bok gibi hissettiriyor. Bazen yanlış anlarda gülmekten nefret ediyorum.

"Güldüm çünkü aptalım. Gerçekten üzgünüm James. Bana olan sevginden bir kez bile şüphe etmedim, bu yüzden konuşmaya başladığında beni kötü bir şeye hazırladığını düşündüm."

Hiçbir şey söylemiyor ve bu benim nabzımın yükselmesine neden oluyor. Tanrım, her şeyi mahvettim.

"James? Gerçekten çok üzgünüm."

"Sanırım bu yolculukta duygularım biraz daha kontrollü." Yutkunurken adem elması sallanıyor. "Ama bunun nedeni, son birkaç yıldır ne kadar sıkı çalıştığını gördükten sonra seninle gurur duymam. Seni seviyorum. Bir süredir birlikte olduğumuzu biliyorum ama hiç böyle hissetmemiştim. Sanki içimdeki tüm gücü elinde tutuyorsun ve ben bu konuda hiçbir şey yapamıyorum. Sanki kalbim seni gördüğümde yanmaktan vazgeçmeyecekmiş gibi. Eğer gerçek aşk böyle bir şeyse, bir daha asla başka biriyle bunu yaşama şansım olsun istemiyorum. Senin için hissettiklerim ödümü koparıyor. Yaptığım her hareket, düşündüğüm her şey, bir şekilde seni içeriyor. Sanırım bana hissettirdiklerin beni bir aptala dönüştürüyor, ama sen bana bunu yapıyorsun, Aubrey." Duraksıyor. "Sana karşı hissettiklerimi kapatamıyorum ve kapatmayacağım da."

Nutkum

tutuldu.

Ben de bir

aptalım.

Böyle hissettiğini kesinlikle bilmiyordum. Benim onun hakkında hissettiklerim gibi.

Küçük bir gülümseme dolgun dudaklarımı büküyor. Gözlerim nabzının boynunda attığı boğazına kayıyor. Eğilip dudaklarımı üzerine bastırıyorum ve dilimin bir tur atmasına izin veriyorum. Gömleğinin düğmelerini buluyorum ve yavaşça çözmeye başlıyorum. James'in elleri kalçalarımın kayıyor ve beni biraz çekiştiriyor.

Başımı kaldırmadan gözlerim onunkilere kayıyor. Biraz gerginim ama duygularının tek taraflı olmadığını bilmesini istiyorum.

"Yarın," diyorum ve sesim kadifemsi bir yumuşaklık kazanıyor, "sen ve ben gezinirken birkaç kez önünden geçtiğimiz şu küçük dövme dükkanına gideceğiz. İlk anımı yaşayacağım. Ben de bu anı bekliyordum."

doğru zaman ve şimdi." Yutkunuyorum ve dudaklarımı yalıyorum. "Seni daha çok sevdiğimi söylediğimde, benim hissettiklerimden daha fazlasını hissedebileceğini hayal edemediğim için söylüyorum." Ani bir utangaçlık dudaklarımı çekiştirmeye çalışıyor. Yanaklarım biraz kızardı.

Elleri bol ve dökümlü elbisemde geziniyor, parmaklarının ucuyla elbisemi yukarı kaldırıyor. Dokunuşundaki ihtiyaç ve parmaklarının yollarında bıraktığı ısı izleri beni içten içe sarsıyor. Ona daha çok aşık olmamı sağlıyor, tabii bu mümkünse. Böylesine derinden sevilmek ve karşılığında bunu vermeyi başarmak, tam anlamıyla yaşamayan birinin asla anlayamayacağı bir duygu. İşte hayat böyle bir şey ve neden burada olduğumuzun anlamı da bu.

James'e tüm gece boyunca onu sevdiğimi söyleyebilirim, ama ona nasıl hissettiğimi göstermeyi tercih ederim.

ALTI

My elleri gömleğini çıkarmak için omuzlarına gidiyor.

Bir yığın halinde yere düşüyor. Öne eğilip dudaklarımı göğsüne bastırıyorum ve gözlerim kapalı bir şekilde ona sinmiş konyak ve ezilmiş puro kokusunu içime çekiyorum. Para ve erkeklik gibi kokuyor. Parmaklarım kemer tokasını gevşetmek için uzanırken eli başımın arkasını kavırıyor. James elbisemin askılarını indiriyor ve elbisem yerdeki gömleğine katılırken yüksek topuklu ayakkabılarımdan sıyrılıyorum. Bir kadın için ortalamanın üzerinde bir boyum var ama James'in yanında kendimi küçük hissediyorum.

"Senin için hissettiklerimden asla şüphe etme." Ona bakarken sesim gırtlaktan gelen bir fısıltıya dönüşüyor. "Benim için hissettiklerinden daha az olduğundan asla şüphe etme. Benim için o sensin, bebeğim."

Parmak uçlarımda yükseliyorum, yanaklarını avuçluyorum ve öpücüğünü kendime getiriyorum. Bir eli belimi buluyor, diğeri saçlarımdan geçerek beni ona bağlıyor. James'in bu sefer beni öpüş şekli aynı olsa da tamamen farklı. Daha derin, daha sert, daha yoğun. Sanki artık kendini tutmuyor ve bana gerçekten nasıl hissettiğini gösteriyor.

Ağzını benimkinden ayırıyor. "Bana güveniyor musun?" Tereddüt etmeden başımı sallıyorum.

"Elbette güveniyorum."

"Yatağa yüzüstü uzan."

Dediğini yapıyorum ve tüylerin ve yaprakların üzerine uzanıyorum. Arkamda hışırdadığını duyuyorum ve omzumun üzerinden onu izlemek için dönüyorum. James'in takım elbise giymesi kalpleri durduruyor ama James'in çıplak hali yumurtalıkları yakıyor. Her tarafı iri bir adam, iri yarı ve kaslı. Belirgin bir şekilde kesilmemiş, ama ona sahip olduğu ve ikimizi de ayakta tutacak kadar güçlü olduğu açık.

James odadaki mumlardan birini aldı ve yatağa tırmandı. Bacaklarıma oturdu. Ağır, kalın siki kalçalarımın arkasını sıyrıyor.

"Bu bir saniyeliğine sıcak olacak ama sana zarar vermeyecek." James alevi söndürür. "Balmumu masaj yağına dönüşür."

"Bütün mumlar böyle mi?"

"Evet."

Heyecanla başımı sallıyorum ve bekliyorum. Kızgın yağ omurgamdan aşağı gezdiriliyor ve ben tıslayarak çarşafı yumrukluyorum, kalçalarım kendiliğinden geri kalkıyor. Çok uzun sürmüyor, sadece üzerime rahatlatıcı bir sıcaklık yayacak kadar uzun.

"Acıyor mu?" James dökmeyi bırakır.

"Hayır, hiç de değil. Sadece ilk seferde ne bekleyeceğimi bilmiyordum. Aslında iyi hissettiriyor."

"Keşke kendini böyle görebilseydin," diye fısıldıyor, sonra mumu yatağa bırakıyor ve sırtıma masaj yapmaya başlıyor. "Görünüyorsun... Söyleyecek söz bulamıyorum." Parmaklarını açarak baskı uyguluyor ve sırtımdan boynuma doğru kayıyor. Tekrar aşağı inmeden önce omuzlarımı iyice sıkıyor. Parmaklarının uçları göğüslerimin yanlarında, kaburgalarımın üzerinde ve sırtımın alt kısmında geziniyor.

"Oh, vay canına." Neredeyse mırıldanıyorum, kalçalarım tekrar hareket ediyor. Ayak parmaklarım kıvrılıyor. "James, bu inanılmaz bir his."

"Tüm vücuduna yapacağım."

Sırtıma biraz daha yağ sürüyor, sonra kışıma doğru ilerliyor ve üzerine biraz döküyor. Geniş elleriyle yanaklarımı avuçlayıp yavaş daireler çizerek beni okşuyor. Acele etmiyor, başparmağını amımdan **k ı ç ı m ı n** içine doğru sürüklüyor, sonra dışa doğru bir daire çizip hareketi tekrarlıyor.

"Sırada sen var mısın?" Hay sikeyim. Zar zor konuşabiliyorum. "Başka zaman. Bu senin için, tatlım."

Ayak bileklerime kadar tüm arka tarafımı yaptıktan sonra, karıncalanan tenimin üzerinde gezinen arzu beni ona acı verici bir şekilde muhtaç hale getiriyor. Umarım yakında benim için hazır olur. Böyle bir masajın bana ne yapacağını biliyor olmalıydı.

James beni ters çeviriyor ve ben hemen gülmeye başlıyorum. Bana şaşkın bir ifadeyle bakıyor.

"Tüyler ve yapraklar sırtıma yapışıyor," diye cevaplıyorum sorulmamış sorusunu.

James'in yüzüne kahkahalar yayılır. "Bunun için hazırlanmamıştım."

"İşimiz bittiğinde onları çıkarabilirsin ve sonra okyanusa dalabiliriz," diye öneriyorum ve gözleri parlıyor. Bu fikir hoşuna gitti.

James acele etmiyor ve ayaklarımdan başlayıp kalçalarımın doğru ilerliyor. Yağın vanilya fasulyesi ve koyu tropikal bir kokuyla kokulandığını fark ediyorum, bu sadece duyularımı artırıyor. James'in vücuduma nasıl dikkat ettiğini ve daha kalın kısımlarıma nasıl baskı uyguladığını izliyorum. Onunla birlikte olduğum iki yıl içinde epeyce kilo almışım ve o da bunu sevdiğine yemin ediyor. Alışveriş yaptığım yere bağlı olarak dört-beş beden büyüdüm. "İtmek için daha fazla yastık" demişti bu konuda homurdandığımda. Ben de gülmüştüm.

Kalçalarım daha yuvarlak, uyluklarım biraz daha büyük ve kığım daha ağır ve daha zıplıyor. Her nasılsa karnım düz kaldı. Kiloların çoğu göğüslerime gitti. Daha önce olduğumdan daha kıvrımlıyım ve hayatımda hiç bu kadar seksi hissetmemiştim. James vücudumu sevmemi ve onun yanında kendimi tamamen rahat hissetmemi sağlıyor. Gözlerim görmeden doğmuş olsam bile onun gördüklerini görmek için gözlere ihtiyacım olmazdı. Bende uyandırdığı his bu. Seksi. Kendinden emin. Vixen.

Vücudum gevşiyor, o iç uyluklarımı bastırıp yoğururken bacaklarım ihtiyacın sınırında titriyor. Dizlerimi kaldırıyorum ve kendimi ona göstermek için bacaklarımı yavaşça açıyorum.

"Şurama koymanı istiyorum," diyorum amıma dokunarak. Zaten çok ıslak ve onun için hazırım. İki parmağımı içeri daldırıyorum. Onları dışarı çekip parlak arzumu klitorisimi çevrelemek için kullanmamı izliyor. Sırtım eğiliyor ve dişlerimin arasından bir nefes tıslıyorum.

James'in mavi gözleri alevlere karşı siyah gölgelerle titriyor. Bana safiri hatırlatıyorlar.

Kendimi destekleyerek, başka bir mum alıp alevini söndürmesini izlerken nefesimi tutuyorum. Yatağa dönüyor ve sıcak yağı yavaşça amımın her tarafına gezdiriyor. Gözlerim kapanıyor ve başım çarşafıya gömülüyor. Bu ilk başta bir şok etkisi yaratıyor ve hızla taşan bir çöküşe yol açıyor. Çenem açılıyor ve hassas kıvrımlarıma damlarken nefesim kesiliyor. James son bir kez daha göz teması kuruyor, yağ içime sıcaklık üflemeden önce, yoğun arzu kıvılcımlarıyla etimi yakıyor. Ovalıyor ve ben yumruklarımı sıkarak uzun bir nefes alıyorum. Yüzümü çeviriyorum ve gül yaprakları yanağımı sıyrırken ipek kadar yumuşak. Parmakları amımın etrafında dikkatlice gezinmeye başladığında sırtım tepki olarak kavisleniyor, meme uçlarım buruşuyor, dizlerim olabildiğince açılıyor. Ayak parmaklarım yatağa gömülüyor ve boğazımdan bir inilti kaçıyor.

"James," diye nefes nefese ona uzanıyorum. Kalbim ateşler içinde yanıyor.

Cevap vermiyor, sadece eğilip karnıma bir öpücük konduruyor, sonra da kollarıma doğru ilerliyor.

Yaptığı işe odaklanırken yüzünü izliyorum. Dışarıdaki okyanus dalgaları tek sesimiz. Aramızda tutkulu bir fırtına eserken huzurlu bir ortam. James gergin, omuzları gergin ve kaşları çatık.

Elimi pazısına koyarak, "Yaptığım şeyi hissedebilmen için yağı üzerine dökebilir miyim?" diye soruyorum. Burun delikleri şişiyor ve çenesini tutarak başını sallıyor. Ben de ona bakıyorum.

Bir kez daha ve şaşkın bakışlarıma cevap veriyor.

"Kontrolümü kaybetmemeye çalışıyorum," diyor.

Boğazımın arkasında bir mırıltı oluşuyor. "Bunu yapman hoşuma gidiyor." Bakışlarım onun gerilmiş sikine kayıyor. Başının ucu koyu menekşe rengine ve ucundan uyarıldığının kanıtı damlıyor. Dudaklarımı yalayarak ince bir akıntı halinde yatağa düşmesini izliyorum.

İki kolumla da işini bitirdikten sonra doğruluyorum. Damarlarımdan akan ılık yağ ve konyağın yumuşak tadı arasında, ona her zamankinden daha fazla açım.

"İşim bitmedi," diyor. Ama ben daha fazla dayanamıyorum. Onun kemiklerini kırmak üzereyim.

James bana taze bir mum vermek için ayağa kalkıyor. Alevi söndürmem için yüzüme doğru kaldırıyor, sonra bana uzatıyor.

James önümde diz çökmüş, benim pozisyonumu taklit ediyor. "Seni incitmek istemiyorum," diyorum, dumanı tüten yağa ve onun çıkık ereksiyonuna bakarken aniden tereddüt ediyorum.

"Beni terk etmediğin sürece bana zarar verebilecek hiçbir şey yapamazsın tatlım."

Gözlerim ona kayıyor. Başımı sallıyorum. Eğer içimde bu kadar heyecan olmasaydı, böyle bir şeyi önermesine bile kızardım.

Bir elimle sikini avuçlarken, geri çekilirken bir saniye tutması için mumu ona uzatıyorum. Onu ağzıma almak için eğiliyorum, dilimi düzleştiriyorum ve rahatlıyorum. Geri çekilmeden önce onu iyice ve derinlemesine emerken uyarılmışlığının tadını alıyorum. Bunu birkaç kez daha yapıyorum ve James'e bakıyorum.

Kalbim boğazımda.

Başı arkaya doğru eğilmiş ve boynunda bir labirent gibi damarlar gerilmiş. Renkli mürekkebin arasından göğsü zevkle kızarıyor ve vücudundaki damarlar nabız gibi atıyor. Tanık olana kadar bir erkeğe güzel demek kulağa komik geliyor. James tutku sancıları içindeyken güzeldir. Çekingenliği bir kenara bırakmış ve sadece hisleriyle hareket ediyor.

"Seni seviyorum, James." Ona bakarken kendimi fısıldarken buluyorum. Kalbim çok dolu, en başta asla sevememem gereken bu adam için duygularla dolup taşıyor.

Başı yukarı kalkıyor ve gözleri açıldığında, ona baktığımda gözlerimde hiç görmediğim bir duygu derinliği ortaya çıkıyor.

James öne doğru eğilerek boynumun kenarından tutuyor ve dudaklarıma sert bir öpücük konduruyor.

Öpüşmeyi kesiyorum. "Seni incitmek istemiyorum," diyorum tekrar.

"Eğer endişeleniyorsan, yağı eline döküp üzerime sürebilirsin. Ama acıtmayacak."

Başımı sallayarak ona arkasına yaslanmasını söylüyorum, o da öyle yapıyor. Bacaklarını iki yana açıyor, kalın kalçaları ince tüylerle tozlanmış. Mumu kaldırıp yavaşça ters çevirmeden önce gözlerimiz son bir kez buluşuyor. Yağın şişmiş sikinden aşağı süzülüşünü hayranlıkla izliyorum. Boğazından yüksek sesli bir inilti çıkıyor ve vücudu titriyor. Aletinin ucundan küçük bir inci tanesi boşalıyor. Mumu yatağımızın yanındaki masaya koyuyorum, sonra elimi genişliğinin etrafına sarıyorum ve eğiliyorum. Dilimi zevkinin üzerinde gezdiriyorum, tuzluluğun tadına bakıyorum. Sırtını eğiyor ve başımın arkasını avuçluyor, kalçaları beni sarmak için yukarı çıkıyor. Beni serbest bırakıyor ve **b e n** bileğimi büküp sıkıyorum, sikinin başını emerken onu okşuyorum.

"Dur," diye bağılıyor, sesi çakıl taşına benziyor ve saçlarımı yumrukluyor. James otururken başımı yukarı çekiyor. "Kıçını buraya getir," diyor, sesi alçak ve çok seksi.

İlk tanıştığımızda James'te sevdiğim şeylerden biri sesinin tınısı ve New Yorklu gibi konuşmasıydı. Tahrik olduğunda sesi çok daha derin ve güçlü, r'lerde daha gevşek ve sesli harflerde daha sıkı. Onu konuşurken dinlemekten hoşlanmamın komik olduğunu düşünüyor ama ben hoşlanıyorum. O çok seksi.

James yaklaşarak dizlerinin üzerine kalkıyor, sonra tekrar ayaklarının üzerine oturuyor. Kalp atışlarım hızlanıyor, beklentiyle çarpıyor. Kalçalarının üzerine tırmanıyorum, böylece dizlerim yatağa bastırılıyor ve ona sarılıyorum. James beni ona doğru yönlendirmek için belime uzanıyor. Aletini kavrayarak girişime doğru yaklaşıyor ama üzerine kaymamı engelliyor. Gözlerimin içine bakıyor ve ben nefesimi tutuyorum.

"Bütün gece sürmesini istiyorum. Daha fazla dayanamayana kadar gelmeyeceğiz ve geldiğimizde de birlikte geleceğiz."

Dişlerimi alt dudağıma gömüyorum ve başımı sallıyorum. Bu fikir hoşuma gitti. Umarım dayanabilirim.

"Sevişmiyoruz, Aubrey," diyor. "Bu gece yavaş gidiyoruz. Seni ne kadar sevdiğimi göstereceğim."

YEDİ

James sikini acı verici bir şekilde yavaşça içime sokarken **ben** sertçe yuvarlanıyorum. İyi ön sevişme yapıyor ve bunu biliyor.

"Her bir parçayı hissedeceğiz, böylece kime ait olduğumuzu asla unutmayacağız."

Dudaklarım ayrılıyor ve içime doğru ilerledikçe bu adama daha çok aşık oluyorum. Kalbimin daha fazla dayanabileceğinden emin değilim. Nasıl attığını, boğazımda nasıl attığını, ona baktığımda nasıl hayatımın aşkı olduğunu biliyorum.

İçime tamamen oturduğunda, kalçalarım gevşiyor ve ona karşı yumuşuyorum. Ellerim yüzünü kavrayacak şekilde yukarı kalkıyor. Eğilip dudaklarımız buluşmadan önce nefes aldığını duyuyorum. Bazen ona benim için ne kadar önemli olduğunu söylemenin tek yolunun onu içimdeki her şeyle öpmek olduğunu hissediyorum. Yavaşça, kontrollü bir şekilde. Bir öpücükle her şey hissedilebilir.

James kalçalarımı onunkilerle birlikte hareket etmesi için yönlendiriyor. Burası ikimizin de mükemmel bir anlam ifade ettiği yer çünkü aynı yarılma kontrolüyle aynı şekilde bağlanıyoruz. Dudakları beni, dokunuşunun onu götürdüğü yere, yani bedenlerimizin birleştiği yere götürüyor. Kalçalarım yavaşça onun üzerinde dönüyor, klitorisim tümseğindeki kıllara çarpıyor. James içeri giriyor ve kıkırmı yerinde tutuyor. Aynı hızda, aynı hassasiyette ve aynı tutkuyla hareket ediyoruz. Bu bizim için daha derin bir bağlantı, hakkında hiç konuşmadığımız bir bağlantı.

"James," diye fısıldıyorum dudaklarına. Alnımı alnına bastırıyorum, ellerim kıvrımlı omuzlarını kavıyor. Kalçalarımı sabit tutup içime girerken bir elimi başının arkasına götürüyorum. Ruhuma o kadar kötü davranıyor ki, beni her zaman böyle alması için yalvarmak istiyorum.

"Evet, tatlım?" diye cevap veriyor hırıltılı bir sesle. Ne yaptığını biliyor.

Nemli yüzüme yapışan saçlarımı oynatıyor. Çenem ona doğru açılıyor, sırtım eğiliyor, böylece meme uçlarım göğsüne bastırılıyor. Ağızlarımız birbirine değmiyor, bunun yerine daha fazla sefahat vaadiyle birbirimizi kızdırıyoruz. Terk etme arzusu bedenimi güneşin altındaki bir elmas gibi aydınlatıyor. Vücudum titriyor, ayak parmaklarım kıvrılıyor, parmaklarım tutunma mücadelesi verirken mutlak bir coşku beni kavıyor.

"Hiçbir şey... hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmiyor," diyorum ona, gözlerim coşkuyla kapalı. "Nasıl dayanıyorsun?" Tüm vücudum titriyor. Bitirmemek için mücadele ediyorum.

"Bana bak."

Gözlerimi açıyorum ve James'in dudaklarında hafif bir kıvrım buluyorum. Bakışları her şeyi anlatıyor.

"Ne yaptığımı bilmiyor gibi mi görünüyor? Vücudunu bir kitap gibi tanıyorum, Aubrey. O bana ait. Kukun, vücudun, kalbin. Hepsi benim."

Sadece onun sözlerinden yola çıkmak benim için bir ilk olmazdı.

Dudaklarımdan şımarık bir huff çıktı. Bunu söyleyeceğini bilmeliydim. James çekilmek için hafifçe geriye eğildi. Aletinın amımdan çıkışını izliyor ama utanmadan tekrar içine dalıyor. Bu onun yaptığını gördüğüm en seksi şeylerden biri. Bunu yaparken sınırsız bir coşku içindeydi ve bu muhteşimdi.

Şu anda altımda titriyor ve kalçalarımı birazcık oynatırsam kontrolünü kaybedip boşalacağını biliyorum. Çok derin nefes alırsam boşalacak.

Kalçalarımı öne doğru itiyorum ve James'e biniyorum, sikiinin çıkıntılarını hissediyorum ve onu sevdiğini bildiğim şekilde içime alıyorum. Cesur seks James'in göbek adıdır. Onun içinde sadece benim ulaşabileceğim bir derinlik var.

Dizlerinin üzerinde yükselerek, sırtım tekrar yatağa gelene kadar bana doğru eğiliyor. Kırmızı yapraklar ve yumuşak, beyaz tüyler kar yağıyormuş gibi etrafımızda esiyor. Yetkinin kimde olduğunu bana göstermeye kararlıymış gibi içime giriyor.

"Bebeğim," diyorum ve o ne demek istediğimi anlıyor.

Bir bacağını bacağına dayanacak şekilde düzeltiyorum ve sonra diğerini kalçasına dolayarak onu içime daha fazla itiyorum. Bu açıyla daha derine kayarken birlikte nefes alıyoruz. James için bir yumruk kadar sıkı ve benim yakında gelmem için doğru açı.

Bizi daha yüksek bir seviyeye taşıırken ellerim onun geniş sırtında dolaşıyor, her santimini yokluyor. James ustalıkla içime giriyor. Sonunda birlikte doruğa ulaştığımızda ikimiz de nemli havadan nemliyiz. Çiviler güzel mürekkebini çiziyor ama onu asla yırtmıyor ve ayak parmaklarım gül yapraklarının etrafında kıvrılıyor. Dudaklarımdan arsız bir inilti dökülüyor. James içime boşalıyor. Sikiinin seğirdiğini ve sıcaklığının beni doldurduğunu hissedebiliyorum. İçime boşalana kadar amımın duvarları onu emerek kurutuyor.

"Söyleyecek sözüm yok." Aklımdaki ilk şeyi söylüyorum. Dölleri aramızdan sızıyor ve yapışkanlığını kalçalarımda ve kıcımdan aşağı damlarken hissedebiliyorum. İkimiz de zor nefes alıyoruz ve içimden bir his onun

Bu yüzden onu bir saniyeliğine tutuyorum ve sadece gözlerinin içine bakıyorum. Bakışlarıma karşılık verdiğinde gülümsüyorum ve başparmağımla dudaklarında iz bırakıyorum.

Ağzımı onunkine yaklaşıtıyorum ve o da aynı anda başımın arkasını kavrayıp bizi yana yatırıyor. Bacaklarım onunkileri kavırıyor, ıslak ve kullanılmış siki içimden kayarak çıkıyor ve kalçama yaslanıyor. Çarşafın arasında hiç utanması yok ve bu kadar özgür olmasına bayılıyorum. Aramıza bakıyorum ve onu tamamen kullanmışım gibi orada yatan sikiğin parıltısına sıırıtıyorum.

Sanırım yaptım.

"Rica ederim," diye karşılık veriyor ve ben kıkırdıyorum.

"Bu inanılmazdı. Sana mumlardan bahsettiğimde hatırladığına inanamıyorum. Bu çok uzun zaman önceydi."

Gururla gülümsüyor. Bir hevesle internetten bazı seks oyuncakları sipariş etmiştik. Sepetimizde zaten denemek istediğim pek çok şey olduğu için, gözüme çarpan diğer birkaç şeyin yanı sıra bir dahaki sefere mumu da alabileceğimi düşündüm. Bizim için alma görevini üstlenmesine sevindim.

James vücudunu tamamen benimkine doğru çevirmek için kayıyor. Koyu renk saçlarımı parmaklarından birinin etrafında döndürüyor ve hafifçe çekiştiriyor. Bakışlarım, derisine işlenmiş dev bir aslan yüzünün bulunduğu göğsüne kayıyor. Siyah gözlerine bakıyorum. Beni ilgiyle cezbediyorlar ve garip bir şekilde bana James'i hatırlatıyorlar. Aslanın yelesi, iç içe geçmiş siyah çizgilerle karışık canlı renklerle dolu. Ona bakıyorum ve yaşadığımı hissediyorum. İlham alıyorum. Vahşi bir tutku hissediyorum. Ama en çok James'i hissediyorum. Tamamen benim olan sessiz ama güçlü bir adam.

"Aubrey?" diyor ve ben tembel bir gülümsemeyle ona bakıyorum. "Hiç gelecek hakkında düşünüyor musun? Mesela bizim geleceğimizi?"

Biraz daha sert yutkunuyorum ve dirseğimi yukarı kaldırıp çenemi elime almak için yan dönüyorum. "Evet."

"Neden benimle bu konuda hiç konuşmuyorsun?" Kaşları çatılmaya başlar ama bunu gizler.

"Sanırım sinir bozucu bir durum. Geleceğimde sadece sen varsın ama ikimizin de istediği şeyin aynı şey olup olmadığını bilmiyorum. Eğer farklı şeyler görseydik muhtemelen hemen ardından çıkacak tartışmayı riske atmak istemem."

İkimiz de bir an sessiz kaldık. Saçımı tekrar döndürüyor.

"Ben de kesinlikle bu korkuyu taşıyorum. Gençsin, muhtemelen bebek istiyorsun. Her ne kadar seninle çocuk sahibi olmayı ve anne olduğunu görmeyi çok istesem de, sanırım benim zamanım geçti. Çocuğum üniversiteye gittiğinde seksen yaşında olmak istemiyorum. O kadar uzun yaşarsam şanslı sayılırım."

Hiçbir şey söylemiyorum çünkü ne söyleyeceğimi bilmiyorum.

Gerçek şu ki, ben de kararsızım. İkimizin de yarattığı bu baloncuğa öyle bir sarılmışız ki onunla çocuk isteyip istemediğimi hiç düşünmedim. James'in bana çocukların bir seçenek olmadığını söylemesine kızmak istiyorum. Elbette, sevdiğim adamla bir aile kurmayı çok isterim ama dürüst olmak gerekirse, bencil yanım hayatımın geri kalanında sadece ve sadece ona sahip olmaktan memnun.

SEKİZ

"Çocukların bazıları için bir anlaşma kırıcı olduğunu biliyorum" diyor. "Önce bunu açıklığa kavuşturmanın ve oradan devam etmenin daha iyi olacağını düşünüyorum."

Ona bakıyorum. "Çocuk sahibi olmamakla sorunumun olmaması garip mi?" Bu fikre bu kadar sıcak bakmam beni şaşırttı. "Kadınların evlendiklerinde bir aile kurmak istemeleri beklenir ama benim hiç böyle bir arzum olmadı. Uzun süre çocuk istemediğim için utanç duydum. Bu çocukları sevmediğim ya da onlara sahip olamayacak kadar bencil ya da yetersiz olduğum anlamına gelmiyor. Sadece çocuk sahibi olmayı hiç düşünmedim, sanırım listemin üst sıralarında yer almadığı için." Duraksadım ve sonra "Bu seni rahatsız ediyor mu?" diye sordum.

"Bence insanlar her iki yolu da istiyor. Artıları ve eksileri görüyorsunuz ve ikisini de istiyorsunuz. Belki de çocuğumuzu istediğini hissetmem için çocuk sahibi olma konusunda beni ikna etmeni istiyor muyum? Evet, istiyorum. Ben bir erkeğim ve çocuklarımın olmasını istiyorum ama istemediğin için de rahatım."

Parmaklarım göğsüne dalgalı çizgiler çizerken konuşmamız üzerine düşünüyorum.

"Çocuk istiyorum ama istemiyorum. Sanırım havalı teyze unvanına her şeyden daha çok eğilimliyim, sadece beni havalı teyze yapacak bir kardeşim yok." Durup Natalie'yi ve onun aslında benim kız kardeşim olduğunu ve beni nasıl havalı bir teyze yapabileceğini düşünüyorum. Ama onun çocuk sahibi olacağını hayal etmekte zorlanıyorum. Kıkırdıyorum. "Natalie'yi çocuklu hayal etmeye çalışıyorum. Bu beni neden güldürüyor bilmiyorum. Sanki çocuklar onun hayatını yönetecekmiş gibi geliyor, tam tersi değil."

James sırtıyor ve elinin topuğuyla gözlerini ovuşturuyor. Büyükbaba olma düşüncesinin gözlerinde yarattığı kıvılcımı yakaladığının farkında değil. "Bu da bir şeydir."

Bunu daha çok düşündüm. Bir şeyleri kaçırmışım gibi hissedermiydim? Bir kadın olarak evet, ama bir insan olarak hayır. Belki bir gün bir köpek alırız ve köpek ebeveynleri oluruz.

James'in göğsüne bakarak, akrilik tırnağımla aslan yelesinin siyah çizgilerini izliyorum ve göğsündeki bazı kılları çekiyorum. "Çocuğum olmazsa herhangi bir kayıp ya da özlem hissedeceğimi sanmıyorum. Şu anda biraz hissediyorum ama sanırım bunun nedeni başından beri düşündüğüm şeyi kabullenmiş olmam. Sadece bir şey hakkında gerçekten konuştuğunuzda, bu onu her şeyden daha gerçek hissettiriyor."

"Bana bak," diyor ve ben de gözlerimi onunkilere dikiyorum. Gözlerindeki haklı endişeyi görebiliyorum. "Çocuk sahibi olmadığım için bana kızmayacağını söyle."

Ben daha iyisini yaparım. Eğilip ona sert bir öpücük veriyorum ve sonra ona bakıyorum. James saçlarımı avucunun içine alıyor ve yumruk yapıyor. "Sana kızmayacağım," diyorum yavaş ve net bir şekilde. "Ve eğer fikrimi değiştirsem, sana söyleyeceğim."

"İyi, çünkü bununla yaşayabileceğimi sanmıyorum." Birkaç kez göz kırptırıyor, hâlâ bana tutunuyor. "Eğer benimle bir gelecek görüyorsan, bu gelecek evlenmemizi de içeriyor mu?"

Kalbim yerinden çıkacak gibi oldu ve sırt üstü yuvarlandım. İçimden bir ses bu konunun yakında geleceğini söylüyordu. James son zamanlarda çok daha sevecen, ilgili ve özenli davranıyor, bana tam olarak nasıl hissettiğini gösteriyordu. Onun için neyin değiştiğini ya da bir noktada evliliği düşündüğü için olup olmadığını merak ediyordum. Şimdi düşünüyorum da, James bana Nat'in annesiyle olan önceki evliliğinden bahsettiğinde, evlilikle ilgili konuşmalarımız bu kadarla sınırlı kalmıştı.

Yine de ona söylemek için biraz gerginim. James'i seviyorum ve farklı sayfalarda olursak onu üzmem istemiyorum. Kalbimde birisine bağlı olduğumu söylemek ya da ona olan sevgimi yemin ederek ifade etmek için bir kâğıt parçasına ihtiyacım olmadığını biliyorum. James ile aramızdaki şey gerçek, yasal olarak onun karısı olsam da olmasam da. Benim için hepsi aynı. Çoğu insan bir ilişkinin amacının evlenmek olduğunu düşünür ama öyle değildir. Bazı insanlar bu kâğıt sayesinde daha derin bir bağ kurarken, diğerleri hiçbir şey değişmezken bu etikete sahip olmayı anlamsız buluyor.

"Umarım sadece seninle birlikte olmak istediğimi biliyorsundur. Birbirimize bağlı olduğumuzu kanıtlamak için bir kâğıt parçasına ihtiyacımız olduğunu sanmıyorum."

Kelimeler dudaklarımdan çıkar çıkmaz nefesimi tutuyorum.

Hay sikeyim. Bu konu hakkında konuşmak çocuk isteyip istemediğimden daha zor ve bu konu hakkında konuşmak beni korkutuyor. Cevabını duymayı beklerken bu durum midemi düğüm düğüm ediyor. Onu kaybetmek istemiyorum ama ona yalan da söylemeyeceğim. Bu gerçeklerin konuşulacağı bir konuşma.

İçeri girmeden önce konyağı getirdiğimizden emin olmalıydım. James'in bana hayatımın en iyi orgazmını yaşattıktan hemen sonra benimle ciddileşeceğini kim bilebilirdi?

Dudaklarım düzleşti. Nefesimi tutmaktan ciğerlerim ağrıyor. Büyük bir hata yapmış olabileceğimden endişeleniyorum ama yalan söyleyip ona boş yere umut veremezdim. Böyle bir şey için olmaz. Evliliği soruyor, hangi restoranda yemek istediğimi değil.

James bakıyor. Çok derin düşünüyor ve bu da endişeden mideme kramp girmesine neden oluyor. Zihninde dönen çarkları görebiliyorum ve bu hiç hoşuma gitmiyor.

"Evlenmek istemiyor musun? Bunu mu demek istiyorsun?"

Dişlerim alt dudağımı kazıyor. "Evet," diyorum sessizce. "Evlenmek istemiyorum."

Beni inceledikçe kaşları derinleşiyor. Yine de gözleri... kristal mavisi kırık camdan daha keskin. James'in incindiğini görmek kalbimi ikiye böldü.

Aramızdaki bu büyük değişimin açıldığını hissediyorum. James mutlu değil ve cevap vermemesi aramızdaki uçurumu daha da genişletiyor. Kalbim boğazımda güm güm atıyor ve o sessiz kaldıkça midem bir felakete dönüşüyor.

"Evlenmek istemiyorsun," diye tekrarlıyor, bu kez soru yerine bir ifade. İnançsızlıkla dolu gözlerine bakarken tek yapabildiğim başımı sallamak oluyor.

James doğrulmak için geri çekiliyor ve en büyük korkum ortaya çıkıyor. Yatağın kenarında oturuyor, benden uzağa bakmaya çalışıyor ama ben hala gözlerini görebiliyorum. Nabzım boynumda fırlıyor. Hasta olacaktım gibi hissediyorum. Gözlerinin bir cevap arar gibi etrafımızdaki boşluğu taramasını izliyorum. Benim cevabıma hazır değildi, ben de onunkine hazır değildim.

Sırtı bana dönükken, içinde yanan bu uzak enerjiyi hissedebiliyorum. Mide bulandırıcı bir his damarlarımda geziniyor ve şu anda bizden emin olmamamı sağlıyor.

"James," diyorum, doğrulup ona doğru uzanarak.

Kollarımı beline dolayarak ona yaklaşıyorum ve arkasından sarılıyorum. Bana durmamı söyleyecekmiş gibi bileğimi tutuyor, böylece kalkıp gidebilecek. Hissediyorum ve tutuşunu sıkılaştırdığında düşüncelerim doğrulanıyor. Sadece, hareket etmiyor. Ciğerlerimden rahat bir nefes alıyorum ve başımı onun sırtına yaslayarak gözlerimi kapatıyorum.

Bir an sessiz kaldık. Reddettiğim için incindiğini on kat daha fazla hissediyor ve bu beni çok suçlu hissettiriyor. James'i seviyorum, yapmak istediğim son şey onu üzme.

"Evlenmek istemiyor olmam seninle birlikte olmak istemediğim anlamına gelmez."

"Öyle, Aubrey," diyor ve ayağa kalkmam için beni silkeliyor.

Kalbim çenemle birlikte düşüyor. Kullandığı ses tonundan hoşlanmadım, sanki bana kızgınmış gibi.

"Sadece aramızda o kâğıt parçasının olmasını istemiyorum. Her zaman iyi bir şeyi mahvediyor," diyorum, sesim beni anlaması için onu zorluyor. Dizlerimin üzerine çöküyorum ve çarşafı etrafıma çekiyorum.

James sessiz kalır. Sessizliği gerginliği artırıyor ve bu durumu daha da kötüleştiriyor. Bana bakmak için arkasını dönmüyor. Sadece ellerini başının arkasında kavuşturuyor ve kasları gerilene kadar sırtını dikleştiriyor.

"Gerçekten iyi bir şeyi bozanın bu olduğunu mu düşünüyorsun? Tatlım, sen bundan daha zekisin."

James benimle konuşurken sırtı esniyor. En kötüsünden korkarak damarlarıma dehşet doluyor.

"Bana kızgınsın," diye fısıldıyorum.

Omzunun üzerinden bana bakıyor ve nutkum tutuluyor. "Sen delisin," diyorum.

"Evet, öyleyim. Seni karım olarak istiyorum Aubrey ve senin de bunu istediğini düşündüm."

DOKUZ

"Neden elimizdekini kendi haline bırakıp uğursuzluk getirmiyoruz?"

Başını sıkıntıyla sallıyor ve başka tarafa bakıyor. "Uğursuzluk getireceğimizi kim söyledi?"

Devam etmekte biraz tereddüt ederek göz kırpyorum. Tatildayken bu konuda bir tartışmaya girmek isteyeceğim son şey. Bu konuda beni şaşırttı.

"Sadece uzun vadede hiçbir şey ifade etmeyen bir kağıt parçasıyla iyi bir şeyi mahvedeceğimizden endişeleniyorum. Seni seviyorum James ve hiçbir kâğıt parçası ya da kâğıtsızlık bana farklı bir şey söylemeyecek. İnsanların daha mürekkep kurumadan nasıl değiştiğine dair sayısız hikâye okudum. Bunun bizim başımıza geleceğini söylemiyorum ama bunu şansa bırakmak da istemiyorum. Elimizdeki yeterince iyi değil mi?"

"Hayır, öyle değil. Her anlamda benim olduğunu bilmek yeterince iyi. Zihin huzuru. Kalp huzuru."

Sönüyorum. Nasıl olur da her anlamda onun olduğumu zaten bilmez? "Ama sen zaten öyle olduğumu biliyorsun. Gazete ne yapacak?"

"Bu, yasaların ve herkesin gözünde senin benim, benim de senin olduğumu gösterir."

"Yasaların ya da başkalarının ne düşündüğü neden önemli? Önemli olan tek şeyin nasıl hissettiğimiz olması gerekmez mi?"

"Sana karım diyebilmek istiyorum."

Kalbim bu adam için eriyor. "Demek hâlâ yapabiliyorsun," diyorum ona. Yaparsa çok sevinirim.

James başını sallar. "Aynı şey değil ve bunu sen de biliyorsun, Aubrey." Sesi yenilmiş gibi çıkıyor ve bu beni öldürüyor. "Benim soyadımı alamayacaksın."

"Yirmi birinci yüzyıldayız. Artık pek çok kadın kocasının soyadını almıyor."

"Bana eski kafalı diyebilirsin. Seni karım olarak tanıtmak istiyorum, birlikte yaşadığım kız arkadaşım olarak değil. Benim soyadımı almanı istiyorum. Seninle evlenmek istiyorum. Evliliğin arkasında bir güvenlik var, biliyorsun."

Küstah tonu ve sesinin giderek sertleşmesi beni şaşırttı. Zaten güvenliğimiz var sanıyordum. Bir kez bile ikimiz hakkında tereddüt etmedim. Yavaşça nefes veriyorum, acının tamamen beni ele geçirmesine izin vermemeye çalışıyorum çünkü o

Onunla evlenmek istemediğim için kırgınım ama elimde değil. İkimiz de tutkulu insanlarız, bu yüzden hissettiğimiz incinme öfkeye dönüşüyor ve bu bizim için iyi bir şey değil. İkimiz de geri adım atmayı sevmiyoruz.

"Son evliliğinden sonra evliliğin arkasında bir güvenlik olduğunu düşünüyor olamazsın." Kendimi durduramadan tükürdüm. Gözlerimi kapattım ve pişmanlık duyarak irkildim.

James'in nefesinin altından küstahça kıkırdaması kollarımdan aşağı ürperti akmasına neden oluyor. "Böyle bir şey söyleyeceğini nereden bilebilirdim ki?"

Bunu ona karşı kullanmam çocukça bir davranıştı. Onun eski karısıyla yaşadığı ilişkiye sahip değiliz ve bunu ona karşı kullanmam yanlıştı.

James ayağa kalkarak şifonyere doğru yürüyor ve çekmeceyi çekip açarak bir çift spor şortu çıkarıyor. İçine giriyor, sonra diziyle çekmeceyi kapatıyor ve bana sessizce bakıyor. Fikrimi değiştirmemi bekliyor. Aramızdaki sessizlik uzadıkça kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Gerçek şu ki, ona istediğini veremem.

Sessiz kalıyorum. Suçluluk duygusu midemi kemiriyor.

James eğilerek bu sabah sedirin üzerinde bıraktığım gömleğe uzanıyor ve onu bana fırlatıyor. Tam önümde yumuşak bir yığının içine düşüyor. Ona uzanmıyorum çünkü kendimi ona bakmaktan alıkoyamıyorum. Gözleri beni daha uzun süre, daha derinden inceliyor, sanki fikrimi değiştirmem için bana yalvarıyor, böylece beni karısı yapabilecek. Yine de sessiz kalıyorum. Burnundan bir nefes veriyor ve içindeki hayal kırıklığının alevlendiğini hissediyorum. Onu çok seviyorum ve istediği her şeyi verirdim ama bunu ona veremem.

Ellerini kalçalarına koyarken kalın kalın yutkunuyorum. Mürekkepli kollarının renkli tonları odamızdaki alçak ışıktaki titriyor. Bakışlarım ön koluna yaptırdığı çiçek dövmesine takılıyor. Bu bir andı, ilk anımızdı ve el değmemiş koluna yaptırdığı ilk dövmelerden biriydi. Çiçek, Bryant Park'ta ilk tanıştığımızda giydiğim elbiseye uyuyordu. Bugün hâlâ onun favorisi.

"Evlenme arzunuz yok mu? Yoksa benimle evlenme fikri seni tiksindiriyor mu?"

"Beni geri püskürtmek mi?" Tekrar ediyorum. "Seninle evlenmenin beni iğrendirdiğini mi düşünüyorsun?" Şimdi onun saçma sözleri yüzünden titriyorum.

Erkekler bazen çok aptal oluyor.

Ona kadar saymam gerek ama beni ittiğini düşünmesi beni çok incitti.

Ben.

Gözlerim parlıyor, anında yaşlarla doluyor. Bunu nasıl düşünebilir ki? Benim için ne anlama geldiğini bilmeli. James bunu yanlış anlıyor.

Kalbim şu anda göğsümün içine hapsolmuş bir ateş topu gibi yanıyor. Gömleği tutuyorum ve çarşafın kalçalarımın düşmesine izin verip giyiyorum. Ters dönmüş ama umurumda bile değil. Yataktan fırlıyorum ve kararlılıkla ona doğru yürüyorum. Çenemi kaldırarak, "Seninle evlenmek bana itici gelseydi, seninle bir ilişkim olur muydu? Evlenmek istemiyor olmam seni istemediğim anlamına gelmez."

"Sebebi ne o zaman, Aubrey?"

Dudaklarım seğiriyor, içimi bir anda endişe kaplıyor. "Bir nedeni yok."

Bana bir adım daha yaklaşıyor ve boğazımda küçük bir nefes düğümleniyor. Ona doğru eğilmek için can atıyorum. Ona çok çekildim. Bunu nasıl sorgulayabilir ki?

"Olmak zorunda."

Var, ama şimdi bunu gündeme getirmenin zamanı değil. Gerilim her saniye artarken olmaz.

"Benimle asla evlenmeyeceksin, değil mi?"

Sesi nabzıma bir kelepçe gibi vuruyor. Yıllar önce onun evinde bizden ilk kez uzaklaştığım günü hatırlıyorum. Bardağını odanın öbür ucuna fırlattığında nasıl görüldüğünü -duvara çarpıp parçalanışını- ve fikrimi değiştiremeyeceğimi bildiğini. Yine mahvolmuş hissediyor, çünkü kazanamayacak.

Hiçbir şey söylemiyorum. Dudaklarımı birbirine bastırıp onun açıkça görebildiğini bildiğim duygularla savaşıırken bu mümkün değil. Kendimi kelimeleri söylemeye ikna edemiyorum.

Ciğerlerim hava almak için zorlanıyor, göğsüm derimin gerildiğini hissettiren bir gerginlikle geriliyor.

Etrafından dolanarak Fransız kapılarından verandaya, gecenin erken saatlerinde oturduğumuz yere doğru yürüyorum. İçtiğim bardağı elime alıyorum ve içindekilerin geri kalanını geri atıyorum, sonra yeniden dolduruyorum. Boğazımdan aşağı inerken iyi yakıyor. Biraz acıtıyor ama bu ısırik hoşuma gidiyor, bunu hak ettiğimi hissediyorum.

James'in ayak sesleri altında ahşap gıcırıyor. İçgüdüsel olarak bardağını yeniden dolduruyorum, sonra da yanıma uzanıp bardağını ona uzatıyorum.

Onu alıyor ve yanımda duruyor. Birlikte özel bungalovumuza sürtünen siyah dalgaların yavaşça uyanışına bakıyoruz. Söylenmemiş sözler aramızda dolaşıyor ve tuzlu havayı kalınlaştırıyor.

Bardağı göğsümün ortasına bastırarak sesim düz bir şekilde, "Bunu resmileştirmek için bir etikete ihtiyacımız yok James. Bak evliliğin seni nereye getirdi. Bak benim ailemi ne hale getirdi. Büyükanнем bile büyükbabamı kaybetti. Evlenmek için Deniz Harp Okulu'ndan ayrılmasını beklemişler, ancak birkaç yıl sonra vefat etmiş. Evli olan tanıdığım tek insanlar - sen de dahil - ve bak onlar için, senin için nasıl bitti. Hayatımda sadece sen ve Natalie varsınız. Sizi de kaybetme riskini almak istemiyorum. O aptal kâğıda sahip olduğum için böyle hissediyorum. Siz benim ailemsiniz," diye ekliyorum, sesim biraz kırılarak.

James bardağı ağzına götürür ve üç kadehe eşdeğer olan kadehi hiçbir şey olmamış gibi geri fırlatır. Boğazı bir kez sallanıyor. Bunu iyi idare edemiyor.

Bardağı bana uzattı ve ben de kendi bardağımın yanına koydum. "Kathleen'le evlenmeyi hiç düşünmedim, bunu sen de biliyorsun. Onu asla seni sevdiğim gibi sevmedim. Bu farklı bir şey. Bunu bildiğini sanıyordum."

Keşke boyun eğebilseydim, ama gördüğüm kadarıyla bize iyilik yapıyorum. "İlişkimizi belirleyecek bir kağıt parçasına ihtiyacımız yok."

ON

James bana doğru dönüyor.

Güvertedeki yumuşak ışıkların aydınlattığı gözleriyle James ellerimi avuçlarının içine alıyor ve ağzına götürüyor. Parmak eklemlerimin arkasını öpüyor ve başparmağıyla avucumun ortasını ovuyor. Gözlerinin etrafındaki ince çizgiler endişeyle geriliyor. Bana bunun onun için bir anlaşma kırıcı olduğunu hissettiriyor.

Dudaklarımı yalayarak, sertçe yutkunuyorum. Öyle olmaması için Tanrı'ya dua ediyorum. Bununla başa çıkabileceğimi sanmıyorum. Aslında, yapamayacağımı biliyorum. Sadece düşüncesi bile midemin korkuyla düğümlenmesine neden oluyor. İkinci kez hayatta kalamazdım. İlk seferinde zar zor kurtuldum.

Kalbim garip bir şekilde küçük bir takla atıyor ve gözlerim mideme doğru iniyor. Bunun sadece şu anda olduğu gibi anksiyete beni tükettiğinde olmasından nefret ediyorum. En kötüsü de midem ve kalbim güçlerini birleştirip kendimi vazgeçirmek zorunda kaldığım kötü bir panik atak ürettiğinde oluyor.

Ama bana bakış şekli korkumu doğruluyor. Hızlıca nefes alıp veriyor, hızla göz kırıyor ve göğsümdeki gerginliği zihinsel olarak hafifletmeye çalışıyorum. Belki de fazla düşünüyorum ve yanılıyorum. James beni kendine doğru çekiyor ve içgüdüsel olarak ondan uzaklaşmaya çalışıyorum. James'in beni terk edeceği düşüncesi içimi parçalıyor. Eğer mecbur kalırsam onunla evlenirim ama umarım iş o noktaya gelmez. O zaman her gün bir şeylerin onu benden alacağı korkusuyla yaşayacağım.

Dizlerim titriyor. Halsizim ve bayılmanın eşiğindeyim ki James bir kolunu belime doluyor ve beni kendine doğru çekiyor. Göğsünün sıcaklığı endişelerimi yatıştırıyor ve ruhumda sadece onun bana verebileceği bir rahatlama hissediyorum. Yanağını yanağıma yaslıyor ve ellerimizi göğsüne bastırıyor. Sakalının kırıklığı tuhaf bir şekilde rahatlatıcı. Bir saniye **d a h a** dayanamayacağımı bile bile beni tutuyor. Sanki beni hep ayakta tutuyormuş gibi hissediyorum. O benim kayam. Sessiz savaşçım. Benden hiçbir şey istemedi, hiçbir şey beklemedi. Şimdi ise ben onu reddediyordum.

Burnumu çekiyorum, bu konuda anlaşılmadığımız için üzülüyorum ve kendimi ona doğru bastırıyorum. James bana daha sıkı sarılıyor ve bu yüzden onu daha çok seviyorum, ama yardım edemiyorum ama şimdi beni de terk edeceğinden korkuyorum. Bu düşünceyi kendimden ne kadar uzaklaştırırsam uzaklaştırıyım, bu his görmezden gelinemeyecek kadar iç burkucu.

"En azından bunu düşünebilir misin, tatlım?" James sorar. "Evlilik seninle gerçekten istediğim bir şey. Bize hiçbir şey olmayacak. Sadece daha iyi olacağız. Sana bunun sözünü veriyorum. Eğer bir an için bunun sahip olduğumuz şeyi mahvedeceğini düşünürsen, boşanabilir ve tekrar çıkmaya başlayabiliriz. Ama lütfen, senden tek istediğim benimle evlenmeyi düşünmen."

"Bunu bilmiyorsun James," diyorum, kalbim boğazıma düğümleniyor. "Benim için bunu riske atamayacak kadar değerlisin."

"Senin için her şeyi yaparım," diye karşılık veriyor, sözleri kaburgalarımın arasına saplanan bıçaklar gibi.

James'in sesi beni ona çeken şeylerden biri. Boğazının derinliklerinde ve arkasında, söylediği sözler geçerlilikten başka bir şeyle karıştırılamaz. Bu konuda açıkça beni çeken bir şey var. Sadece konuşarak vücudumdaki tüm doğru notalara kolayca ulaşıyor. Eski New York'u andıran bir havası var ve bu da onun ateşini bir kat daha artırıyor.

Ama derin duygular içindeyken ve bana evlenme teklif ettiğinde, kulaklarıma çok vahşi geliyor.

"Bunu biliyorsun, değil mi?" Başımı salladım.

"Biliyorum."

"Belki eski *kafalıyım*," diye devam ediyor, "ama geri kalan günlerimin seninle mühürlendiğini bilmek istiyorum. Sen benim dünyamsın, ışığımın. Her gün uyanmam için bana bir sebep veriyorsun. Benim için en önemli şekilde sonsuza dek benim ol."

Kalbim dakikada bir mil hızla atıyor. Üzerimde kışımı zar zor örten bir uyku tişörtünden başka bir şey yok. James'in üzerinde sadece basit bir şort varken ben tamamen çıplaktım.

Ve James'in bana evlenme teklif ettiğinden eminim... dolambaçlı bir şekilde.

Tekrar göz kırptıyorum, ne diyeceğimi bilemiyorum. Az önce bana evlenme teklif edip etmediğini sormak istemiyorum. Kendimi böyle bir duruma sokmayacağım ama onun da ne demek istediğinden emin değilim.

"Eğer yürümezse, o zaman bir şans verdiğimizizi söyleyebiliriz. Asla öğrenmeyen ve birbirleriyle evlenmeye devam eden o çift olabiliriz."

Hay sikeyim. O yaptı.

James sırtı duvara gelecek şekilde dönüyor ve beni kendisine yaslanmam için çekiyor. Bacaklarımız birbirine yapışmış durumda ve kalçalarımın arkasından serin bir esinti geçiyor. Parmak uçlarımda yükselip kollarımı omuzlarına doluyorum ve yüzümü boynuna gömüyorum. Yumuşak bir inilti olarak James'i içime çekiyorum

boğazımdan kaçıyor. Meme uçlarım tepki olarak sertleşiyor ve titriyorum. Tanrım, bu adamın kalbimde onun için yarattığı duyguya bayılıyorum. Eğer aşkın özel bir duygusu varsa, o da buydu. Bu tür bir ruh hali, bu çekim ve inkar edilemez kimya, sadece bir kişi içindir. Sadece bir kişinin bir başkasında uyandırması için. Benim diğer yarım. James Riviera.

Onun kucaklaması içimde bir arzu uyandırıyor ve bu arzu lanet bir gelgit dalgası gibi tüm bedenime sıcaklık yayıyor. Gömleğim kalkıyor, çıplak bedenim ortaya çıkıyor. Avuçları yuvarlak kalçalarımın üzerinde geziniyor. Yanağımın dibini sertçe sıkıyor ve gözlerim kapanıyor. Tenimin her santiminde küçük alevler patlıyor ve başım yana düşüyor. Elinin daha yukarı çıkmak için kaşındığını hissedebiliyorum. Bunu yapmasını istiyorum. James onun baskın tarafının ortaya çıkmasını sevdiğimi biliyor.

Kalın ereksiyonu karnımı zorluyor. Çok ateşli ve uzun ve vücudunun kıvrımlarıma mükemmel bir şekilde oturduğunu hissetmek onu daha da çok istememe neden oluyor. Daha önce ona iki yapboz parçası gibi uyduğumuzu söyleyerek şaka yapmıştım, ama gerçekten u y u y o r u z .

Elleri tüy gibi yumuşak bir dokunuşla kalçalarımın üzerinde geziniyor. Göğsümü onunkine doğru eğerek, dişleri hassas etimi bulurken saçlarımı omzumun üzerinden kaydırıyorum. Bedenlerimiz, aldığımız nefeslerle yoğunlaşan bu boğucu sürtünmeyi yaratıyor. İkimiz de inandığımız bir şey için savaşıyoruz. İkimiz de birbirimize arzuladıklarını vermek istiyoruz.

Dudakları kulağımın kabuğuna değiyor ve nabzım hızlanıyor. Bana çıtırdayan bir ateşi hatırlatan hafif bir konyak kokusu alıyorum. Tenim ihtiyaçla kızarıyor. Vücudumu avucunun içi gibi biliyor.

James'le karanlık gökyüzünün altında yalnız olmanın, bu geceki konuşmanın büyüklüğünü artıran son derece samimi bir yanı var. Karanlıkta savunmasızız. Elleri bana ne hissetmem gerektiğini söylüyor ve öpücüğü korkularımı susturuyor. Arzularımız pişmanlık duymadan açığa çıkıyor ama coşkuyla doyuruluyor.

Tuzlu bir esinti yanımızdan süzülerek geçiyor ve saçlarım etrafımızda uçuşuyor. Yarın eve döneceğimiz için evlilik konusunu konuşmayı bitirdiğimizi umuyorum. Yatağa onunla kavga ederek gitmek istemiyorum. Yolculuğu olumsuz bir notla bitirmemize gerek yok.

James'in dudaklarına ihtiyacım var, böylece ona ne olduğumuzu iddia etmek için bir kağıda ihtiyacımız olmadığını gösterebilirim. Bunu zaten yapıyoruz. Ne olduğumuzu biliyoruz. O benim, ben de onun. Her zaman. Hikayenin sonu.

Ona ihtiyacım olan yere yaklaşırken dikenli sakalları beni gıdıkliyor. Çeneme öpücükler kondurarak küçük nefesler almamı sağladı. Tam da ben

Ağızına uzanıyorum ve bedenim onunkinin yanında kıvrılıyor, direncini hissediyorum.

"James." Adını bir yalvarış gibi fısıldıyorum ve gözlerimi açıyorum. Bana bakışı boğazımda bir düğüm oluşmasına ve suskun kalmama neden oluyor. Duymaya hazır olmadığım bir şey söylemek üzere.

"Evlen benimle, tatlım."

ON BİR

M dudaklarını ayır.

Nutkum tutuldu. Gözümü kırpmıyorum. Nefes almıyorum.

James, karşılığında olumlu bir cevap almayı umarak bana evlenme teklif etmiyor. Yapılması gereken doğru şey buymuş gibi soruyor.

Kalbim acımasızca kaburgalarımın çarparken tek yapabildiğim tam bir sessizlik içinde ona bakmak. Evlilik hakkında ne hissettiğimi söyledikten sonra oraya gitmesine o kadar da şaşırmadım; ısrar James'in diğer göbek adıdır. Onunla aynı fikirde olmayı ne kadar istediğime daha çok şaşırdım.

Gerçek şu ki, doğru olanın bu olduğunu biliyorum... Sadece yapamıyorum.

"Evlen benimle tatlım," diyor James yine, ama bu sefer o kadar emin değil. Sözlerinde beni öldüren sönük bir ton var. "Evet de."

Kolları beni sıkıca sarıyor ve kendimi ona yaslanırken buluyorum. Derin bir nefes alıyorum. Ona istediğini vermek istiyorum ama korkuyorum. Kaybetmek katlanılamayacak kadar büyük olurdu.

En iyi arkadaşımın babasıyla çıkmak başka bir şey. Onunla evlenmek başka bir şey. Çıkmamızın bir sonucu olarak hem Natalie'yi hem de James'i neredeyse kaybediyordum. Kabul ediyorum, o zamanlar Natalie'nin arkasından iş çeviriyorduk ve normal bir ilişkiden hiçbir şekilde uzak değildik. Yine de Natalie'nin James ve benim birlikte olmamızı kabul etmesi iki yıldan fazla sürdü. Sorun çıkarmadan evliliği kabul edeceğine inanmakta zorlanıyorum.

James'i aptal bir kağıt parçası yüzünden kaybetme riskini almak istemediğim gibi, en iyi arkadaşımı da kaybetmek istemiyorum. Onun üvey annesi olmak söz konusu bile olamaz ve bana çok yanlış geliyor. Bu aramızın açılmasına neden olur.

James'in kolları gevşiyor ve o uzaklaşırken kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Yukarı bakıyorum ve vücudu benimkine karşı savunmacı bir şekilde sertleşirken gözlerinde hareket eden gölgeleri alıyorum.

Beni izliyor, sabırla sağlam bir yanıt bekliyor. Ona bir cevap vermiyorum. Ona hayır bile diyemiyorum.

"Gerçek sebep ne?" James sorusundaki acıyı gizleme zahmetine girmiyor. "En azından bunu bana söyleyebilir misin?"

Gözlerim doluyor ve çenem titriyor. Keşke bana hiç evlenme teklif etmeseydi.

Kolları beni tamamen sarıyor. O bırakırken hava yavaşça ciğerlerimi terk ediyor. Hayatım, sevdiğim her şey, aniden

bana gitti.

James yana doğru bir adım atar ve iki adam arasında küçük bir boşluk bırakır. Biz.

"James." Paniğe kapıldığım için nefes nefese kalıyorum. Midem bulanıyor.

Hasta olacağım.

Onu kaybediyorum.

Gözlerim onu arıyor. Tekrar yana doğru hareket ederken sessiz.

Biz kavramından. Bunu iliklerimde, kalbimin derinliklerinde hissedebiliyorum ve bundan sonra olabilecekler beni korkutuyor. Söyleyebilecekleri ya da nihayetinde yapabilecekleri. Bizim için ya da onun yaşamasını istediğim şey bu değil.

"James, lütfen."

Ona doğru uzanıyorum ve elimi koluna koyuyorum. Bekliyor, beklentiyle bana bakıyor. Bilmesini istiyorum... Onu sevdiğimden ve benden nefret etmemesini istediğimden başka ne bilmesini istediğimi bilmiyorum, bunun bizim için bir anlaşma kırıcı olması gerekmiyor.

"Benim için o olduğunu biliyorsun, değil mi? Seni sevdiğimi? Hiçbir şeyin hislerimi zayıflatamayacağını?"

Omuzlarında hafif bir düşüş var. James cevap vermiyor. Hareket etmiyor. Hem benim ona dokunmam hem de onun benim karşımda olması ciddi bir mücadeleymiş gibi hareketsiz duruyor. Sanırım bununla başa çıkmak benim için her şeyden daha zor. Gözlerindeki ışık azalmaya başlıyor. Okyanusun bungalovumuza usulca vuruşunu dinleyerek bekliyorum ve bu noktaya nasıl geldiğimizi merak ediyorum.

"Değil mi?" Çenem titreyerek söylüyorum. "Seni her şeyden çok sevdiğimi biliyorsun. hayat."

Yavaşça kolunu çekiyor, böylece artık ona dokunmuyorum. Onun Vücudunun bir kısmı bana dönük ve bu durumu daha da kötüleştiriyor.

"James?"

Ne istediğimi bilmiyorum. Onun da bildiğini sanmıyorum. Tek istediğim onu sevdiğimi, hiçbir yere gitmediğimizi ve hiçbir şeyin değişmesine gerek olmadığını görmesi ama görmüyor. Bana bilerek bakmıyor ve ben bunu hazmedemiyorum. Kaçınması pek çok anlama gelebilir.

Kalbim her saniye kırılıyor. Ama onunki de öyle. Bundan daha güçlü olduğumuzu sanıyordum.

Gözlerini yere indirmiş olmasına rağmen James gömleğimi düzeltiyor, böylece arka tarafım örtülüyor. Burada yalnızız. Kimse bizi göremez.

özel pavyonumuzun güvertesine geldiler. Beni korumak zorunda değildi.

-O seçti.

Gözümün kenarından bir damla yaş süzülüyor. Gitmeye hazırmış gibi benden bir adım uzaklaşıyor ve ben nefes nefese kalıyorum. Sanki aramızda birkaç santim değil de yüzlerce kilometre varmış gibi geliyor. Bir adım daha atıyor ve dizlerim bükülmeye başlıyor.

Bununla başa çıkamıyorum ve bunu düzeltmem gerekiyor.

"Bekle," diye yalvarıyorum ve James duruyor. "Beni bırakma,

lütfen." Sonunda bana bakıyor ve ben neredeyse yere

yığılıyorum.

James paramparça oldu. Benden de beter. Kesinlikle yıkıldı.

Göğsüm iki çıplak elle parçalanırken çöküyormuş gibi hissediyorum. James içten içe ölüyormuş gibi görünürken ben nefes almakta zorlanıyorum.

Beni ben olduğum için sevmekten başka bir şey yapmayan adama ne yaptım? Beni değiştirmeye çalışmayan ama rüzgârla kanat çırpma izin veren adama? Bir insanın başka bir insanı ne kadar sevebileceğini göstererek beni her gün gülümsetmeye çalışan adama?

Onu kırdım.

Ona uzanmak istiyorum ama yapamıyorum. Tek yapabildiğim gömleğimin eteklerini tutup beni destekliyormuş gibi çekiştirmek. Teklifini sessizce reddettikten sonra ondan hiçbir şey isteyemiyorum.

Yine de gözleri. Bana nasıl baktığını görüyorum. Yıkımı haykırıyorlar.

James inanmayarak başını hafifçe sallıyor. Bana doğru iki adım atıyor ve ben de aynı anda ona uzanıyorum, tenini tenimde hissetmek istiyorum, bunun bana iyi olacağıma dair bir işaret vereceğini umuyorum. Başımın arkasını avuçluyor ve parmaklarını saçlarımın arasından geçiriyor. Eğiliyorum ve onunla yarı yolda buluşuyorum. Dudaklarını başımın tepesine bastırıyor, sonra kendini sabitliyor.

"Düşündüğünün aksine, seni terk edemem. İstesem bile." Titreyen dudaklarımdan yumuşak bir inilti kaçıyor, ardından daha yüksek bir inilti geliyor.

Kalbim yerinden çıkacak gibi olurken sırtım duygularla titriyor. O bir kaya kadar sağlam hissederken ben kollarında titriyorum. Yine de sabit olmadığını biliyorum. Tıpkı benim gibi onun da içinin parçalandığını biliyorum. Bir elmanın iki yarısı gibiyiz.

James çenemi kavırıyor ve başımı yukarı kaldırarak gözlerimi onunkilerle buluşturuyor. Çelik bebek mavileri benimkiler arasında gidip geliyor. James beni inceliyor. Kaşları sanki nerede hata yaptığını, hesaplamalarının nasıl yanlış olduğunu anlamaya çalışıyormuş gibi birbirine yaklaşıyor.

Dudaklarıma bir teslimiyet nefesi üflemeden önce başını tekrar sallıyor. "İstesem bile olmaz..." James ağzıma sert ve acımasız bir öpücük konduruyor. Aynı hızla öpücüğü kesiyor ve beni nefessiz bırakıyor. "Sanırım bununla başa çıkmam gerekecek."

Beni bırakan James geri adım atıyor, sonra dönüp odamıza giriyor.

Sanırım bununla başa çıkmam gerekecek.

Rüzgâr hızlanıyor ve çıplak bacaklarımın etrafında dolanarak beni yalnızlıkla örtüyor. Ayak parmaklarım güverte zeminine kıvrılıyor ve okyanusun basıncının odamızı tutan ahşap kalaslara doğru itildiğini hissedebiliyorum. Sanki göğsüme çarpıyor ve ciğerlerimi dolduruyor.

Bir elim boynumda, daha önce oturduğum sandalyeye düşüyorum. Onun boşadığı şey oldum.

Onu mutsuz etmesine rağmen benimle yetiniyor. Yerleşmek önceki evliliğinin en önemli noktasıydı ve bu yüzden bu kadar mutsuz olmuştu. Bu yüzden Sanctuary Cove'un bir üyesiydi. Tanışmamızın ve birbirimize bağlanmamızın yegâne sebebi, şu anda dağınık bir ayrılığın eşliğinde olmamızın da tek sebebi, çünkü bu sadece akşam yemeğinde ne yiyeceğimiz hakkında bir konuşma değil. Bu, iki yüzük ve bir kağıt parçasıyla birbirine bağlanmış geleceğimiz.

Korku iki elin boğazıma bastırmasıdır. Tıpkı eski karısının yaptığı gibi onu başka bir kadına doğru iteceğimden korkuyorum. O onu cinsel olarak tatmin etmedi, şimdi de ben onu duygusal olarak tatmin etmiyorum. Duygusal, cinsel ve fiziksel olarak başka bir insana bağlanmak, bunlar kalbi atan bir insanın her gün aradığı üç temel ihtiyaçtır. Birine sahip olup diğerine sahip olamazsınız. Bu böyle yürümez, çünkü o zaman her zaman başkasında sahip olmadığınız şeyi arıyor olursunuz.

James ve benim aramda arayış yoktu. İlişkimizin her alanında tatmin olmuştuk. Ta ki bu geceye kadar.

Yan tarafıma bakarak, açık bıraktığımız konyak şişesine göz atıyorum ve boynundan tutuyorum.

Bardakla uğraşmıyorum.

Bacağımı yukarı çekip dirseğimi dizime dayıyorum ve şişeyi dudaklarıma götürüyorum. Boğazım yanana ve burnumdan alevler çıkaracakmışım gibi hissedene kadar derin derin çekiyorum. Kalan son kehribar rengi sıvı da bitene kadar içiyorum.

Boş cam şişeyi James'in boş sandalyesine fırlatıyorum ve tarihin tekerrür etmemesi için Tanrı'ya dua ediyorum.

ON İKİ

Sanki biri tüyle uyluğuma sekiz çiziyormuş gibi hissettiriyor.

Yorgun bir nefes çekiyorum içime. Ağır bir uykudan uyandığımda gözlerim kurudu. Dudaklarımı yalamaya çalışıyorum ama henüz hareket edemiyorum.

Havadarlık hissi tekrar geri geldi, iç baldırımı gıdıklıyor. Hâlâ yarı uykulu bir şekilde nerede olduğumu anlamaya çalışıyorum. Etrafımdaki sesleri dinliyorum. Egzotik bir kuş cıvıltısı, kendi içine kıvrılan su ve ardından açık bırakılmış bir pencereden odaya sızan güneş ışığının sıcaklığı.

Her şey bana geri dönüyor.

Gözlerimi sıkarak derin bir nefes alıyorum ve kendimi uyanmaya zorluyorum. Bacaklarımı üzerinde gezdirirken çarşaf serin, içeri ne zaman girdiğimi hatırlamaya çalışıyorum. Zihnim tamamen boş. Hiçbir şeyin olmadığı siyah bir oda. En son hatırladığım, dışarıda tek başıma otururken güneşin doğuşunu ufukta gördüğüme yemin edebilirim.

Dudaklarımı yalıyorum ve kalçamda bir baskı hissettiğimde sırtımı eğerek başımın üstüne uzanıyorum. Vücuduma bakıyorum ve James'in başını karnıma koyduğunu ve bacağıma daireler çizen kişinin o olduğunu görüyorum. Vücudu benimkine dik duruyor. Kirpiklerinin titreyişini izliyorum ve hala iç çamaşırımın olmadığını ve dizimin bükük olduğunu fark ediyorum. Daha önce James'ten hiç çekinmemiştim. Sayısız kez kafası kalçalarımın arasındayken ya da bekleyemeyeceğini söyleyerek içimdeyken uyandım. Sabahları ona istediğim gibi sahip olabilirdim, akşamları ise onun. Ama dün geceki ayrılışımızdan sonra birden kendimi çok açıkta hissediyorum ve bacaklarımı kapatana kadar kaydırıyorum.

İlk defa onun kollarında uyanmadım. Güneş doğarken sevişmedik.

O bana sonsuza dek onun olduğumu söylemedi, ben de ona benim olduğumu söylemedim. Ve bundan nefret ediyorum.

Parmaklarımı tuzlu ve biberli saçlarının arasından geçirirken, bana saçlarını biraz uzatmak istediğini söylediği zamanı hatırlıyorum. Şimdi çoğu erkeğinkinden biraz daha uzun ama erkek topuzu yapacak kadar değil. Saç bağlarını paylaşma konusunda sınırı çiziyorum.

"Ne zaman içeri girdim?" Sesim hâlâ uykuyla doluyken soruyorum. Su içmek için kalkmak istiyorum ama kendimi zorlukla hareket ettirebiliyorum. Ben çok

yorgunum ve sanırım dün gecedan dolayı biraz depresyondayım.

"Sen yapmadın. Seni içeri ben taşıdım," diyor James. "Orada uyuyakalmışsın." "Oh." Kaşlarımı çattım.

James bir kolunu belime doluyor ve yastıklara sarıldığı gibi bana sarılıyor. Bana bakmak için başını çeviriyor ve tekrar karnımın üzerine koyuyor. Vücudum geriliyor, ne göreceğimden emin değilim.

Gözlerimiz buluşuyor ve ikimizden de pişmanlık ve üzüntü dökülüyor. "Zihnim biraz bulanık. İçeri taşındığımı hatırlamıyorum." "Başın nasıl? Akşamdan kalma mısınız?"

Bir saniye düşündüm.

Elimi çenesine götürüyorum, parmaklarımın arkasını sakalında gezdiriyorum ve sonra tırnaklarım sırtını hafifçe kaşıyana kadar omzunun altın kıvrımında gezdiriyorum.

"Başım iyi," diyorum. "İyi alkolün faydası, akşamdan kalma olmak yok."

Gülümsemiyor. Onun yerine parmaklarını benimkilerle birleştiriyor ve birleşen ellerimizi yanına doğru kaydırıyor. Bu sabah etrafında sessiz bir rezerv dolaşıyor. James'i nasıl hissettiğini bilecek kadar iyi tanıyorum ve şu anda kendini yalnız ve yeniden yerleşiyormuş gibi hissediyor. Bunu biliyorum çünkü ben de onun gibiyim. Aynı duyguları, aynı hisleri, aynı mizahı ve aynı cinsel arzuları paylaşıyoruz. Birbirimizin diğer yarısı gibiyiz. Biri ne hissediyorsa, diğeri de onu hissediyor. Ve onun hissettikleri beni öldürüyor.

Bekliyor. Sabrediyor. Beni izliyor. Sabah güneşinin doğuşu gözlerinde muhteşem bir parlaklık yaratıyor ve en soluk maviyi oluşturuyor. Netlikle titreşiyorlar. Kalbimi değıştirdiğim umuduyla.

Ama yapmadığımı biliyor. Bunun için fazla anlayışlı. "Sebe ne, Aubrey?"

James'in sesindeki saf kederden dolayı kalın bir şekilde yutkunuyorum. Sesi hiç uyumamış gibi geliyor.

"Sana zaten söyledim."

Bana filtresiz bir bakış fırlatıyor. James ondan sakladığım cevabı alana kadar durmayacak.

"Gerçek sebep, tatlım. Bir kâğıt parçasının sahip olduklarımızı mahvedeceğini düşündüğün saçma sapan bir bahane değil. Bundan daha iyisini hak ediyorum."

Sözlerindeki acemilik çok derin ama haklı. Aramızdaki bağ bu kadar anlamsız bir şeyle ortaya çıkmaktan çok daha derin. Benimki gibi bir neden onun için ve muhtemelen çoğu kişi için de bir şaka. Bu bir şaka olurdu.

Bana da şaka gibi gelmişti ama aşkın böyle hissettireceğini kim bilebilirdi ki? Bu hayali aşk çizgisi bir kez geçildi mi, geri dönüşü yoktur. Ne kadar ileri giderseniz, o kadar derine çekilirsiniz. James ve Valentina olarak ikinci buluşmamızda bunu aşmıştık. Birlikte olmadığımız zamanlarda bile kalplerimizdeki itici gücü inkar etmek mümkün değildi.

"Birbirlerine deliler gibi aşık olan iki insanın neden son adımı atıp evlenmemesi gerektiğini düşündüğünüzü anlamıyorum. Bu bana çok saçma geliyor."

Başımı sallıyorum ve bakışlarımı kaçırarak Fransız kapılarına bakıyorum. Ne söylersem söyleyeyim, James için bir fark yaratmayacak. Bağımızı güçlü tutmak için neden bir kâğıda ihtiyacımız olmadığını anlamıyor. Zaten sahip olduğumuzdan daha güçlü bir şey yok.

Yine de utanıyorum, çünkü bir şekilde, kalbimin kapalı bir odasında onunla aynı fikirdeyim ve bu ikimiz için de adil değil.

Konuşurken boğazım ağrıyor ve kaşınıyor. "Gerçekten Natalie'nin bunu sorun etmeyeceğini mi düşünüyorsun?"

Pencereden dalgalanan suya dalgın dalgın bakarken bakışlarının ağırlığını üzerimde hissedebiliyorum. Güneş tepe noktasından hemen önce suyun üzerinde taze. Büyüleyici ve beni aramızdaki eziyetten uzaklaştırıyor. Kendimi James'e bakmaya zorlayamıyorum çünkü içim parçalanmış ve üzgün. Duygularıyla oynuyor.

Yanağımın altında sıcaklık çiçekleri açıyor. Ondan kaçıyorum ve onun da bunu anladığını hissediyorum. Mahrem odamızın köşelerinde bir kıkırdama yankılanıyor. Kaşlarımı çatıyorum ve sonunda yere bakıyorum. İnancsızca sırtıyor ve şaşkın gözlerle beni izliyor.

"Şaka yapıyorsun, değil mi?" "Çok ciddiğim."

Başını kaldırıyor ve çenesini avucunun içine yerleştiriyor. "Sen ve ben birlikte yaşıyoruz. Ziyarete geldiğinde, her gün seks yaptığımız yatağa oturuyor. Sence evlenmemize karşı çıkar mı?" İkimiz de sustuk. "Benimle evlenmemenin sebebinin kızım olmadığını söyle."

Aşağılanmışlık beni istila ediyor. Gerekçelerim artık tamamen saçmalık gibi geliyor ve duygularımı alt üst ediyor. Birlikte olduğumuz onca gün içinde bunun ilk gerçek kavgamız olması ve bunun evlilik üzerine olması beni üzüyor.

"Çıkmamıza nasıl tepki verdiğini ve yola gelmesinin ne kadar uzun sürdüğünü unuttun mu? Evlendikten sonra on kat daha kötü olacak. Ben evlenmeyeceğim."

Eğer her şey y o l u n d a giderse, ki öyle, hiçbir neden yokken en iyi arkadaşımı tamamen kaybedeceğim."

"Bu haliyle *iyi* değil," diye tükürüyor James, sonra da yataktan kalkıp yerde volta atmaya başlıyor.

Acı kalbimi tüketirken gözlerim açılıyor. Sesimi alçaltıyorum ve "Vay canına, bu kadar mutsuz olduğunu bilmiyordum." diyorum.

"Onun da aynı şekilde tepki vereceğini nereden çıkardın?" diye meydan okuyarak kolunu havaya kaldırıyor. Mürekkepli renklerden oluşan renkli bir bulanıklık bakışlarımı kesiyor. Bir şey söylemediğimde ondan hayal kırıklığı damlıyor. "Bilmiyorsun. Şansının kötü olduğunu ve hayatındaki tüm iyi şeylerin elinden alınmasının sebebinin bu olduğunu düşündüğün için adım atmaktan korkuyorsun. Bil bakalım ne oldu? Benimle tanışmadan önce de şansın kötüydü ve benimle risk aldın. Evet, normal şartlar altında olmadığı için geri tepti ama şimdi halimize bak. Seninle buraya kadar gelmeyi başaran tek iyi şey benim, çünkü bunun olması gerekiyordu." James duraklar, gözleri çıldırmıştır. "Hiçbir yere gitmiyorum, tatlım. Bundan sonra sadece daha iyi olacağız. Keşke gözlerini açsan da bununla savaşmaya çalışarak zaman kaybetmesen ve sahip olduklarımızın tadını çıkarsan."

James iyidir. Tartışması beni mahvetti. Omzumdaki o şeytana lanet olsun, o da bunu yaparken çok ateşliydi.

"Ciddiyim James. Bunu ona yapamam. Bize de. Gerçekten umursamayacağını mı düşünüyorsun? Yanılıyorsun ve bunu ona yapmayacağım."

James banyoya doğru ilerlerken nefesinin altında yine o alaycı kıkırdamayı yapıyor. Sinirlerimi bozuyor ve peşinden gitme isteği uyandırıyor ama gitmiyorum. Birkaç saniye içinde iyi bir dava açtı ve bizi yıkacağından korktuğum tüm sebepleri bir nefeste yok etti.

James duruyor ve odaya dönüp köşeden bana bakmadan önce elini duvara koyuyor. Kaşları sanki benden daha çok zorlanıyormuş gibi birbirine bakıyor. Yüzümde, kızgın yanaklarımdan süzülen yaşlar var. Keşke yanıma gelip onları öperek uzaklaştırsaydı. Keşke bana bu işi yürütmenin bir yolunu bulacağımızı söyleseydi. Çünkü şu anda umutsuz hissediyorum ve hiçbir yere gitmeyeceğini söylemesine rağmen çoktan gitmiş gibi geliyor.

"Varsayalım ki Natalie'nin bir sorunu yok ve yarın evlenebiliriz, benimle evlenir misin?"

Odadaki sessizlik sağır edici. Saniyeler geçtikçe görüşüm daha da bulanıklaşıyor. James'in gözlerindeki umudun kedere dönüşmesini izliyorum ve bu beni öldürüyor.

Ben. Bir erkeği kırmak bana açıklayamadığım bir şey yapıyor. Beynim akıllı olmamı ve kanıtları takip etmemi, böylece döngüyü kırabileceğimi söylüyor ama kalbim evet diyor. Neden bana soruyor ki? Tabii ki evet derdim.

Ama ben hiçbir şey söylemiyorum, o da söylemiyor.

James'in parmaklarının duvarın köşesine dokunuşunu izliyorum. Dudaklarını birbirine bastırıyor, gözleri benimkilere dikiliyor ve sert bir baş hareketiyle başka tarafa bakıyor. "Tamam," diyor, sesi alçak. "Anlıyorum."

ON ÜÇ

Son iki gündür James benimle sadece bir sebep sormak için konuştu.

Gerekçelerimin meşru olmadığını ve davamı kazanmak için daha iyi bir gerekçeye ihtiyacım olduğunu söylüyor.

Güneş doğmadan önce, yeni uyandığında bana sorardı. Sesi sersemlemiş, uykudan kalınlaşmış ve bedenimi canlandırıyor. Sesinin tonundaki yaş ve sabrın getirdiği çığlık beni etkiliyor, özellikle de bir konuda tutkulu olduğunda. Bu son birkaç sabah bana işkence gibi geldi.

Ertesi sabah eve geldikten sonra onunla birlikte olmayı kendime yediremedim. Onu umutsuzca istiyordum ama yanlış hissediyordum. İki kez ona ulaşmak için arkamı döndüm ve kendimi durdurdum. Benimle istediği şeyi ona vermezsem, onunla istediğim şeyi nasıl elde edebilirdim ki?

Ona dokunduğum anda saldıracağımı biliyordum, bu yüzden hızla yataktan kalktım ve banyoya doğru ilerledim.

Bu, tekrar bir araya geldiğimizden beri birbirimizden ayrı kaldığımız en uzun süre ve şimdi bu garip belirsizlik durumundayız. Seks, bağ kurduğumuz ve gerçek dünyadan uzaklaştığımız bir şeydir. Diğer yarımızla seks yapmak sadece zorunluluktan değil, kim olduğumuzun ve bizi bir çift olarak birbirimize bağlayan şeyin bir parçası. Fiziksel, zihinsel ve duygusal olarak birbirimize ihtiyacımız var. Her parçaya sahip olmamak hayatımı emiyor.

James köşeyi döndüğünde banyomuzda durmuş rimelimi siliyordum. Donup kalıyorum, bakışlarım onun vücudunda gezinirken havlumu göğsüme daha sıkı tutuyorum. En güzel çağımdayım ve her zaman seks istiyorum, bakmadan edemiyorum. Siyah eşofmanlı gümüş bir tilkide, bir zamanlar bir erkeğin üzerindeki gri eşofmanları neden sevdiğimi sorgulamama neden olan bir şey var. Gri, çüküyle oynamayı ve kasık kıllarını örmeyi seven erkekler içindir. Siyah ise sizi yatağa atmayı ve saçlarınızdan tutarak sizi arkadan becermeyi seven erkekler içindir.

Kalbimin hızla çarpmasına neden olan bir çalımla bana doğru yürürken erkeklik ondan sızıyor. Gözlerimin altındaki lekeyi silmeyi bitiriyorum ve pamuğu tezgâhın üzerine bırakıyorum. Bakışlarımız hiç ayrılmıyor. Onunla yüzleşmek için arkamı dönmüyorum ama bana yaklaştıkça nefesimi tutuyorum. Kendimi desteklemek için iki elimi tezgâhın üzerine koyuyorum, James tam arkamdan

Eğer geçen hafta sonu olmasaydı. Islak saçlarımı bir omzuna götürüp boynuma birkaç öpücük konduruyor ve iki kolunu belime doluyor. Vücudunun sıcaklığı sırtıma baskı yapıyor ve gözlerim kapanıyor. Onun kollarında evimde gibiyim ve asla ayrılmak istemiyorum.

"Benimle savaşmayı bırak," diyor boğazıma karşı. Bana küçük bir ısırık veriyor ve sonra öpüyor. "Bana teslim ol."

Dudaklarım seğiriyor. Israrcı.

"Karım ol. Evet de."

"Seni özledim James," diye fısıldıyorum, biraz duygusal hissederek. "Ben buradayım tatlım, sahip olman ve sarılman için."

Kıkırdadım ve ona doğru eğildim. Bu küçük mizah anına ihtiyacım vardı. Nefesi boynumun kıvrımlarını okşuyor ve tüylerimin diken diken olmasına neden oluyor. Dudaklarını dudaklarımda hissetmeyi özlüyorum ve onlara ihtiyacım var. Umarım onun da benimkine ihtiyacı vardır.

Yüzümü onunkine çeviriyorum ve başının arkasını avuçluyorum. Gözlerimiz buluştuğunda beni reddetmemesi için dua ediyorum.

Üzerimde yükseliyor, ki benim boyumda bu hiç kolay değil. Ben nefesimi tutarken James bana bakıyor ve bir hamle yapmam için beni test ediyor. Gözleri, içinde kaybolmayı çok kolaylaştıran kalın siyah kirpiklerle gölgeleniyor. Ona yatak odası gözleri olduğunu söyledimde gülüyor.

James eğiliyor ve dudakları dudaklarımı bulmadan hemen önce küçük bir nefes alıyorum. Kendini tutmuyor ve tutmadığı için memnunum. Aramızdaki bu garipliği kırması için ona ihtiyacım var çünkü ben bunu yapacak kadar büyük değilim. Doğruyu söylemek gerekirse, korkuyorum.

James dudaklarımdan içeri dalıyor. Dilini dudaklarıma değdirdiğinde dizlerimin bağı çözülüyor. Saçlarını parmaklarımdan arasından geçirip sertçe çekiştirirken ağzının içinde inliyorum. Onu ne kadar çok sevdiğimi göstermek için dudaklarımla aynı sertlikte geri bastırıyorum. Aniden kestiğinde ikimizi de nefessiz bırakan ateşli bir öpücükle birbirimizi yutuyoruz.

James başını sallıyor ve bana hayal kırıklığına uğramış bir kaş çatıyor. "Evlen benimle artık."

Bu konuyu her açtığında daha çok acıyor.

Elini gri havlunun açıklığından geçiriyor ve avucunu kalçamın derin kıvrımları boyunca kaydırıyor. Dokunuşu güven veriyor ve bu, onunla ilk tanıştığımdaya etkilendiğimi öğrendiğim bir şey. James ne istediğini bilen ve bunu göstermekten korkmayan bir adam.

Dönüyorum ve göğsümü onunkine bastırıyorum. James bana nefes alacak yer bırakmıyor. Elleri çıplak vücudumda geziniyor, havluyu gevşetiyor.

Sadece ona duyduğum arzuyu geri dönüşü olmayan bir bölgeye doğru körüklüyor. James olmadan gitmek, susuz gitmek gibidir.

Aramıza uzanıyorum ve sikini avuçluyorum. Parmaklarım ereksiyonunun etrafını sarıyor ve destek almak için alnımı omzuna bastırıyorum. Tırnaklarımı uzunluğuna geçiriyorum ve o da sarsılıyor. Kalçaları elimin içine giriyor ve dudaklarım pek de şaşırmadığım muhtaç bir iç çekişle aralanıyor. Çelik gibi sert ve bu beni çok heyecanlandırıyor. Arzu amımı ıslatıyor ve bacaklarımı birbirine kenetliyorum.

James havluyu üzerimden sıyırdığında elastik bel bandını kalçalarının üzerine itiyorum. Kıçının yanağını iyice kavriyorum ve onu kendime çekiyorum. Hoşuma giden güzel bir yuvarlaklığı var. James kalçalarımından birini kaldırırken yüzümü tutuyor. Aşağı inmek için dizlerini büküyor ve shaftının ucunu girişime doğru eğiyor. Tereddüt etmeden içime giriyor ve beni ayak parmaklarımın üzerinde zorlamaya zorlayarak tam boyuna yükseliyor. Yüksek sesle nefes alıyorum ve kalçalarımı sıkıyorum, ayak parmaklarım tepki olarak kıvrılıyor. Basınç, gerginlik, acı ve özlem, hisler duyularıma aşırı yükleniyor ve kontrolü ele geçiriyor. Zihnim bulanıklaşıyor. Tek yapabildiğim bize, o ana ve yaptığımız şeye odaklanmak.

Kalçalarımı daha geniş açıyor ve daha derine inmek için tekrar eğiliyor, ayağa kalktığında klitorisimi gıcırdatıyor. Vücudum tepki olarak titriyor ve kendimi zar zor ayakta tutabiliyorum. Amım onun için yumuşuyor ve ben onun etrafında titreşirken sikinin üzerine sızıyor. İçimde kimin olduğunu unutmayağımdan emin olacak.

James'le aramızdaki bağı bir benzeri daha yok.

Arkamdaki tezgâha uzanıyorum. Zaten güçsüzüm ve dirseğim bükülüyor. James bir avucunu sırtımın küçük kısmına yerleştiriyor, sonra diğeriyle boynumun arkasını kavriyor. Çekiliyor ve sanki içimde olması gerekiyormuş gibi geri itiyor. Ağır çuvalı kıcıma çarpıyor ve en seksi iniltiyi çıkarıyor.

Tırnaklarım derisini kazıyor. James çılgına dönüyor, daha sıkı kavriyor ve ben de her zaman yaptığım gibi karşılık veriyorum. Beni kendine çekiyor ve yüzünü boynuma gömdüğünde derin bir iç çekiyor.

"Evet de..."

Gözlerimi kapatıyorum ve kan tadı alana kadar dişlerimi alt dudağıma geçiriyorum. Evet demek istiyorum. Sanırım o da bunu istediğimi biliyor ve bu yüzden bana sorup duruyor.

"En azından bana bir sebep ver," diye yalvarır. "Kimse seni benden daha çok sevmeyecek. Son nefesime kadar seni herkesten daha çok seveceğime söz verebilirim."

Ona bir sebep vermiyorum. Sonraki iki saat boyunca benimle tatlı tatlı sevişip son birkaç günde kaybettiklerimizi telafi ettikten sonra bile.

Yine de bitirmedim. Bir kere bile. Bitiremiyorum. Kendimi mahrum bırakıyorum çünkü kararımdan dolayı kendimi suçlu hissediyorum.

ON DÖRT

" Babamı becermesen iyi edersin!"

Natalie'nin sesiyle sırtıarak doğruluyorum ve içimde bir heyecan kıvılcımının patladığını hissediyorum. En iyi arkadaşımı özlemiştim. Eve döndüğümüzün ertesi günü erkenden burada olacağını söylemişti ama olur böyle şeyler.

Natalie elinde kahverengi bir kâğıt torbayla mutfağa giriyor ve adaya bırakıyor. Bir çeşit şişeye benziyor. Bakışlarım onun görünüşüne takılıyor. Üzerinde ondan ödünç almam gerekebilecek en şirin, kahve renkli, bağcıklı Boho sandaletleri var. Şehirde yaz sonu olduğu için yırtık pırtık şortu ve grafik tişörtü güneş tamamen battığında onu sıcak tutmayacak. Yine de her zaman modaya uygun.

Dizüstü bilgisayarımı kapatıyorum. Retreat açılmadan önce bazı yarım kalmış işleri tamamlamak için acele etmiyordum ama daha sonra bitirebilirim.

Doğrusu, James'ten kaçıyordum. Bütün gün ofisindeydi ve şimdi de akşam oldu. Bu onun için alışılmadık bir durum ve bu konuda ne düşüneceğimi bilemiyorum. Aslında, bu sabah benimle seviştiğinden beri hiç konuşmadık. Bodrum katındaki ofisinin tam teşekküllü bir mutfağı ve banyosu olduğu ve benim de onunla birlikte çalışmama olanak tanıdığı için, o yukarı çıktığında birbirimizi görebileceğimiz umuduyla bilerek ana kattaki mutfakta oturdum. Saat beşte gelip bir içki hazırlayacağına güvenebilirdim ve planımı buna göre yapmıştım. Şimdi saat altıyı geçti ve hâlâ ortaya çıkmamış olması bana kızgın olduğunu kanıtıyor.

Düşüncelerimi rafa kaldırıyorum ve Nat'e sarılmak için sandalyeden atlıyorum. "Selam kızım." Gülümsüyorum.

Natalie elini kalbinin üzerine koyar. "Oh, Tanrı'ya şükür. Bir seks festivaline ya da yarım yamalak bir şeye gireceğimi sandım."

Onun dramatik mizah anlayışına gülüyorum. "Şu anda yapmak isteyeceği son şeyin beni becermek olduğuna eminim."

Düz bir el kaldırır. "Lanet olsun, Ram Jam. Bahsettiğin benim babam."

Sanki bilmiyordum.

Onunla James hakkında seks konuştuğumdan değil. Bu çok... evet, hayır teşekkürler.

Natalie devam ediyor. "Babam hakkında seks konuşmak alkol gerektirir. İyi ki her zaman hazırlıklıyım."

Kahverengi çantasına uzanıp bir şişe Dom Pérignon ve bir şişe Espolòn tekila alıyor. Tarzını sevdim. "Gerçekten, ne oldu? Her şey yolunda mı?" diye soruyor.

"Bir sorun olduğunu düşündüren nedir?"

Bana alaycı bir bakış attı. "Bana hakaret etme. Sadece onu öldürmem gerekiyorsa söyle." Başparmağını omzunun üzerinden geçirdi. "Çünkü bilirsin, hatunlar siklerden önce gelir. Siktir et, o benim babam. Ondan daha yeni hoşlanmaya başladım. "Ya benimle gelirsin ya da ölürsün."

Bir dizi kahkaha atıyorum ve o da teli çözüp şampanya şişesinin folyosunu çıkarırken gülümsüyor. En iyi arkadaşımı seviyorum. Natalie bir konuda sinirlendiğinde, daha güçlü bir aksanı ortaya çıkıyor. Bana Bronx'lu bir Porto Rikolu'yu hatırlatıyor. Bu parıltı taklit edilemez.

Nat şampanya şişesinin mantarını gevşetmek için ısıtırken yüzümü buruşturuyorum. Tek gördüğüm, en yüksek parayı ödediği bir sıra göz kamaştırıcı beyaz diş. "Bunu yaparken dişlerini kıracaksın."

Omuz silkiyor. "Yenilerini alırım. Döllenme zaten mineyi aşındırıyor."

Gözlerim açılıyor ve bir anlığına onun ciddi ses tonuna inanacak kadar saf oluyorum.

"Sana da merhaba." Ben gülüyorum, o da baştan aşağı gülümsüyor.

Bu konuda konuşmayı ne kadar istesem de, gerçekten istemiyorum. Bu konu onu da ilgilendiriyor ve en son isteyeceğim şey Natalie ile de kavga etmek. James'le işler sarpa sardığından beri gerçek işime neredeyse hiç odaklanamadım. Natalie'yle de hayatım kötüye giderse, her zaman dört gözle bekleyeceğim bir şişenin dibi var.

"Burada ne işin var? Yarın geleceğini sanıyordum." Yüzü küçümsenmiş gibi buruştu. "Yarın."

Ne? Kaşlarım çatılıyor ama sonra saç çizgime kadar yükseliyor. Başımı sallıyorum.

"Tanrı'ya şükür güzelsin," diye şaka yapıyor ve ben de onunla birlikte gülüyorum. "Şimdi bana ne olduğunu anlat. Kapıdan içeri girdiğimde acıma keklerinin kokusunu alabiliyordum."

Sanırım James ve geleceğimiz hakkında o kadar stresliydim ki günlerimi karıştırmıştım.

Gülümsemem kayboluyor. "Bu konuda konuşmamayı tercih ederim."

Bir alevin en sıcak kısmını andıran mavi gözler bana dik dik bakıyor. Ben de ona geri verdim. Bu onunla konuşmayı planladığım bir şey değildi.

Her neyse. Sadece onunla takılmak istedim.

"Ne? Hiç havamda değilim. Hazır olduğumda konuşacağım."

Sanki yedi yaşımdaymışım gibi bakışıyoruz. Sert bakışları yetişkin bir erkeği korkutabilir ama o benim en iyi arkadaşım ve onun beni tanıdığı gibi ben de onu tanıyorum. Yaptığımız şey bu. Ben onu konuşması için zorluyorum, o da beni geri itiyor. Normalde ikimizin de diğerine teslim olması uzun sürmezdi ama bu sefer açılmıyorum çünkü bu arkadaşlığımızın sonu olabilir.

Natalie bir elini kalçasına koyuyor ve yana kayarak bekliyor. Gözleri hâlâ benimkilere bakıyor ve beni açtırmak için bu kadar çabalarken gülmek için kendimi zor tutuyorum. Sadece çok fazla sabrı var. Sırtarak onun hareketini taklit ediyorum ve o da gözlerini devirip başını sallıyor. Kolu mağlup olarak yanına düşüyor. Bunu daha önce de yapmıştık.

"Evet, biz böyle çalışmıyoruz. Hemen döneceğim."

Natalie kendi etrafında dönüyor, uzun platin saçları bu yaz çilek sarısı rengini almış. Bir keresinde ben de sarışın olmayı denemiştim. Tam bir altın rengi değil, sadece en koyu kahverengi rengime eklemek için biraz yazlık gün batımı tonları istedim.

Kuaför saçımı eriyecek kadar mahvetti. Bunun için onun lastiklerini kesmek istedim. Ondan sonra bir daha saçımı boyatmadım.

"Nereye gidiyorsun?" Arkasından sordum.

Arkasını dönüp geriye doğru yürüyor. "James benimle konuşmak istiyor. Birkaç saat önce beni aradı ve uğramamı söyledi. Ona zaten en sevdiğim üvey anne özentimi görmeye geleceğimi söyledim. Onunla işim bittiğinde hazır ol."

Kalbime bir ürperti yayılıyor. Anlık bir paranoya beni solduruyor. Natalie şaka yapıyor ama gerçeğe ne kadar yakın olduğunun farkında değil. Başımı sallıyorum.

Merdivenlerden bodruma inerken James'in onu ne zaman ve neden aradığını merak ediyorum. Gerçekten umurumda olduğundan değil, ama son zamanlarda aramızdaki şeylerden sonra-

Abartılı bir çılgılık tüm apartmanda yankılanıyor ve ardından benim adım geliyor. "Aubrey!"

Alt kata inerken, James'in ofisine yaklaştığım her adımda kalp atışlarım hızlanıyor. Avuçlarım sinirden nemlendi. Beni gördüğünde nasıl tepki vereceğinden emin değilim. Ama bildiğim bir şey var, onu görmek için ölüyorum. Kalbim onu özlüyor. İkimiz de birbirimizden sadece birkaç adım ötede çalışıyoruz ama sanki kilometrelerce uzaktaymışız gibi geliyor.

En alt basamağa ulaştığımda nabzım enseme atmaya başlıyor ve neyle karşılaşacağımı merak ediyorum. Natalie kapı pervazına yaslanmış, kalçasını yana eğmiş ve kollarını önünde kavuşturmuş. Saçlarının açıklıklarından büyük altın halkalar görünüyor. Başını bana doğru çeviriyor ve dik durmak için kollarını indiriyor.

Gözleri kocaman, elini kaldırıyor. Kelimeler ağzından fırlıyor.

"Neden bunu izliyor? Yaptığımız anlaşmaya ne oldu? Düzenli olarak beceriliyor olman anlaşmamızı **u n u t a b i l e c e ğ i n** anlamına gelmiyor."

Şaşkınlıkla James'in bakışlarından kaçarak odaya dönüyorum ve televizyona bakıyorum.

"Gerçekten mi James?" Kollarımı göğsümün önünde kavuşturarak ona doğru dönüyorum ve kaşlarımı kaldırıyorum. "*The Silence of the Lambs*?" Nat ve ben o tüyler ürpertici filmi bir daha asla izlememek üzere anlaşmıştık. Hannibal Lector maskesi takan ve benden ona losyon sürmemi isteyen John yüzünden hâlâ travma yaşıyorum, yoksa yine sikim kalkacaktı.

James deri koltuğunda biraz fazla gururlu bir şekilde arkasına yaslanıyor. Bugün gerçek ofisine gitmemiş olsa da, kolları dirseklerine kadar kelepçeli beyaz düğmeli bir gömlek giymiş ve koyu kayrak grisi elbise pantolonuyla eşleştirmiş. Yalınayak ve saçları taranmamış görünüyor.

Burun deliklerim açılıyor. Neden her zaman ağız sulandıracak kadar lezzetli görünmek zorunda? İçimdeki hovardanın canlanmasına ve saldırmak istemesine neden oluyor. Şu anki gibi. Sadece ilk bakışta kalbimi düşürdü ve amımı onun için ıslattı. Yemin ederim, yaşlandıkça daha da ateşli oluyor.

Tam anlamıyla sırtıtmıyor, ama tuzlu ve biberli sakalının altındaki sırtışın yetenekli dudaklarından dökülmek üzere olduğunu hissedebiliyorum. James'in gözleri benimkilere sabitlenmiş, bana meydan okuyor. Ben evet diyene kadar durmayacağına dair bir his var içimde ve içten içe bundan mutlu olan küçük bir parçam var. Onu yönlendirmek istediğim için değil, bir gün birini kaybetme endişesi görüşümü bulandırmadan evet diyebileceğime dair umudum olduğu için.

Korkularım bir başkasına mantıksız gelebilir, ancak büyükannem bana başkalarını onların yerinde bir mil yürümeden yargılamamayı öğretti. Beni sadece o büyüttüğü için ailemi yakınımda tutmayı ve onlara değer vermek için ne gerekiyorsa yapmayı öğrendim. James ve Natalie, bir kağıt parçasından bağımsız olarak benim ailemdir. Onları kaybetme riski evlilik riskinden daha büyük.

ON BEŞ

Natalie, "T kapat şunu James, yoksa benim ve Aubrey'nin terapi masraflarını sen ödersin," diyor.

James bir omzunu kaldırarak karşılık verir. Dudakları seğiriyor. "Bu filmin nesi var? Bazıları için bir klasik sayılır."

"Kime?" Alay ediyorum. "Seri katillere mi? Kadınların canlı canlı derilerini yüzüp etlerini bir moda ifadesi gibi giymeyi seven erkeklere mi? Hiç sanmıyorum."

Ellerini avuç içi yukarı bakacak şekilde sallıyor ve bu sefer elinde olmadan sırıtıyor. Kalbim çarpıyor ve kısa bir süre onun da benim hissettiklerimi hissedip hissetmediğini merak ediyorum.

"Kapalı kapılar ardında olup bitenleri yargılamadığımı biliyorsun, tatlım. Kapım her zaman açık."

"Sana John'larımı anlattığıma pişman etme beni."

Ona baktığımda Natalie nefes nefese kaldı ve bana göz kırptı. James'e Nat'e açıldığımı ve eskortluk günlerimle ilgili her şeyi anlattığımı söylemişim. Beni bu yaşam tarzıyla tanıştıranın gerçekten de kızı olduğunu asla bilemezdi. Bu onu öldürür.

"Ona hepsinden bahsettin mi?" Natalie araya giriyor. "Ram Jam'i bile mi?"

Ona gevşek bir omuz silkme önerdim ve gözleri daha da genişledi, sonra James'e bakmak için geri döndüm. Saklayacak bir şeyim yoktu ve o da yargılayıcı değildi.

Dirseğine yaslanmış, gözleri zevkle parlıyor. "Şimdiye kadar anlatılmış en unutulmaz uyku öncesi hikâyeleri."

Natalie isyan etmiş gibi bir öğürme numarası yapıyor. "Çok garip bir ön sevişme yaşıyorsunuz. Yüce Tanrım."

Sözleri karşısında yanaklarım kızardı. Natalie'nin bilmediği şey, James'e test John'larımdan ve müşterilerimden bahsettiğimde, dönüp her birinden bir cinsel fantezi yaratmasıydı. Bunun tatlı bir jest olduğunu düşünmüştüm. Buna ihtiyacı yoktu çünkü geçmişim beni rahatsız etmiyordu ama James bunu benimle yapmak istediğinde ısrar etmişti çünkü planladığı şeyin deneyimlenmesi gerekiyordu.

Ona iyi bir anlaşma gibi göründüğünü söyledim. Tutkunun sıcak taklasına ve garantili yüce coşkuya hayır demek aptallık olurdu.

Ve haklıydım. En iyisiydi. SEKSTİ. ŞİMDİYE KADAR.

James, Ram Jam'i amımla bir yalama yarışına dönüştürmüştü. James'in dilinin okşamasıyla vücudumdaki her sinire hükmettiğini hatırlayınca kalçalarım hafifçe titriyor. O gece yaşadığım her orgazm

bir öncekinden daha nefes kesiciydi. Yüzünü g beğimin derinliklerine bastırarak ne kadar zaman geçirdiğinin sayısını unutmuştum.

John'la her karşılaşmamda James hepsini yeniden canlandırdı ve o anları kendi anları haline getirdi.

Ve en iyisini sona bırakmıştı.

James *Kuzuların Sessizliği*'ni benimle alay etmek için izlemiyor; bana -ona, bize- birlikte sahip olduklarımızı hatırlatmak için izliyor.

James,  ift olarak birlikte geçirdiğimiz ilk kış Washington'da bir kulübe kiralamıştı. Ama sıradan bir kulübe değildi. Bu kulübe, karanlık şeylerden zevk a l a n insanlar için tasarlanmıştı. Ormanın derinliklerinde, araziyi çevreleyen devasa ağaçların arasında, pantolonumu ve  ığlıklarımı duymak için kilometrelerce uzanan yeşilliklerden başka bir şey yoktu.

James beni bağlamış ve ana odanın ortasındaki bir halkayla havada asılı tutuyordu. İki sıra ip birbirine dolanmış, biri belime dolanmış, diğeri de bacaklarımın arasına, klitorisimin hemen altına bir düğüm atılmıştı. Bacaklarım ayak bileklerime kadar ayrı ayrı iple bağlanmıştı. Tamamen ve tamamen onun merhametine kalmıştım. şu anda bile beni baştan çıkaran çok yasadışı bir şey var.

Parmaklarıyla amımı okşadı ve pompaladı, tam teslimiyetimi alana kadar durmadı. Bunu başardıktan sonra gözlerime kan kırmızısı saten bir göz bağı yerleştirerek beni tamamen karanlıkta bıraktı. James daha sonra John testinde kullandığım soğuk losyonun aksine cildimi dokunulduğunda ısıtan bir yağla k p rtt . James hassas cildimin her yerini ovmuş ve yoğurmuştu. İp, yaptığı derin masajdan kayarak nervürlü dış hattın hassas klitorisime tekrar baskı yapmasına neden oldu.

Aramızdaki şehvet yoğunlaşmıştı ve seksimin kokusu odayı doldurmuştu. James daha sonra üzerimde bir tüy kırbaç kullandı. Ağzına z e v k l e damlayana kadar amıma şaplak attı, sonra dilini amımın dudaklarında d zleştirdi, damarlarımdan akan yoğun haz dışında hiçbir şeye odaklanamayana kadar beni yuttu. Ağzına boşaldığımda zevkten çığlık atmıştım.

Daha sonra James beni yere indirdi ve kalçalarımı yukarı çekerek dizlerimin üzerine   kmemi sağladı ve arkamdan amıma girdi. Acımasız. Vahşi. O-

"Dünya'dan Aubrey'e."

Gözlerim Natalie'ninkilere kayıyor. Hissettiklerini asla saklamayan biri olarak, yüz ifadesini takınıyor ve bunu hiç umursamıyor. Bir köşesi

Gözleri benimkileri ararken ağzı iki büklüm. Gülmek istiyorum ama gülmüyorum. Bunun yerine, ne kadar zamandır burada durup düşüncelerim ve duygularım içinde kaybolduğumu merak ederek gözlerimi kırpiştiriyorum.

Hayatımın aşkına bakıyorum. Suçluluk duygusuyla göğsüm ağrıyor. James benimle evlenmek istiyor ama ben sahip olduğumuz şeyi mahvetmek istemiyorum.

James'le tanıştım çünkü karısının ona vermediği bir şeyi arıyordu ve bunu bende buldu.

Ona vermek istemediğim şeyi başkasında arar mı?

ON ALTI

"Aubrey." Natalie tekrar dikkatimi çekiyor.

"Evet? Oh, sadece bu gece Retreat'e göndermem gerektiğini unuttuğum bir şeyi düşünüyordum."

James'in göz ucuyla kaşlarını çatıldığını görüyorum. Avukatım olarak hareket ettiğı ve her belgeyi incelediğı için hiçbir şey sunmam gerekmediğini biliyor.

Yalan söylediğimi biliyor.

Yanaklarımın altından sıcaklık süzölüyor ve cildim endişeyle karıncalanıyor. Gözlerim ikisi arasında gidip geliyor. "Ben gidiyorum." Başparmağımı beceriksizce omzumun üzerinden geçiriyorum. "Birazdan görüşürüz, Nat."

O cevap vermeden dönüp gidiyorum, iki merdiveni birden çıkarak birinci kata ulaşıyorum. Kalbim hızla çarpıyor, parmaklarım vurulmuş sinirlerim yüzünden karıncalanıyor. Kafamda milyonlarca düşünce dolaşıyor, ama en gürültölüsü ne yaptığım.

James'in gözlerindeki sürekli bakış, onu hayal kırıklığına uğratmışım gibi, ikimizi de öldürüyor.

James'in polar kazağını kanepenin arkasından alıyorum, sonra Espolön şişesine uzanıyorum. Son bir düşünceyle Nat'in çantasını karıştırıyorum ve aradığım şeyi buluyorum. Umursamayacağını biliyorum. James'le işi bittiğinde bana katılacak. Esrarı ve çakmağı cebime attıktan sonra merdivenlerden yatak odamızın bulunduğu ikinci kata çıkıyorum. Odamızın önünden geçip koridor boyunca ilerleyerek sürgüyle kapatılmış bir kapıya ulaşıyorum. Odamızın üstünde özel bir balkon var ve ben de oraya gidiyorum.

Kapının kilidini açıyorum ve şehre bakan küçük tropik verandamıza çıkan son bir merdiveni daha tırmanıyorum. Kışımı yemyeşil şezlonglardan birine park ediyorum ve bir nefes alıp veriyorum. O gecelerden biri.

Berrak sıvımın tıpasını açıyorum ve ağır bir yudum alıyorum. Hafif bir yanık var ve kollarımdaki tüyleri diken diken ediyor. Bunu o kadar uzun zamandır içmemiştim ki tadını unutmuşum. Genelde James'in konyağını içerim. Natalie beni bulana kadar, sonraki bir saat boyunca yanmaya katlanıyorum.

"Alo? Sefil Mattie'yi arıyorum," diyor arkamdan.

Ne kadar da alaycı.

Bulutsuz gökyüzüne doğru küçük bir kıkırdama salıyorum. Şişenin dörtte birini bitirdikten sonra şimdi çok daha gevşemiş durumdayım. Tembelce gülümsüyorum

Onu. Gözlerinde mizahla beni izliyor ve yanımdaki şezlonga oturuyor.

"Kovalayıcı bile değilsin... Seninle gurur duyuyorum." Sahte bir gururla elini kalbinin üzerine götürüyor. "Buraya kadar geldin."

Güldüm ve ona orta parmağımı gösterdim. Üniversite birinci sınıfta ilk tanıştığımızda, Natalie benim yaptığım gibi içki içtiğim için bana kızardı. Onları yudumlamak zorundaydım ve her zaman meyveli bir içeceklerle kovalardım.

"Artık boğaz deliğimi nasıl açacağımı biliyorum," diyorum ona eski tavsyesini hatırlatarak. Kim boğaz deliği diyor ki?

Natalie bir kulaktan diğerine sırtıyor. "Görüyorum ki orospu içkilerini de bırakmışsın." Gülüyor ve başını sallıyor, sonra ifadesi ciddileşiyor. "Babamı düzenli olarak becerdiğini bildiğim halde seks konuşacaksa, sana yetişmem gerek." Elini uzatıyor ve parmaklarını bana doğru sallıyor. "Ver şu lanet şeyi bana."

Bunun yerine elimi cebime atıp esrar ve çakmağı çıkardım ve ona uzattım. Sigara içmeyeli uzun zaman olmuştu.

"Güzel." Hem yüzü hem de eklemi yanıyor ve bir fırt çekiyor.

"Seks konuşmuyoruz," diyorum ona. "Baban hakkında konuşmak istemiyorum."

"Oh, harika. Çünkü eğer durum buysa eve gidip kulaklarımı ağartacaktım. İtalya'ya gitmeden önceki gece kankamla zil zurna sarhoş olmayı tercih ederim."

Çenem düştü ve ona bakmak için başımı çevirdim. Kahverengi yorumuna neredeyse gülecektim. Bir keresinde sarhoş olduğumuz bir gecenin neden tamamını değil de sadece bazı kısımlarını hatırlayabildiğimize dair bir cevap bulmak için internette araştırma yapmıştık. Görünüşe göre buna "brown out" deniyormuş ve biz bunu histerik bulmuştuk. Ama ben onun seyahat planlarına o kadar dalmışım ki gülmüyorum ve dikkatle dinliyorum.

"Yarın İtalya'ya mı gidiyorsun? Ne kadar süreliğine?"

Natalie omuz silkiyor ve yoğun bir duman bulutu çıkarıyor. Bana beyaz sarılmış bebek esrarını uzatıyor. "Üç gün içinde gidiyorum. Dönüş tarihim yok. Yolculuğun beni nereye götüreceğini görüp oradan devam ederim diye düşündüm. İtalya dünyanın en iyi yemeklerine ve aşıklarına sahip olarak bilinir. Neden oraya gitmeyeyim ki?"

Kendi kendime gülümsüyorum. "Baba gibi, kız gibi." Kendime derin bir nefes çekiyorum ve önümde beliren beyaz duman bulutunu izliyorum. "Yani sen de mi beni terk ediyorsun?"

"Dramatikleşmeyin. *Natalia'nın Günlükleri* ve hayatının bir sonraki aşaması hakkında daha fazla konuşmadan önce ne olduğunu bilmek istiyorum. Bu sen değilsin. Aslında, büyükannem öldüğünden beri seni böyle görmemiştim. Biliyorum, kıyaslama yapmam çok acımasızca ama biri ölmüş gibi görünüyorsun. Şimdi bana sorunun ne olduğunu söyle."

Gözyaşlarım gözlerimin arkasına tırmanırken sertçe yutkunuyorum. Ona bakmıyorum, bakamıyorum. Bakarsam gözyaşlarımın akacağını biliyorum. Her gün sürdüğüm rimel miktarı düşünüldüğünde, ağladığımda korkunç görünüyorum. Natalie bir süredir kirpik uzatmayı denememi istiyordu. Onlara yemin ediyor ve bir daha asla maskara sürmeyeceğimi söylüyor. Şimdi keşke deneseydim diyorum.

Duygularımı bastırmak için birkaç kez göz kırpıyorum ve sonra bir nefes daha çekip dumanı ona geri veriyorum.

Küçük bir kaltak olma. Küçük bir kaltak olma. Küçük bir kaltak olma. Kendime moral konuşması yapıyorum.

"Şu anda İtalya'da hava nasıl?" diye sordum.

"Oh, böyle mi oynayacağız? Güzel. Bir yudum al da cevap vereyim. Kısasa kısas. Seni sarhoş edip itiraf ettireceğim."

Sesindeki açık alaycılık karşısında dudaklarım seğiriyor. Dediğini yapıyorum ve o da yapıyor. Bire bir. Sanırım benimle sarhoş olmak için gerçekten bir görevde. Tekila her şeyi düzeltir.

Natalie saçma soruma cevap vermiyor ve buna minnettarım. Esrarın geri kalanını içene ve birkaç yudum daha içene kadar benimle takılıyor. Sakinleşip gökyüzünün daha da kararmasını izlerken çoğunlukla eski tarz New York hip hop dinliyoruz. En iyi arkadaşım bir şeylerin ters gittiğini biliyor ve sessizce destek vererek yanımda oturuyor. Bir saat boyunca hiç konuşmamış olsam da, şimdiye kadar kafayı bulmuş olması gerektiğini biliyorum. Ben sarhoş ve uçmuş durumdayım, o ise benimle eşleşti ve bana yetiştirdi ama yine de normal görünüyor.

Ardından hoparlörden "Whatta Man" çalıyor ve bana James'i düşündürüyor. Sözleri dinliyorum ve kendimi gülümserken buluyorum, bu anın coşkusu beni vuruyor. Kalbim sıcacık ve karıncalanıyor. Kendime iyi bir adam buldum ve aptalca onun aşkını riske atıyorum. Vücudumdaki her kemik ona istediğini vermemi söylüyor çünkü o da benim için bunu yapardı.

"Yüzündeki klişe ifadeye bakılırsa bu benim babamın tema şarkısı olmalı." Natalie şaka yapıyor.

Ona bakmak için başımı çevirdim. Evet, doğru tahmin etmişim. Gözleri parlıyor ve göz bebekleri gördüğüm tek şey. O da kesinlikle benim kadar berbat durumda, bu da beni sadece bir kahkaha attırıyor.

"Ben de aslında öyle olduğunu düşünüyordum." Duraksıyorum ve sinirli bir iç çekiyorum. "Lanet olası adam haklı."

Hiç irkilmiyor. Natalie sadece yumuşaklıkla beni inceliyor. Bekliyor ve eğer onu tanıyorsam, bütün gece konuşmamı bekleyecek. Yakında dudaklarımı oynatmaya başlamazsam gezisini geri bile çekebilir.

Yutkunuyorum ve sonra sessizce onun için parçalıyorum.

"Biri ölmüş gibi görüldüğümü söylediğinde, ben de öyle hissediyorum." Ona açılmayı düşündükçe gözyaşlarım artıyor ama buna ihtiyacım var. Göğsümdeki gerginlik patlayana kadar ancak bu kadar gerilebilir. İçimi dökmek için konuşmam gerek, hem de hemen.

Ona gerçeği söyleme düşüncesi kalbimi hızla çarptırıyor. Doğrulup eğiliyorum, dirseklerimi dizlerime koyuyorum ve yere bakıyorum. Parmaklarım uyuşmuş gibi karıncalanıyor. Ellerimi silkeleyip ayağa kalkıyorum, birden kendimi çok sıcak hissediyorum. Çıplak ayaklarımla balkonda ilerliyorum ve ileride parıldayan ofis ışıklarına bakıyorum, beton ormanını iyimser hissettiriyorlar.

"Hiçbir yere gitmiyorum, o yüzden o güzel dudaklarını a ç ı p konuşmaya başlasan iyi edersin. Dünya kadar zamanım var, ayrıca burası babamın evi ve beni asla kovmaz."

Dramatik, yüksek sesli b i r nefes vererek ellerimi kalçalarımaya koyuyorum ve ona dik dik bakıyorum. Natalie bana ters ters bakıyor, bir kankanın yapması gerektiği gibi meydan okuyor. Serin havaya rağmen, içki damarlarımda bir yangın çıkarıyor ve sinirlerim de buna yardımcı olmuyor. Birkaç kez göz kırpiyorum, sonra kendimi durduramadan her şey ortaya çıkıyor.

"Sana söyleyeceğim için çok gerginim. Seninle kavga etmek istemiyorum ve Tanrım, bunu düşünmek bile beni TSSB'ye sokuyor. Seninle bu konuda konuşmayacaktım bile, ama gerginlik ikimizi de yiyor ve daha da kötüye gidiyor ve bu istediğim son şey. Onunla kavga edip aynı anda ikinizi de kaybetmek istemiyorum ve bunun olacağını hissediyorum." Göğsüm hızla inip kalkıyor, o anın baskısı kalbimin etrafında keskin ağrılara neden oluyor. "Yapmak istediğim son şey arkadaşlığımızı tehlikeye atmak çünkü sen benim için dünyalara bedelsin Nat. Daha ö n c e de yaşadık ve açıkçası bu seninle tekrar yaşamak isteyeceğim son şey."

Her şey on shot espresso içmişim gibi geliyor. İçim çıldırıyor ve kulaklarım ç ı n l ı y o r . Ama Natalie sanki bu geceki eğlencesi benmişim gibi gülümsüyor.

Dudaklarımı yalıyorum ve ağlayacakmışım gibi hissetmeme rağmen devam ediyorum. Ya şimdi ya hiç. Bazen sinirlerim gözyaşı dökmeme neden oluyor. Öfkeli gözyaşları, mutlu gözyaşları, TSSB gözyaşları. Ne zaman hassas bir aşüfte oldum diye içten içe inliyorum. Gözlerimi gece yarısı gökyüzüne kaldırarak nefes veriyorum, duygularımdan arınmaya ve beynimde dolaşan milyonlarca düşünceyi ayıklamaya çalışıyorum.

"Nasıl oldu da kendimi bu duruma soktum?"

"Çünkü en iyi arkadaşının babasını becerdin. Duh," diye yanıtlıyor Natalie ve ben onun karanlık alaycılığına kıkırdıyorum.

Aşağıya bakıyorum ve şezlongdan bana sırtıyor. Durumu hafifletmekte çok iyi, bu da benim paylaşımda biraz daha rahat olmamı sağlıyor. Anahtar kelime biraz.

"Seni suçluyorum." Şaka yapıyorum. "Beni milyoner bir fahişe yapmayı teklif etmeseydin, bunlar olmayacaktı ve ben de panik atak geçirmeyecektim. Kafam çok güzel."

"Pişman mısın?"

"Şey, hayır."

Üst düzey bir eskort olmaktan ve para için yaptığım şeylerden gerçekten hiç pişmanlık duymadım.

"O zaman beni hiçbir şey için suçlayamazsın." Gülüyor. "İsteddiğini aldın." Natalie kemikli kollarını uzatıyor. "Bir şey değil."

Neden bilmiyorum ama günlerdir durmadan stres yaptığım şeyi ağızımdan kaçırmama neden oluyor.

"James evlenmek istiyor."

Gözlerinde nefretin belirmesini bekliyorum ama Natalie beklediğim gibi tepki vermiyor. Tam tersi, bu yüzden beni duyduğundan emin olmak için tekrar ediyorum.

"James evlenmek istiyor, yüzükler falan. Çocukları bile sordu."

Gülümsemeye devam ediyor ve James'in manik anlarımı sevimli bulduğunda bana verdiği gülümsemeye benziyor.

"Senin, babanın ve yüzündeki o aptal sırtışın nesi var? Sana babanın benimle evlenmek istediğini söylüyorum, en iyi arkadaşınla, benden dürüst bir kadın yapmak istiyor ve sen orada oturup gülümsüyorsun?"

Karnından gülüyor ve bu ruh halimi tamamen değiştiriyor - iyi anlamda yol.

"Seni yumruklayacağım," diye tehdit ediyorum onu.

Natalie'nin gözleri kahkahalarla doluyor. "*Çok* aptalsın." "Kalp krizi geçirmeden önce biraz daha açıklayabilir misin?"

YEDİ

Natalie bacaklarını şezlongdan kaldırır ve oturur.

Oturmam için eliyle işaret ediyor. Tereddüt ediyorum ve önüne oturmadan önce derin bir nefes alıyorum. Bana doğru eğilerek gözlerimin içine baktığından emin oluyor. Dudağımı dişlerimin arasında yuvarlayıp ısırıyorum, bu gecenin nasıl biteceğinden emin değilim.

"Babamın seninle evlenmek istediğini söylerken gerçekten endişeli miydin?" diye soruyor ve sonra bir kahkaha patlatıyor. "Tamam, şimdi bunu yüksek sesle söylediğime göre, sanırım nereden geldiğini anlayabiliyorum."

Başımı salladım. "Beni geçmişe götürdü-"

"Hayır. Sus. Oraya gitmiyoruz."

"Biliyorum, ama bizi mahvedecek bir şey yapmak istemiyorum, anlıyor musun? Bu korkunçtu Nat ve bunun tekrarlanmaması için her şeyi yaparım."

Bana tatlı bir gülümseme sunuyor. "Piliçlerin penislerden önce geldiğini bilmek güzel, ama bu farklı. Dinle, o gün restoranda size onayımı verdiğimde, şartlarım yoktu. Bu benim için adil olmazdı. Aslında, biraz boktan olurdu. Onunla evlenmemenin sebebi ben miyim?"

Kaşlarım düştü. "Onunla evlenmeyeceğimi nereden biliyorsun?"

Natalie bana alaycı bir bakış attı. "Neden burada olduğumu sanıyorsun? Babam prensesi için aradı. Yerimi aldığın için teşekkürler, sürtük."

Gözlerimi kapatıp sınıyorum. "Lütfen ona baba deme."

"İyy. Hayır. Bilmek istemiyorum." Ne demek istediğimi anlayınca kulaklarını kapattı.

Ben ayılana kadar ikimiz de bir süre güldük ve "Seni bunun için mi aradı?" diye sordum.

"O yaptı. Çok tatlıydı. Bu konuda konuşurken o da en az senin kadar gergindi. Sana bir değil, üç kez evlenme teklif ettiğini ve senin her seferinde hayır dediğini söylediğinde çenem düştü. Hayır dediğine inanamıyorum."

Gözlerim açılıyor. Kaşlarımı bu kadar çok kaldırıp indirmekten kırıksıklıklarım olacak. "Bunu sana o mu söyledi?"

"Evet, babam bir konuda motive olduğunda, olumlu bir sonuç bulmak için çevirmeyeceği taş yoktur. Sevdiği bir şey söz konusu olduğunda oyununda hiç utanmaz. Bunun için onu suçlayamam. Takdire şayan."

Omuzlarım çöküyor, suçluluk duygusu iliklerime kadar işlemeye başlıyor. "Çok tatlı biri."

"İnanın bana, bana söylemek istediği bir şey olduğu için gelmemi istediğinde, bu beklediğim son şeydi. Yine de kızmadım ve evlenmeniz fikrini kesinlikle reddetmedim. Dürüst olmak gerekirse, hayır dediğini duyana kadar çok mutluydum. Senin neyin var böyle?"

Kızgın değil ama teklifini reddettiğim için daha çok sinirli. Kendimi tuttuğum ve özellikle James'in sessizlik içinde acı çekmesine neden olduğum için bir duygu seline kapılıyorum. Natalie'nin açıkça bir sorunu yok ve ben buna nasıl karşılık vereceğimden emin değilim.

"Sadece sen değilsin ama." Başımı eğip gökyüzüne doğru nefes veriyorum. "Aramızda iyi bir şey varmış gibi hissediyorum. Neden aramıza bir kâğıt parçası koyup bunu mahvedelim ki? Nasıl olsa artık evliyiz. Neden bir şeyleri değiştirmek zorundayız? Bunun bela aramak olduğunu düşünüyorum. "Uyuyan bebeği uyandırma derler ya?"

"Hayır, çocuklardan nefret ediyorum ama devam edin de bu saçmalığı dinleyebileyim."

Natalie satılmadı. Bunu bana dik dik bakmasından anlayabiliyorum. Dünyanın her köşesinde cevaplar arıyorum, oysa o da ben de biliyoruz ki cevapları bulabileceğim tek yer kendi içim.

İçimden iç çektim. "Bu sadece iyi bir şeyi mahvetme demek."

"Her şeyden önce, babam bir avukat. Kanunlara göre yaşamayı sever. Evlilik, onun gözünde, bunu resmileştirmektir. Bunu resmileştirmek onun keyfini yerine getirir. Bu aslında kimsenin ondan ya da senden alamayacağı bir şey. Sadece ikinizin sahip olabileceği bir şey. Bunun sizi mahvedeceğini düşündüren ne? Ya sizi birbirinize daha da bağlarsa?"

Natalie'nin bu romantik yanının nereden geldiğini merak ederek ona bakıyorum. Genelde evlilik ve bağlılık fikrinden çok uzak olmasına rağmen burada oldukça iyi tavsiyeler veriyor. Bahse girerim evinde bıraktığım eski aşk romanlarımı okuyordur. Eminim beyaz bir çit ve iki buçuk çocuk istiyordur. Kedilerden nefret ettiği için belki bir köpek bile.

"Korkuyorum, Nat. Hayatımdaki pek çok güzel şeyi kaybettim. Ailemi, Büyükansemi. Seni ve onu neredeyse kaybediyordum. Elimde kalan tek şey sizsiniz. James'in istediğini elde etmek için dağları yerinden oynattığı gibi, ben de kötü bir şey olmasını engellemek için elimden geleni yaparım."

"Beni neredeyse kaybetmiyordun. Küçük bir mola vermiştik." Pişmanlık sözlerini yumuşatır.

Her şeyin imkânsız görüldüğü böyle zamanlarda, bana umudun kaybolmadığını hatırlattığı için en iyi arkadaşımı daha da çok seviyorum. Aramızdaki bağ güçlü ama bu sarsılmaz olduğumuz anlamına gelmiyor. Baktan şeyler olur ve tüm mesele bunlara nasıl tepki verdiğimizdir. Yaşadık ve öğrendik. İlk günden beri orada bir ekip olarak sorunlarımızı çözmeye çalıştık, tıpkı şimdi olduğu gibi.

"O insanları senin yüzünden kaybetmedin. Ailen, büyükannen... bunlar talihsiz durumlardı ama senin suçun değil. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Gözlerim yere düşüyor ve yenik bir şekilde iç çekiyorum. Ölümlerine şahsen sebep olmadığımı biliyorum, ancak olaylardaki anlık bir değişiklik yüzünden göz açıp kapayıncaya kadar dünyamdan ayrıldılar.

"Sonucun ne olacağını bildiğim halde neden yarını riske atayım? Şu anda iyi giden bir şeyimiz var. Neden bu şekilde kalamıyor?"

Şimdi gözlerinde bir parlama var. Natalie bana James'in bir tartışmayı kazanacağından emin olduğu anları hatırlatıyor.

Kahretsin.

"Sana bir şey sorabilir miyim?" Sesindeki ton kalbimi ele geçiriyor. Teredditle bakışlarımı ona doğru kaldırıyorum. "Onunla evlenmek istiyor musun? Bana gerçeği söyle."

Sorusunu düşünmeme gerek yok, cevabımı zaten biliyorum. Kaburgalarımın arkasında atan organım neredeyse onları kıracak. Hayatımın aşkıyla evlenmek mi? James'le evlenmek için koridorda yürüme düşüncesi başka hiçbir şeye benzemeyen bir heyecan. Onu kocam olarak düşünmek başımı döndürüyor ama bu gerçekleşmesi gerektiği anlamına gelmiyor. Kimse sonuçlarına katlanmadan pastasını yiyemez.

"Tabii ki onunla evlenmek istiyorum. O adamı o kadar çok seviyorum ki. Dün onunla evlenmek istiyordum ama şimdi beni neyin durdurduğunu biliyorsun."

Natalie tam bir aptal gibi kulaktan kulağa gülümsüyor. Babasını sevdiğimi itiraf etmek korkutucu değil; babasıyla birbirimize baktığımızda bunun kanıtını kendisi de görebiliyor. Onunla evlenmek istediğimi söylemek ise beni boğan bambaşka bir duygu. Onun kalbini kırmak yapılacaklar listemde yok, en iyi arkadaşımı kaybetmek de öyle.

Gözlerim yaşlarla doluyor ve James'in evlilik konusunu açtığı ilk andan beri aklımda olan şeyi ona söylemeden önce zorlukla yutkunuyorum.

"Korkuyorum, Nat." Kalbim endişeyle çarpıyor ve midemdeki düğümlere kramplar giriyor. Gerçeği itiraf etmek her zaman zordur. "Kaybetmekten korkuyorum. Benim için bir anlamı olan herkes öldü."

Gözlerimi kırıştırıp bakıyorum ve James'in smokin giymiş bir şekilde nikâh memurunun yanında, Natalie'nin de karşısında durduğunu düşünüyorum. Düğünümüzün küçük ve samimi olmasını istiyorum, böylece sadece aşkımız ve bizim için en önemli olan insanlarla ilgili olacak. İçgüdülerim risk almamı söylüyor ama kalbim beni geri tutan lekelerle dolu. Yüzü tekrar gözümün önünden geçiyor ve bu sefer sadece yıkılmışlığını görmekle kalmıyor, onu hissediyorum.

"Sana deliler gibi aşık olduğunu ve seninle birlikte olmak için her şeyi yapabileceğini biliyorsun, değil mi?" Duraksıyor ve onu tanıdığımdan beri ilk kez devam etmek konusunda isteksiz görünüyor. "Onun anneme sana **b a k t ı ğ ı** gibi baktığını hiç görmedim." Sesini alçaltıyor. "Her zaman birbirlerine aşık olduklarını düşünürdüm. Güldüler, gülümsediler, öpüştüler, her evli çiftin ve ebeveynin birbirine duyduğu olağan sevgiyi gösterdiler. Ama büyüdükçe, birbirlerini sizin kadar sevmediklerini fark ettim. Babamın sizi sevdiği anlamda değil, orası kesin. Gülümsemeler gerçek, öpücükler zorlama değil ve kahkahalar içten. İliklerinize kadar işleyen bir sevgi bu." Bir sonraki sözlerini düşünürken gözlerini kısıyor. "İşlerin böyle yürümesi komik değil mi? Biri gelip bu kelimeye dair tüm algınızı değiştirene ve hayatınızın her yönünü yeniden gözden geçirmenize neden olana kadar aşkı bildiğinizi sanırsınız." Duraklıyor, sonra benden çok kendi kendine devam ediyor. "Sizi şaşırtıyor ve bunun nedenini, neyin kayb olduğunu ya da neyin hiç olmadığını merak etmenize neden oluyor."

James hayattan daha çok sevdiği biriyle evlenmek istiyor ve bunu benimle yapmak istiyor.

Düşüncelerimin doğruluğu karşısında gözlerim kapanıyor. Karısı olmamı istemesi kalbimi gururla kabartıyor.

Gözlerimi açıp Natalie'ye bakıyorum. Sanırım itirafının ne kadar dürüst olduğunun farkına varıyor, ben de öyle görüyorum. Kendini bırakması ve babasının beni annesinin sevmediği şekillerde sevdiğini kabul etmesi güç gerektiriyor. Onlar onun ebeveynleri ve bahse girerim bu, bana henüz söylemediği şeyleri sorgulamasına neden olmuştur.

Natalie devam eder, ama sesi naziktir. Sempatik. "Onunla evlenmekten kaçınmanın bir nedeni bensem ve ailenin kaybına senin neden olmadığını zaten doğruladıysak, gerçekte neler oluyor?"

Ben utançla başımı çevirene kadar ikimiz de bir an sessiz kaldık. Beni karısı yapmak isteyen harika bir adamım var, bana dünyayı vermek istiyor ve ben hayır dedim.

"Ben. Sanırım sadece ben." Aptallığım üzerine dramatik bir iç geçirdim. "Bir kutu taştan daha aptalım."

Bana kalbimi sıkan kasvetli bir gülümseme sunuyor. Melankoli onu tamamlamıyor.

"Evet. Bu sıradan bir ilişki değil, dolayısıyla referans alabileceğimiz bir kılavuz yok. Şu ana kadar onunla nasıl tanıştığına bir bak. Bazen en iyi arkadaşınızın babası olan John'unuzla evlenmek gibi garip şeylerin olması gerekir."

Ona bakıyorum ve ikimiz de gülmekten kırılıyoruz. "Evet, belki alternatif bir evrende."

"Yolo," diyor çabucak. Natalie tekila şişesini alıp bir yudum aldıktan sonra bana uzatıyor. "Bayan Aubrey Riviera olmanızın şerefine. Sana asla anne demeyeceğim, sakın aklına bir şey gelmesin."

İğne aşağı inmiyor. Boğazıma takıldı ve boğuldum. *Bayan Aubrey Riviera*. Lanet tekila ağzımdan ve burnumdan dökülürken gözlerim açılıyor. Bir sıçramayla yere düşüyor. Uzandım ve Natalie şişeyi aldı, sonra yanıma geldi.

"Kollarınızı başınızın üzerine kaldırın" diyor.

Onu sorgulamıyorum, sadece yapıyorum. Tekilanın yakıcılığı burun deliklerimdeki deriyi etkili bir şekilde sıyrırken, aynı zamanda kendimi korkunç bir boğaz ağrısı vakası geçiriyormuşum gibi hissetmeme neden oluyor. Yüzümü pazuma çevirip içine doğru öksürüyorum. Gözlerim sulanıyor ve onları sıkarak kapatıyorum.

"Eğil ve başını bacaklarının arasına koy."

"Ne?" Bu sefer ona kısa bir şaşkın bakış atmayı başarıyorum. Natalie gözlerini kocaman açarak, "Yap şunu!" diye bağırdı.

SEKİZ

Ben yapıyorum ve o da sırtımı sıvazlayıp üzerinde daireler çizebilmek için

yaklaşıyor. "Çocukken krup geçirdiğimde annem bana bunu yapardı. Bu aç boğulurken ve nefes alamazken yardımcı olması gerekiyordu. Küçük nefesler alın ve odaklanın."

Şezlongun kenarına tünedim, dizlerimi iyice açtım ve vücudum eğildi, kollarım hala havada. Bu şekilde oturduğumda kendimi aptal gibi hissediyorum ve ne kadar eğildiğim için bunun yardımcı olup olmadığını anlayamıyorum. Sanki solunum yollarımı açmıyor, tıkiyormuşum gibi hissediyorum. Öksürük azaldığında ve gözlerim artık sulanmadığında oturuyorum.

Natalie'ye bakıyorum. "Bana başımı bacaklarımın arasına koymamı söylediğinde aklıma gelen ilk şey neydi biliyor musun? Marilyn Manson."

"Ne için ve neden?"

"Kendi aletini yalayabilmek için bazı kaburgalarını aldırıldığını duydum."

Gözlerini kırıştırıyor ve bir saniye sessiz kalıyor, sonra komik bir kıkırdama çıkarıyor. "İşte bu yüzden kankayız. Ağzından çıkan böyle şeyler ruh ikizi olduğumuzu doğruluyor. Bekle, sana kendini tatmin etmeni söylediğimi mi sandın?"

Kıkırdama sırası bende. "Hayır, bir anda aklıma geldi. Sanki çok eğilmiştim ve birden ö n ü m d e belirdi, soluk beyaz bir suratı vardı ama yemin ederim piranha dişleri vardı." Bu konuşmanın ne kadar tuhaf olduğunu düşünerek duraklıyorum. "Sanırım bunu gerçekten yapıp yapamayacağını merak ettim."

"Bu çok saçma olurdu ama son birkaç yılda yaşadığım onca John'dan sonra, eğer yapabilseydi şaşırmazdım."

Hiç etkilenmedi bile. Eskortluk yaptığım günlerde çok şey görmüştüm ama Natalie'nin başından bir iki kez daha fazla şey geçmişti. Bana anlattığı hikâyeler kafanızdan uydurabileceğiniz şeyler değil. Kimsenin böyle bir hayal gücü yoktur.

"Bir milyon dolarına bahse girerim o yapar." Elini uzatıyor.

Natalie nedense bu konuda daha derin düşünüyor, ben ise hayal gücümün çılgınca çalışmasına izin vermemeye çalışıyorum.

"Şimdi sana içimi döktüğüme göre, söyle bana neden gidiyorsun?"

Ben."

Natalie'nin yüzü nemli bir görünümle yumuşar. Yüzünde beş yaş daha genç görünmesine neden olan masum ve tatlı bir ifade var.

İçimden kıkırdıyorum. Gerçekte, erkekleri kahvaltı niyetine yer ve onları tükürür. Dışarı.

"Ancak benim yüzümden babamı bir daha reddetmeyeceğine söz verirsen." Elini havada küçümser bir hareketle sallıyor. "Dinle, aranızda bir kağıt parçası olsa da olmasa da sonsuza kadar benimle kalacaksın. Benim için hiç fark etmez. O yüzden neden resmileştirmiyorsun?"

Dudaklarım seğiriyor. New Yorkluların, New Yorklu olmayanlara saldırgan ve kibirli gelen bir tavırları vardır. Daha iyisini bilmesem, beni azarlamaya çalıştığını söyledim çünkü gerçek o kadar acı verici bir şekilde ortadaydı ki artık bununla başa çıkamıyordum.

Ama ben öyle demezdim. Sadece benimle gerçekleri paylaşmaya ve ne olduğunu görmemi s a ğ l a m a y a çalışıyor.

Aşağı bakıyorum ve yüzümdeki gülümseme kayboluyor. "Onu defalarca geri çevirdikten sonra bana tekrar evlenme teklif edeceğini mi düşünüyorsun gerçekten? Hiç sanmam." O cevap vermeden önce konuyu İtalya'ya geri çeviriyorum. Kalbim James'i reddettiğim için bir gram daha endişelenmeye dayanamıyorum. "Peki, İtalya? Hangi bölüm ve neden?"

"İtalya beni çağırıyor, bu yüzden gitmem gereken yer İtalya" diyor ve konuyu değiştirmek için ipucunu aldığı için minnettarım. "Belirli bir yerim yok. Sadece sırt çantamla gideceğim ve beni nereye götüreceğine bakacağım. Planım ülkeyi baştan başa gezmek ve İtalyan erkeklerinin gerçekten de dünyanın en iyi aşıkları olup olmadığını görmek."

Kaşlarım kalktı. "Sırt çantasına mı koyacaksın?"

Natalie gözlerini devirir. "Hayır, ama kulağa daha hoş geliyor. Ne demek istediğimi anladınız."

Başımı sallıyorum. Beklemede olan bir şoförü ya da uçağı, bir tomar nakit parası ve siyah bir American Express kartı olacak. Bir de tasarımcı kıyafetleriyle dolu bir bavul.

"Yıllar boyunca becerdiğin erkeklerin sayısı düşünüldüğünde, bir daha asla bacaklarını ayırmak zorunda kalmayacağın için mutlu öleceğini düşünebilirsin."

"*Tam tersine*," diyor hafif bir Fransız aksanıyla ve bir parmağını kaldırıyor. "Nelerden hoşlandığımı ve nelerden hoşlanmadığımı keşfettim, ama aynı zamanda dışarıda herkes için uygun biri olduğunu da keşfettim. Mutfağın ve çekici erkeklerin ülkesinde erkeğimi bulacağım," diyor. "Eğer bulamazsam, Yunanistan'a geçerim. Onlar aslında İtalyanların kuzenleri. Birkaç tane bulacağıma eminim."

Onu inceliyorum, yapmak istediği şeyi komik buluyorum. "Öylece ilan falan mı vereceksin? Saldırı planın nedir?"

Natalie dudaklarını büzüyor. "Milkshake'im bütün erkekleri bahçeye getiriyor..."

Birlikte kıkırdıyoruz. "Gerçekten ne kadar sürecek?"

Omuz silkiyor. "Doyana kadar mı?" İkimiz de tekrar gülüyoruz ama o ayılıyor. "Yaşlandıkça, yaşamak için sadece bir hayatımız olduğunu daha çok fark etmeye başlıyorum. Neden yarın garanti değilmiş gibi yaşamayalım?"

Herkesin bunu yapamayacağını biliyorum ama ben yapabiliyorum ve bunu deneyimleme fırsatını boşa harcamak istemiyorum." "Hayatı dolu dolu

yaşamaktan anladığınız İtalyan yemeği yemek ve hayır-
bağlanmış seks." "Temel

olarak." Göz kırpmıyor.

Natalie'nin zerre kadar utanmamasını seviyorum. O olduğu kişi ve bunun için kendini seviyor. Bunu takdire şayan ve sevimli bir özellik olarak görüyorum.

"Garip bir şekilde sana yakışıyor."

"Hiç içinizde açıklayamadığınız ama doğru olduğunu bildiğiniz bir his oldu mu? Ben de İtalya'ya gitme konusunda, yani genel olarak seyahat etme konusunda böyle hissediyorum. New York her zaman evim olacak ama dünyayı da görmek istiyorum."

"Sen de James gibi gezme tutkusuna kapılacaksın."

Mavi gözleri sanki amacı buymuş gibi parlıyor. Bunun onun yaşam tarzı olduğunu kesinlikle görebiliyorum.

Natalie ayağa kalkarak şortunu düzeltir ve gömleğini düzeltir. "Ben gidiyorum. Uçağım üç gün sonra kalkıyor ve alışverişe gitmem gerekiyor."

"O kadar çabuk mu? Ya James bana tekrar teklif eder ve üç gün sonra evlenmek isterse? Burada olmayacak mısın?"

Natalie'nin bakışlarındaki kızgınlık nefesimin altında kıkırdamama neden oluyor. "Tanrıya şükür güzelsin. En kısa zamanda geri döneceğim. Duh, Ram Jam."

Natalie çoğunlukla boş olan tekila şişesini kapıyor ve kalanını içtikten sonra çöpe atıyor. Başımı sallıyorum ve esrarın kalıntılarını kül tablası olarak kullandığımız kum yığınının yapıştırıp onu dışarı çıkarıyorum.

"Müstakbel kocan için şimdi dua etmeye başlayacağım."

"Güzel. Onunla işim bittiğinde *eski kocamın* alabileceği tüm dualara ihtiyacı olacak."

Boğazımdan bir kıkırtı patlıyor. "Şimdiden boşanmanı istiyorsun. Bu harika. Çocukları kim alacak?"

"Psh." Natalie dudaklarının arasından iter. "Çocuklardan nefret ettiğim için sorun olmayacak."

"Sen gerçek bir iş parçasısın." Birinci kata çıkan son basamaktan inerken şaka yapıyorum. Bakışlarım odanın içinde geziniyor ve belirli birini aramıyormuş gibi yapıyorum ama gerçekten arıyorum. Sessiz ve bu kadar boş hissetmek hoşuma gitmiyor. Tek ışık köşedeki oturma odasından geliyor. Onu Chesterfield koltuğunda otururken hayal edebiliyorum, bir elinde puro, diğerinde kristal bir bardak. Deri koltuğunda uzanarak geçirdiği sessiz geceler en sevdiği zamanlardır. Kalbim onun yanında olmak için sızlıyor ama şu anda onu görmekten çok utanıyorum.

"Beni seviyorsun," diyor Natalie, beni düşüncelerimden uzaklaştırarak. "Seni başka türlü istemezdim."

Gülümsemelerimiz birbiriyle uyuyor. Natalie önce çantasını, sonra da buzdolabından bir şişe su alıp kapıya yöneliyor. Ben de onu takip ediyorum.

"*Babama* güle güle dediğimi söyle."

Ağzımı kapatmıyorum. James'e baba demekle kalmadı, bunu bir seks operatörünün sesiyle söyledi.

"Bazen senden nefret ediyorum. En iyi hayatını yaşarken bana FaceTime atmayı unutma."

"Oh, ben bu ülkenin ürettiği limonlar gibi toplanla çevrili en iyi hayatımı yaşayacağım, sen ise Toskana güneşi altında erik gibi görünenlerle olacaksın." Bir an duraksıyor ve bana sırtıyor. "Not: James'in bana ne söylediğini sana söylememem gerekiyordu. O yüzden uslu bir kız gibi sus, sus."

Ona uzun ve sert bakıyorum. Zararsız gülümsemesi hiç de öyle değil. Tatlı sesi ve güneşli dilber gülümsemesiyle onlara laf atarken onları öldürüyor. Yine de onu tanıyorum. İçten içe gülmemek için kendini zor tutuyor çünkü o kendi şakalarına gülen bir kız.

Sonunda konuştum. "Beni annen olarak tanıtacağın güne kadar sabırsızlanıyorum."

Bu onu kırıyor ve kıkırdarak kollarını bana doluyor. Bir süre daha birbirimize sıkıca sarıldıktan sonra ayrılıyor. Birbirimizin yanağına bir öpücük kondurup vedalaşıyoruz ve yollarımızı ayırıyoruz.

Kapıyı kapattım ve ne yapmam gerektiğini düşünerek bir süre orada durdum. James'e mi gitsem yoksa yatağa mı girsem? Aldığım onca alkol ve dumandan sonra duygularım hassaslaştı ve onun önünde kolayca ağlayacağımı hissediyorum. Bu onun görmesini istediğim son şey.

NINETEEN

dudağımı ısııyorum ve yatak odamıza doğru ilerliyorum.

Banyo yapmaya karar veriyorum çünkü henüz uyumaya hazır değilim. Gevşemem lazım. James'le tekrar evlilik hakkında konuşmak için damarlarımda çok fazla kırılganlık dolaşıyor. Sonunda hüngür hüngür ağlayan, boğuk bir karmaşa olurdum. Ayrıca, bugün mesafesini korudu, bu yüzden beni bunu yapmaya iten pek bir şey yok.

Suyu açıp banyomu başlatıyorum, sonra soyunup saçlarımı bağıyorum. Evliliğin söz konusu olmadığını bilmesini istiyorum ama bunu sindirmek için zamana ihtiyacım var. Birkaç saat içinde evlenmek istemezken fikrimi değiştirdim ve evliliğe açık hale geldim. Bu kalbimin kaldırabileceği ve zihnimin işleyebileceği çok şey.

Dumanı tüten sıcak suya adımımı attığımda iç çekiyorum. Demi Lovato'nun yürek parçalayan bir baladı mırıldanan sesini dinlerken gözlerim kapanıyor. Acımasız dürüstlüğü bir şekilde içimde çiçek açacak bir dizi duyguyu tetiklemeyi başarıyor.

Mesele şu ki, James Riviera bunu benim için yapan tek erkek. Onunla evlenmemem neredeyse ikiyüzlülük olurdu, gerçekten.

Suyu parmaklarımdan arasında sallayıp baloncukların köpürmesini izliyorum. Birlikte daha da aşık ve mutlu olmamız mümkün olabilir miydi? Natalie'nin dediği gibi, James yasalara göre yaşamayı seviyor, bu yüzden evlilik cüzdanı onun için çok şey ifade eder. Onu mutlu görmek beni de mutlu ederdi.

Uzun, yorgun bir iç çekiyorum ve boynuma değene kadar suyun içine batıyorum. Altımdaki ahşap zeminin gıcırdadığını duyduğumda **gözlerim** ağırlaşıyor. Bu kahverengi taş yankılanıyor ve her şeyi duyabiliyoruz. O gıcırtnın nerede olduğunu da çok iyi biliyorum; mutfakta, küçük barın yanında. Sürahi birbirine çarpıyor ve iki kez dökülen sıvının belli belirsiz sesini duyabiliyorum.

Umut içimde dallanıp budaklanıyor. Biraz daha doğruluyorum ve bana doğru geldiğini bildiğim için nefesimi tutuyorum.

Kapı itilerek açılıyor ve James içeri adım atarak kapıyı yavaşça arkasından kapatıyor. Onu görünce yanaklarım kızarıyor ve dişlerim alt dudağıma gömülüyor. Kalbim onu öyle bir arzuluyor ki beni beşinci aşamadaki bir yapışkan haline getiriyor ve bundan hiç utanmıyorum. Gözlerim açık bir şekilde vücudunda geziniyor. Üzerinde kalçalarına oturan bir eşofman altı var, başka bir şey yok. Dilimi dudağımın üzerinde gezdirip kalçalarının arasındaki boşluğa bakıyorum. Onun erkeksi

çekiciliği onu muhteşem yapıyor. James, görünen yaşına rağmen mükemmel bir formda. Vücudunun bu kadar sert olmasına bayılıyorum. Yirmi yaşında biri gibi görünmemesi onun için daha fazla acı çekmeme neden oluyor. Yaşlı, gerçek, iyi bir kariyere sahip, bilgeliği ve özgüveni seksapeliini oluşturan bir adamla ilgili bir şey var.

Gözleri benimkilerle buluşuyor, beni gözlemliyor. Tüm bu duyguların önümde bir buhar bulutu oluşturduğunu hissediyorum.

"Hey, sen." Sesim rahat ve yumuşak.

James gözlerini kırıştırır ve yüzü yumuşar. "Hey, tatlım."

Kalbim göğsümden dışarı fırlamak üzere. Arka planda çalan yumuşak müzik eşliğinde banyomuzun sessizliğinde, ikimiz de aramızdaki çekimi hissediyoruz.

Küvetin kenarına yaslanan James bana bir bardak uzatıyor, sonra pencerenin yanına yerleştirilmiş aksanlı sandalyeye doğru yürüyor ve onu küvete doğru çekiyor. Dizlerimin üzerine çöküyorum ve tam o otururken kalkıyorum. Köpükler çıplak vücudumdan aşağı süzülüyor, ateşli bakışları lavanta kokulu sabunu ağır göğüslerimin üzerinde ve karnımın eğiminde takip ediyor.

Ona konuşma fırsatı vermedim. Sadece ağzını kendime çekiyorum ve dudaklarına sert bir öpücük **k o n d u r u y o r u m**. James boştaki eliyle belimi kavıyor, sonra dizlerinin üzerine çöküyor, böylece göz hizasına geliyoruz ve beni aynı şiddetle öpüyor. Elleri bir kez üzerime geldi mi, bir daha bırakmıyor. Körü körüne bardağını yere bırakıyor, sonra da benimkini alıp aynısını yapıyor. Kollarımı omuzlarına doluyorum ve öpüşmeyi derinleştiriyorum. Sırılsıklamım ama bu onu korkutmuyor. Kolları sırtımın küçük kısmına sıkıca sarılmış ve göğsüm onunkine bastırılmış durumda. Ağzımın içinde inliyor ve bu beni onun için ıslatıyor. Dillerimiz yavaş, durgun bir öpüşmeyle birbirine bağlanıyor, sanki ikimiz de bir şey kanıtlamaya çalışıyormuşuz gibi. James biraz su alıp kalçamın kıvrımına damlatıyor, sonra elini kalçamda gezdirip sıkıca kavıyor. Beni bir vahşi gibi yakalamasına bayılıyorum. Onun için aynı anda hem küçük hem de güçsüz hissetmemi sağlıyor, bu da beni harekete geçiren bir şey.

Öpüşmeyi kesiyorum ve o inliyor. Arzusunun sesi kollarımdan aşağıya doğru dans ediyor. Aşkımız aşılamaz.

"Seninle kavga etmek istemiyorum," diyorum çabucak. "Aramızda bir duvar varmış gibi hissediyorum ve bundan hoşlanmıyorum."

"Tatlım, şşşt," diyor. James yüzümün yan tarafını tutuyor ve ben de onun avucuna doğru eğiliyorum. Mavi gözleri şaşkınlıkla benimkilere bakıyor. "Aramızda asla bir duvar olmayacak, Aubrey."

Kalbim, Tanrım, bağılılığını göstermeye çalıştığında bana neler yapıyor.

Başımı salladım. "Söz mü?"

"Evet." Bir an tereddüt eder, sonra "Kararınıza saygı duyuyorum ve bu konuyu bir daha açmayacağım" der.

Boğazımda bir nefes düğümleniyor. Kaburgalarım birbirine bağlanmış ve ciğerlerimdeki havayı itiyorlarmış gibi hissediyorum. Muhtaçmış gibi görünmeden ona bunu istediğimi nasıl söyleyebilirim?

Bunun yerine farklı bir yol deniyorum. "Bunu halletmem için bana zaman verir misin? Söz konusu bile değil." Sesim titreyerek araya giriyorum. Kahretsin, çok gerginim. "Sadece bunu bilmeni istedim."

Yanaklarımı kavrayarak yüzümü ona doğru eğiyor, böylece sadece bir inç kadar uzaktayım. James gözlerimin içine bakıyor. Tek gördüğüm ve bu hayatta tek istediğim o. Etrafını saran lavanta kokusu dudaklarındaki konyakla hafifçe birleşiyor. Kendimi ona ulaşmak için daha da yaklaşıırken buluyorum.

"Sonsuza dek senin her parçanı isteyeceğim," diyor James. "Bundan asla şüphe etme. Seni sonsuza dek kimsenin sevmeyeceği kadar çok seveceğim. Bundan da asla şüphe etme. Yine de bir konuda haklıydın. Sahip olduklarımızı kanıtlamak için bir kâğıt parçasına ihtiyacımız yok. Önemli olan tek şey biziz."

"Senin gibi bir adamı hak etmek için ne yaptım bilmiyorum."

"Hak etmek değil, tamamlamak. İki insan bizimki gibi koşulsuz bir sevgiye sahipse, bana göre bu birbirini tamamlayan bir şeydir.

Ağlasam mı, gülümsemem mi ya da ikisini aynı anda mı yapsam bilemiyorum. James'in fikrimi değiştirdiğime ikna olduğunu sanmıyorum ama yaptığı şeyi sadece benim için yaptığı açık ve bu midemi bulandırıyor. Bu ikimiz için de kaybedilmiş bir savaş. Söylediklerimi duyduğundan emin olmak için ona tekrar söylemeliyim ki onunla evlenmek istediğimi bilsin.

Hay sikeyim. Bana zaten birkaç kez evlenme teklif etmişken bir daha asla teklif etmeyeceğinden endişeleniyorum. Ben nankör bir kadının tanımiyım, geçmişe tutunmuş ve önündeki şeyi m a h v e t m i ş bir kadını.

"Ne dediğimi duydun, değil mi?" Kaşları gözlerimin arasında endişeyle açıyor. "Evlilik söz konusu değil."

Dudakları seğiriyor ve başını sallıyor. "Bunu düşüneceğim. Gerçekten bir eşe uygun olduğundan emin olmalıyım."

Dudaklarımda aynı gülümseme beliriyor, bir nefes çekiyorum ve kıkırdıyorum. James hızlı bir öpücük alıyor, sonra tüm ciddiyetiyle, "Seni seviyorum Aubrey," diyor.

"Seni sevdiğimden daha fazla değil," diyorum. "Hayatımın geri kalanında her anımın seninle geçmesini istiyorum."

YİRMİ

Natalie'ye telefonda, "Senin burada olduğun günden bu yana otuz yedi gün, on altı saat ve dört dakika geçti ve bana hâlâ evlenme teklif etmedi," diye sızlanıyorum. "Bana asla sormayacak. Bana zorla teklif ettirecek, bunu biliyorum."

Kulağa ne kadar gülünç geldiğimi düşünüp neredeyse kendime güleceğim.

"Bunu bilerek yapıyor," diyor kadın. "Bu sabah sığınma eviniz açılmadan önce yapacağını düşünmüştüm ama sanırım yapmadı. Keşke bugün orada seninle olabilseydim. Tebrikler, Ram Jam. O ağzın hâlâ karşılığını veriyor."

Başımı sallayarak telefona gülümsedim. Bugün kar amacı gütmeyen ikinci sığınma evimin, çocuklu babalar için bir yer olan Retreat'in açılışı kutlandı. Kadın ve erkek sığınma evlerini ayrı tutmaya karar verdim çünkü kadınların yarısından fazlası anketlerinde kendilerini diğer kadınlar arasında daha rahat hissettiklerini belirtmişlerdi. Herkese yardım etmek istediğim için herkesin isteklerine saygı duymak bir mücadele oldu, ancak şu ana kadar oldukça iyi idare ettik. Kaçak gençler için son bir sığınma evi açmayı planlamıştım ama James aileler için de bir sığınma evi açmamızı önerdi. Onun bu işe dahil olma arzusu kalbimi eritiyor. Sanırım ekip çalışması gerçekten de hayalleri gerçekleştiriyor.

"Artık gençleşmiyor, biliyorsun."

Natalie güler. "Eminim farkındadır. Onunla konuştuğumu sana söylediğimi hâlâ bilmiyor. Ne kadar tatlı. İsteklerine gerçekten saygı duyuyor ve zorlamıyor."

"İsteklerimin canı cehenneme. Ne zamandan beri bunu yapıyor?" Yani... hem yaptı hem de yapmadı... mesela ben onun adını haykırırken o anın sıcaklığıyla.

"Bu farklı, kardeşim."

Telefonu daha sıkı kavrayarak inliyorum. O haklı ve bu beni rahatsız ediyor. "Biliyorum. Belki de ipucu vermeliyim. Ama bariz olanları."

"Beni utandırma."

Yüzümde bir gülümseme belirdi. O kadar ileri gitmezdim ama bu düşünce sürdüğü sürece eğlenceliydi. Bir nefes vererek kaburgalarımın üzerindeki iltihaplı deriden irkildim. James'in ne diyeceğini merak ederek hafifçe yan tarafımı tutuyorum ve kendimi tutuyorum. Bu sabahki Retreat'in açılışından sonra küçük bir yalan söyledim ve kaçıramayacağım bir doktor randevum olduğunu söyledim.

"Sence James dövmeyi beğenecek mi?" Natalie'ye dövmeyi yaptırdığımdan beri onuncu kez soruyorum. Sanatçının işi biter bitmez dövmeyi görmüştü, iş bitmeden hemen FaceTime'dan ona mesaj atmıştım.

"Evet, aslında bunun onu azdıracığını düşünüyorum."

Başımı sallıyorum. Natalie kaba davranmak için eline geçen her fırsatı değerlendiriyor. "Umarım öyledir. Bir ara elindeki iğne tabancasıyla göğüslerimin altına girmiş gibi hissettim."

"Bu harika, Aub. Buna bayılacak. Belki ilk dövmede onu yanında götürmediğin için biraz kıskanabilir. Üzerine bir bornoz giy ki, slipten görmesin."

"İyi fikir," diyorum ve ipek bornozu almak için ayağa kalkıyorum. Ona sürpriz yapmak için gecenin ilerleyen saatlerine kadar bekleyeceğim. "İtalya sana nasıl davranıyor?"

"Zengin, genç ve bekârım, damarlarımda limoncellolar akarken İtalya'da yolumu düzüyorum. Sorunuz neydi?"

O nadir bulunan bir insan türü. "Sen gerçekten en kötüsüsün ve ben buna bayılıyorum." "Limonlardan bahsetmişken... Bugün sahilde bir adam yanıma geldi,

Uzun lafın kısıası, *elimdekinin* en iyisi olduğunu iddia etmeme rağmen en iyi limoncelloyu içmediğimi söyledi, ben de ona henüz limonlarını içmediğimi söyledim. Neyse ki çok güzeldi, yoksa onu bu yüzden kiliseye götürürdüm."

Ağzımı kapatıyorum ve gülüyorum. İkimiz de saçma sapan tavlama cümlelerinden nefret ederdik ve üniversitede kimin daha kötü cümleleri olduğu konusunda birbirimizi yenmeye çalışırdık. Bunu ona söylediğinde yüz ifadesini hayal edebiliyorum, paha biçilemez olurdu.

"Bunun için orada olmayı çok isterdim. Ne dedin sen?"

"Ona bir limon yedin mi, hepsini yemişsindir dedim." Bu konuşmayı yaparken sanki yanımdaymış gibi hissediyorum. "Limon Ağacının Güneyi denen yere gelmemi istedi."

"O da ne?"

"Amalfi Sahili'ne bakan bir restoran."

Dudaklarımdan hülyalı bir iç çekiş dökülüyor. "İtalya'yı ziyaret etmek istiyordum, özellikle de o sahili. Insta fotoğrafların muhteşem, kızım. James'le birlikte henüz gitmediğimiz tek yer orası. Peki, ne zaman gidiyorsun?"

"Ne için?"

"Limon adamla tanışmak için."

"Evet, öyle bir şey olmayacak."

Çenem düştü. "Ne? Neden olmasın?" Bana yolda olduğunu söyleyip geri gelmesini ve neler olduğunu anlatmasını umuyordum.

"Sesi tam bir sürünge gibi çıktığı ve limonlarının ne kadar harika olduğundan bahsettiği için mi?" Natalie çok küstahça söylüyor. "Aletinden bu şekilde bahseden her erkek yatağımdan atılır."

"Bence gitmelisin. Benimle dalga geç. Kitaplara geçecek biri olabilir. Denemeden asla bilemezsin. Başka neler yapıyorsun?"

"Bilmiyorum. Bu muhteşem gün batımını balkonumda huzur içinde tek başıma mı izleyeceğim? Gitmen gereken bir yer yok mu?"

Saate bakıyorum ve elbisemi giymeden önce birkaç dakikam daha olduğunu görüyorum. "Bu akşam New York City Etki Yaratıcı Kadınlar İnsani Yardım Ödülleri yemeğimiz var. Tek yapmam gereken elbisemi giymek ve yola çıkmaya hazırım."

"Benim için fotoğraf çek. Ne giyiyorsun?"

"James'in benim için seçtiği zümrüt yeşili payetli bir elbise. Uyluk hizasında bir yırtmacı ve derin bir dalma yakası var. Göğüslerim sığmıyor ama, kocaman görünüyorlar."

"Eminim buna

bayılıyordur."

Kıkırdıyorum. "Oh, seviyor."

Yatak odasının kapısı açılıyor ve James beyaz bir elbise gömleği, siyah bir papyon ve smokin pantolonuna bağlanan eşleşen jartiyerlerle içeri giriyor. Bakışlarım vücudunun uzunluğunu alırken çenem yere düşüyor.

"Vay canına bebeğim," diyorum hayranlıkla. James'in kendine güveni adımlarından, sakın duruşundan ve her şeyi bilen biri gibi sırtımayışından belli oluyor. "Geç kalacağız." Bana kanımı en iyi şekilde ısıtan kirli bir gülümseme veriyor.

"Annnndd bu benim işaretim," diyor Natalie. "Limon adamla bir randevum var ve görünüşe göre hazırlanmam gerekiyor."

James eğiliyor ve ben de ona bir öpücük vermek için başımı arkaya yatırıyorum. "Gitmek istemiyorsan gitme," diyorum Natalie'ye.

Tereddüt ediyor. "Sorun o değil." "O zaman ne?"

"Sadece onunla yalnız içmemem gerektiğini hissediyorum." Kaşlarımı çatıyorum. "Nedenmiş o?"

"Çünkü onun da benim verdiğim kadar iyi bir karşılık vereceğini düşünüyorum. İkinci bir porsiyon isterdim."

"Ve sorun şu ki...?"

Natalie telefonda iğrenç bir şekilde yüksek sesle ofluyor. Onu yakaladığımı bildiğim için sırtıyorum. "Ona pis, iğrenç şeyler yapmak istiyorum, tamam mı? Üzerinde bir iz bırakıp beni hep hatırlamasını sağlamak gibi."

"İşte burada." Kıkırdıyorum, sesim biraz daha yüksek ama kahkaha dolu. "Bayat yorumuna rağmen hâlâ onunla takılmak istiyorsun."

"Gözlerim var, tamam mı, ve gördüklerini beğendiler... hem de çok."

Kendisine o kadar kızgın ki gülümsemeden duramıyorum. Natalie zor aşık olacak bir tip değil ama güzel erkekleri seviyor. Bu adamın onun aklında olduğunu ve onu görmeye gitmek istediğini söyleyebilirim. Sadece biraz itilmeye ihtiyacı var.

"Dinle, yemeğe çıkmadan önce gidip babanın ırzına geçmem gerekiyor ama bence sen gidip anı yaşamalı ve eğlenmelisin. Yarın bana mesaj at, ho."

Ona cevap verme şansı tanımadan görüşmemizi sonlandırıyorum ve cep telefonumu yere bırakıyorum. Beş santimlik topuklu ayakkabılarımla yükseliyorum ve James'in şifonyerimizin önünde durup kol düğmelerini taktığı yere doğru yürüyorum. Arkadan bir canavara benziyor ve en basit bir şey için bile kalbimi onun için çarptırmadığı bir zaman olacak mı diye merak ediyorum. Aynadaki yansımamı yakalıyorum ve yaptığı şeyin içine düşünüyorum. Ona yaklaşırken parmaklarım onunkilerin üzerinde kayarak ilk kol düğmesini kilitliyor. Ben diğerine uzanamadan James parmaklarımı kavırıyor ve beni yerimde tutuyor. Midem sıkışıyor. Şimdiden yürüyen ıslak bir rüya gibi görünüyor ve şeytan beni test ediyormuş gibi kokuyor. Bu noktada fazla bir itmeye ihtiyacım yok.

Parmaklarımıza bakıyorum ve aradaki zıtlığa gülümsüyorum. Benimkiler kemiksi, süt beyazı ve incelikli. Onunkiler çok daha kalın, koyu ve yaşla terbiye edilmiş. James diğer eliyle işaret parmağını kullanarak çenemi kendisine doğru kaldırıyor.

"Şu anda kıyafetlerini yırtıp seninle hınzırca sevişmemek için kendimi zor tutuyorum," diyorum o daha bir şey diyemeden.

Herkes iyi bir iltifatı sever ve James de söylediklerimi beğendiğini saklamıyor. Tüm yüzünü aydınlatan gülümsemesi içimde bir ihtiyaç uyandırıyor. Belimi avuçluyor ve elini kalçamın üzerinde kaydırıyor.

"Bu his tamamen karşılıklı, tatlım. Hayatımın her günü böyle hissediyorum ve bu sadece senin güzelliğin yüzünden değil. Burası yüzünden," diyor şakağıma hafifçe dokunarak. "Vizyonunu ve azmini seviyorum, seninle birlikte hayatının bir parçası olmama izin veriyorsun." James duraksıyor ve ben zorlukla yutkunuyorum. "Ve tam burada," diyor elini kalbimin üzerine koyarak. "Çünkü

Beni koşulsuz seviyorsun ve seni bildiğim tek şekilde sevmeme izin veriyorsun." Yumuşak bir nefes boğazımı sıkıyor. James bana evcilleştirilmemiş bir tutkuyla nasıl sevişileceğini gösterdi. "Ve sonra, tam burada," diye bitiriyor, iki parmağını dudaklarıma bastırarak. "Beni çok mutlu ediyorsun, Aubrey. Sensiz ne yapardım bilmiyorum."

Gözlerimin içine baktıkça kalbim bu adam için daha çok çarpıyor. Bakışları yoğun, sanki dilinin ucunda söylemek istediği bir şey varmış gibi. Bir anın daha geçmesini bekliyorum ve bana sanki ben oymuşum gibi, sanki o benim tüm dnyammış gibi bakıp bakmadığını merak ediyorum.

Topuklu ayakkabılarımla sayesinde ona ulaşmak için parmak uçlarımda durmam gerekmiyor. Eğilerek lekeli dudaklarımı onun kilere bastırıyorum, bıyıklarının dikenli ince tüyleri tenimde keskin küçük bıçaklar gibi duruyor ve bu da dokunuşunu daha da güçlendiriyor. Kalbinden geçenleri söyledikten sonra dudaklarını dudaklarımda hissetme dürtüsü inkar edilemeyecek kadar güçlü. Bazen bir öpücük seksten daha samimidir ve birine olan sevgiyi göstererek daha derin bir bağ yaratır.

Elinin kıımı kavramasını ve yapmayı sevdiğini bildiğim gibi beni sertçe sıkmasını bekliyorum, ama James beni şaşırtıyor. Vücudunu bana bastırıyor, kalın dili benimkinin üzerinde geziniyor ve eli seksime doğru inerken çekiştiriyor. pcğnn etrafında soluk soluğa kalıyorum ve tüm doğru yollarla bana saldıran ihtiyaç patlamasından geriliyorum. Tenim tepeden tırnağa karıncalanıyor. James elini bornozumun altından geçirip amımı avuçluyor ve klitorisime baskı yaparken parmaklarından birinin girişimi acıyla okşamasını sağlıyor. şimdiden daha fazlası için ağrıyan eline karşı ğtyorum. James'in kontrolünün affetmez olmasına, beni onun için zayıflatmak için bana nasıl dokunacağını tam olarak bilmesine bayılıyorum. Beni ellerinde nasıl eriteceğini.

Omuzlarını kavradım. "James." Onun adı dudaklarımda bir dua gibi. "Sana ihtiyacım var."

pcğ derin ve yavaş ve beni nefessiz bırakıyor. Seksi takdir eden ama partnerinin de iyi hissetmesini sağlayarak tam bir haz alan bir erkek gibisi yoktur. James o adam.

"Gitmemize on iki dakika var. Arkanı dn ve eğil. Tekrar toparlanman için zamanımız yok ve başka smokin pantolonum da yok."

Gözlerimde apkın bir parıltıyla "Sonrasına kadar bekleyebiliriz," diye öneriyorum. "Cazibenin oluşmasına izin ver."

"Bunun için çok geç, tatlım."

"Zihninin alışma şeklini seviyorum."

Çenemi kavrayan James homurdanıyor ve ardından hızlı bir öpücük için dilini ağzıma sokuyor. "Çok iyi olacak, tatlım."
"Hayatımın en iyi on iki dakikasıydı."

YİRMİ BİR

"Çok güzel görünüyorsun," diye fısıldıyor James. "Büyükkannenle hiç tanışmadığımı biliyorum ama hayatım üzerine bahse girerim ki sana tepeden bakıp gülümsüyordur, benimle olduğu gibi seninle de gurur duyuyordur."

Suyun altında elmas gibi parıldaayan şık avizelerin aydınlattığı birkaç yüz kişilik bir odada oturuyoruz. Sözleri alçak sesle ve sadece benim duymam içindi. Kalın bir şekilde yutkunarak ona bakıyorum, yanaklarım al al oluyor. Benimki de dahil olmak üzere dört onur sahibinin isimleri okunurken elimi tutuyor. Bu gece onurlandırılan kadınlar arasında benim de olduğuma hâlâ inanamıyorum, oysa benden daha değerli, hatta belki de daha fazla kadın var. Gözlerinin içine bakarken başparmağım elinin üstünü okşuyor. Bu adamı çok seviyorum. Umarım o da bunu biliyordur.

"Burada benimle olduğun için teşekkür ederim." Sözlerim yumuşak ve samimi. "Olmayı tercih edeceğim başka bir yer yok."

Dudaklarımın kenarlarında ağırbaşlı bir gülümseme belirliyor. James bunu gerçekten söylüyor ve bu beni çok duygulandırıyor. Ona daha da bağlandığımı, ona daha da aşık olduğumu hissediyorum, eğer bu mümkünse, ve ben bununla iyiyim. Umarım o da öyledir.

"Aubrey Abrams..."

"Hadi git, tatlım." James bana gülümsüyor.

Sahneye bir göz atıyorum ve onurlandırılanların zaten orada olduğunu fark ettiğimde gözlerim açılıyor.

James hızlı bir şekilde boynumun yan tarafını kavlıyor ve öpücüğünü benimkine bastırıyor. Dudaklarının dudaklarımın arasına dokunmasıyla gözlerim otomatik olarak kapanıyor. Başparmağı nazikçe boğazımın ön kısmına yerleşiyor, sonra yan tarafa geçip aşağı doğru iniyor. Tam öpüşmeyi kesip dudaklarıma doğru bir şeyler mırıldanırken eğiliyorum. "Seni bekliyorlar. Kaldır kıçını ve oraya git."

Hızla başımı sallıyorum ve kendimi toparlamak için birkaç kez göz kırptıyorum. Ayağa kalkarak, tuttuğumu bile fark etmediğim bir nefes veriyorum ve elbisemin önünü düzeltiyorum. James'e son bir kez gülümsedikten sonra salonun önüne doğru ilerliyorum ve birkaç basamak çıkarak sahneye çıkıyorum.

Parlak, kupa benzeri bir ödül bana uzatıldı. Siyah ve uzun bir dikdörtgen şeklinde. İnançsızlıkla dolu olsam da ona gülümsüyorum. Daha ağır

Köşeleri camı çizebilir, o kadar ince ki. Alkışlar azalırken altın kaplama etikete bakıp yazıyı okuyorum.

Ödül komitesi kabul konuşmalarımızı yapmak üzere alfabetik sıraya göre gideceğimizi bildirmişti. Şanslıyım, ilk ben konuşacağım. Dudaklarımı yalayarak podyuma çıkmadan önce derin bir nefes alıyorum. Tasarımcı takımları ve özel elbiselerden oluşan kalabalığa bakıyorum ve o anın gerçekliğinin içime işlemesine izin veriyorum.

Benim kalbim dolu. Bu odadaki herkes benimle aynı dalga boyunda. Hepimiz dünyada bir fark yaratmaya çalışıyoruz.

"Çoğunuzun bilebileceği gibi, anne ve babamı kaybettikten sonra beni büyükannem büyüttü. Bağışta bulunmak bana çok küçük yaşta aşılacağı bir şeydi. O benim en iyi arkadaşım, annemdi, babamdı, kız kardeşimdi..." Gözlerim yaşla doldu. Neredeyse beş yıl geçti ve hala Büyükannemin artık burada olmadığını düşünürken boğuluyorum. Onu her gün özleyorum. "Her kış ısınacak paramız olmayabilirdi ama bu onu hiçbir zaman yardım elini uzatmaktan alıkoymadı. Her zaman daha kötüsünün de olabileceğini ve nimetlerimi saymam gerektiğini söylerdi.

"Büyüdükçe tıpkı onun gibi olmak istedim. Hâlâ da öyleyim. Bana kalbimdeki o itici ihtiyacı takip etmeyi, beni mutlu eden şeyin peşinden gitmeyi öğretti ve ben de o zamandan beri bunu yapıyorum. Başkalarına yardım etme ihtiyacım hiç azalmadı. O öldüğünde bir hayat kaybettim ama Sanctuary'yi ve şimdi de Retreat'i açarak çok daha fazlasını kazandım. Sanırım o gittikten sonra bile inşa etmeme yardımcı olduğu barınaklarla gurur duyardı."

İsteyeceğim son şey, çok konuşan ve sahneden indirilmesi gereken kişi olmaktır, ancak söylemem gereken birkaç şey daha var.

James'e bakıyorum ve onun çelik mavisi gözleriyle buluşuyorum. Konuşurken ödülü elimde biraz daha sıkı tutuyorum.

"Beni etkileyen tek kişi büyükannem değil. Bugün burada benimle birlikte olan ve benim için dünyalara bedel olan bir adam var. O benim en iyi arkadaşım, sırdaşım ve onun desteği ve teşviki olmasaydı, Sığınak'ı inşa etmeye ve hayal ettiğim şekilde geri çekilmeye çalışırken pek çok kez yıkılırdım. O benim en büyük amigom ve bana karşı *son derece* sabırlı." Kalabalık hafifçe kıkırdıyor. "Biz kadınların nasıl anlar yaşadığını bilirsiniz," diye ekliyorum havayı yumuşatmak için. "Onun sayesinde daha iyi bir insanım, çünkü bugün olduğum kişiye dönüşmem için bana ilham verdi ve daha da fazlasını geri verebilmemin nedeni o.

"Bana bir dilek hakkı verdi ve şimdi benim dileğim de kapımdan içeri giren en az bir kişiye onun bana verdiği gibi ilham vermek. Birinin hayatının, onun benim hayatıma anlam kattığı gibi anlam **k a z a n m a s ı n ı** istiyorum. O sadece büyükannemin dileğini benimle birlikte sürdürmeye yardımcı olmakla kalmıyor, aynı zamanda planlama aşamasında da yanımda olmak istiyor. Bunun için ona sonsuza dek minnettar kalacağım. Roma bir günde inşa edilmedi, ama doğru insanlar yanınızda olduğunda, olabilirmiş gibi hissediyorsunuz."

Derin bir nefes alarak konuşmamı bitirmeye hazırlanıyorum. Bir deniz dolusu insana onun hakkında konuşurken gözlerinin içine baktıktan sonra James'in kollarında olmak için içimde kabaran bir ihtiyaç var. Onu herkesin önünde sahiplenmek ve benim olduğumu tüm dünyaya göstermek istiyorum.

"James Riviera, benim-" Kalbim boğazımda bir an duraksıyorum. Koca kelimesi sanki dünyadaki en doğal şeymiş gibi dilimden dökülmek istiyor. Sanki söylemem gerekiyormuş gibi. Söylemeye can atıyorum ve bu beni şok ediyor.

"James, bebeğim, sen benim dünyam ve hayatımın aşkınsın. Hiç tanımadığın insanlar için anlarla dolu bir gelecek yaratmak istediğin için teşekkür ederim. Bunu yapmak zorunda değildin ama istedin ve bu benim için senin bilebileceğinden çok daha fazla şey ifade ediyor. Bu ödül benim olduğu kadar sizindir de. Teşekkür ederim."

Bir elimle elbisemi topluyorum ve bir sonraki onur konuğu konuşmasını yaparken diğer kadınlara katılıyorum. Sinirlerim bozulmuş olsa da bilerek önceden bir içki içmedim.

Son kadın da kalabalığa hitap ettikten sonra James'in beni beklediği masaya doğru ilerliyorum. Arp müziği odayı doldururken alkışlar kayboluyor.

James'e ödülümü veriyorum, o da yanındaki masaya koyuyor ve sonra bana dönüyor. Aramızdaki mesafeyi kapatıyor ve beni kendine çekerek herkesin önünde dudaklarıma kocaman bir öpücük konduruyor. Güçlü kolları beni sarıyor, beni geriye yatırıp daha da derinden öperken sıkıca tutuyor. Bu bana savaş sonrası New York'un ortasında rastgele bir hemşireyi kollarına alıp öpen sevinçli denizcinin ikonik siyah beyaz fotoğrafını hatırlatıyor.

Tıpkı o zamanlar sokağın ortasında öpüşürken olduğu gibi, insanlar bize bakıyor. Ne gördüklerini biliyorum; yaşlı olduğu her halinden belli bir adam, yirmi küsur yaşındaki taze yüzlü bir kadını öperek aşkını itiraf ediyor. Bana para verdiğini düşündüklerinden eminim. Manhattan'da üst düzey fahişelik çok yaygın ve her yerde görülüyor.

James beni dikleştiriyor ve öpüşmeyi kesiyor. Dudaklarım karıncalanırken nefes alıp verdiğimde kolları hâlâ beni sarıyor. Hiçbir şey söylemiyor, söylemesine de gerek yok. Onun için ne ifade ettiğimi gözlerinde görebiliyorum. Gözlerinin içine bakarken parmaklarım tuzlu ve biberli sakalını okşuyor. İkimiz de iki sevimsiz aptal gibi sırtıyoruz.

"Seni o kadar çok seviyorum ki." James sırtıyor. "Bu kadını seviyorum!" diye bağııyor odadakilere ve gülümsemem bir kez daha yüzüme yayılırken yanaklarım ateşle doluyor.

"James!" Nefesimin altında sertçe fısıldıyorum.

Bana özür dilemeyen bir omuz silkme hareketi yaptı. James beni tamamen şaşırttı ve bu yüzden onu daha da çok seviyorum.

Elimi tutuyor, parmaklarını benimkilerle birleştiriyor ve yemek bitene kadar yanımda oturuyor.

YİRMİ İKİ

"T bunu planlamak için ne zaman vaktiniz oldu?" James'e sordum.

Yemek biter bitmez James beni bir Bentley'e bindirdi ve şoföre bizi bir uçağın beklediği özel bir piste götürmesini söyledi. Ne kadar yalvarsam da nereye gittiğimizi söylemedi ama gitmek istediğim bir yer olduğuna dair beni temin etti.

Haksız da sayılmazdı.

Aspen bizim için güzel anılar barındırıyor. Kaybedecek çok şeyimiz varken ikimizin de birbirimize aşık olduğu yer. Dengeyi ve uyumu bulduğumuz yer. Aspen, birbirimize açık yüreklilikle aşık olduğumuzu fark ettiğimiz yerd.

"Biraz yardım aldım." James, tekrar ziyaret etmeyi hayal ettiğim kütük kulübeye girmem için bana rehberlik ederken kulaktan kulağa ışıldıyor.

Etrafımdaki alanı incelerken mutluluk damarlarımda dolaşıyor. Sanki daha dün buradaymışız gibi tamamen aynı görünüyor. Rahat birinci kat orman yeşilleri ve pirinç rengi altın tonlarıyla dekore edilmiş. Burası bana evim **d i y e** bağırıyor ve göğsümde bu hissi pekiştiren bir sıcaklık yayılıyor.

"Sana kim yardım etti?" Arkamı dönüyorum ve James sanki cevap belliymiş gibi bana bakıyor. "Natalie," diyorum. O küçük pis fahişenin bana söylemediğine inanamıyorum.

"Bunu birkaç ay önce planlamıştım ama Natalie'nin bundan yeni haberi oldu çünkü ondan sana bir çanta hazırlamasını istedim. Senden sır saklayacağına güvenmedim."

Böyle sürpriz bir gezi planlamasına çok sevindim. "Ondan çantamı hazırlamasını mı istedin? İçine ne koyduğunu görmekten korkuyorum."

James gülüyor ve durduğum yere doğru yürüyor. Kollarımı onun geniş omuzlarına doluyorum ve elleri sırtımın alt kısmını çevreliyor.

"İtalya'ya gitmeden önce onu yakaladım ve senin için alışverişe gitmesini söyledim. Bavulunu ofisimde saklıyordum." Bakışlarında şimdi dalgın bir ağırlık var. "Buraya geri dönmek istediğini biliyorum. Ben de istiyordum ama bunun bizim için özel bir durum olması gerektiğini düşündüm. Bugün, ikinci barınağınızın açılışı ve ödül yemeğiyle birlikte, nihayet doğru zamanın geldiğini hissettim."

"Burası *bizim* barınağımız, bebeğim." Onu düzeltiyorum. Benim olan her zaman onundur. Umarım bunu biliyordur.

James başını sallar. "Hayır tatlım, hepsi senin. Ben sadece gezinti için buradayım."

"Seninle nasıl bu kadar şanslı olabildim?" Yüzünü y ü z ü m e bastırmak ve onu ölesiye öpmek istiyorum.

"Ben buna şans demezdim..." İkimiz de onun yorumunun ardındaki kara mizahı görüyoruz. James devam ediyor. "Bana bir iyilik yapmanı ve gözlerini kapatmanı istiyorum. Bir sürprizim daha var."

Gülümsemekten yanaklarım ağrımaya başladı. "Başka bir sürpriz mi? James, bana karşı çok iyisin. Burada seninle olmak bile yeterli. Senin çıplak ve üzerimde olmandan başka bir şeye ihtiyacım yok."

Gözleri gururla parlıyor. Onu gülümserken görmeye bayılıyorum. Onu böyle görmek beni mutlu ediyor. Birkaç kaş kaldırmayla birlikte kalçalarımı onunkilere doğru oynatıyorum ve gözleri ağzıma düşene kadar gülümsemesi kalıyor. Tekrar ciddileşiyor ve aklında bir şey varmış gibi gözlerini kısıyor. Ne kadar çok düşündüğünü hissedebiliyor ve onu aniden rahatsız eden şeyin ne olduğu konusunda endişelenebiliyorum.

"Sana gelince asla yeterli olmuyor, bunu şimdiye kadar anlamadın mı?"

Bir süre bakışlarını inceledikten sonra göğsümü göğsüne bastırıyorum ve ona doğru eğiliyorum. Yumuşak bir iç çekiyorum. "Sence dışarıda bizim kadar mutlu olan başka çiftler de var mıdır?"

"Öyle olduğunu düşünmek isterim, aksi takdirde bu üzücü bir hayat olur." Ona katılıyorum, sonra kollarımı gevşetiyorum ve bir adım geri çekiliyorum. "Kımıldama. Hemen bir şey almam gerekiyor."

Gözlerimi kapatıyorum ve bekliyorum. Bakma dürtüsü çok güçlü ama bakmıyorum. James'in planladığı şey onun için çok şey ifade ediyor ve bunu mahvetmek istemiyorum. Birkaç saniye sonra geri dönüyor ve arkama geçip gözlerimin üzerine saten bir kurdele yerleştiriyor.

Şimdi başım dönüyor. Beklentiyle kollarımda karıncalanmalar oluşuyor. Buraya en son geldiğimizde, bileklerimi birbirine bağlamak için iş bağlarından birini kullanmış ve vücudumu bir keman gibi çalmıştı.

"Çok mu sıkı?"

"Hayır."

James'in önüme geçip iki elimi de avuçlarının içine aldığını hissediyorum. Onları ağzına götürerek her ikisinin de tepesine bir öpücük konduruyor.

"Şimdi, bu kısmı önceden planlamadım, bu yüzden doğaçlama yapacağım ve seni taşıyacağım. Göremediğin için merdivenlerden çıkarken tökezlemeni istemiyorum."

"İyi fikir."

James beni bir tüy kadar hafifmişim gibi kucaklıyor ve göğsüne bastırıyor. Benim boyumda olsaydı, beni taşıyamayacağından endişelenirdim. Neyse ki benden 15 santim daha uzun ve uzun bedenimi kaldırıp beni merdivenlerden yukarı taşıyacak yılların doğal kasına sahip.

"Kilo aldın mı?" diye sorduğunda beş basamak çıktık.

Dudaklarım birbirine yapışıyor. Dalga geçtiğini biliyorum, James beni daha da kalınlaştırmaya çalışıyor. Yıllar içinde aldığım kilolarla, tam bir kış erkeğine dönüştü ve doyamıyor. Dilinin amımı mıknaatıs gibi çekmesi gibi, kışım da eli için bir mıknaatıs. Kilolardan kurtulmak için her şeyden çok mücadele ediyorum ve bu beni rahatsız ediyor. Bunu o da biliyor ama James ilk tanıştığımız zamanki kadar güzel olduğum konusunda ısrar ediyor. Her iki dünyanın da en iyisine sahip olduğunu söylüyor. Bu durum onu benim kadar rahatsız etmiyor gibi görünüyor. Beni el üstünde tutuyor. İçimden i  çekiyor. Sanırım değişen bedenimi kabullenmeye çalışıyorum.

Elimi göğsüne koyduğumda, gözümü bağlamadan önce kravatını çıkarmış ve gömleğinin düğmelerini yarıya kadar açmış olduğunu fark ediyorum. Parmaklarımın altında meme ucunu hissedene kadar elimi çıplak göğsünün üzerinde gezdiriyorum. İki parmağımın arasına alıp duraklamadan önce başparmağım etrafında daireler çiziyor. Bir kıkırdamayla savaşıyorum.

James yürümeyi bıraktı. Sanırım merdivenlerin ortasındayız. "Aubrey," diye uyarıyor. "Bunun bana ne yaptığını biliyorsun."

"Doğrudan sikine mi gidiyor?"

Bu sefer gülmekten kendimi alamıyorum. Bazen on yedi yaşıma geri dönüyorum. Yavaşça dönmeye başlıyorum ve parmaklarının vücuduma biraz daha derinden girdiğini hissediyorum. Ortaokulda bir  ocuk beni kızdırdığında yaptığım gibi taşaklarını sikip onlara vuramıyorum. Beni arkadan bir hayvan gibi sikerken klitorisimi tokatlamak için o taşlara ihtiyacım var.

Devam ediyorum ve onu göremediğim için tek hissettiğim, dişleri elbisemin hemen üzerindeki esnek göğsümün üst kısmına yapışmadan önce boynumda kayan serin bir esinti.

"Ben de kirli oynayabilirim tatlım," diyor tenimi dişlerinin arasına alarak.

Ona iyi bir vuruş yapıp bırakıyorum ama o da aynı hızla dişlerini daha derine batırıyor. İrkildim, sonra bir kahkaha atmadan önce nefesim kesildi. Çoğu zaman  ocuk gibiyiz.

James geri çekilir. "Bu iz bırakacak." O çok gururlu ve ben eğlenerek başımı sallıyorum.

Üst kata çıkmayı bitiriyoruz. Burayı iyi hatırlıyorum ve bizi ana yatak odasına götüreceğini biliyorum. Kapıyı açtığında kapı gıcırıyor ve yanan odun kokusu üzerimi örtüyor. Serin tenime değen sıcaklık yüce hissettiriyor. Arkamızda çıtırdayan ateşin sesini duyunca hülyalı bir şekilde iç çekiyorum.

James bacaklarımı bırakıyor ve ayağa kalkmama yardım ediyor. "Kımıldama," diye uyarıyor.

"Elinde ne var?"

James kuşağı çözmek için bana doğru uzanıyor. Sonunda gözlerine baktığımda loş ışık gözlerindeki havayı belirliyor. Bakışlarını yere indiriyor ve ben göğsündeki renkli mürekkebi yakalıyorum. Gözlerim vücudunda geziniyor ve ayakkabılarına ulaştığımda, yerde kan kırmızısı ve avcı yeşili battaniyelerden oluşan kalın bir yığının yanında durduğumu fark ediyorum. Göz kırıyorum. Tanıdıklık beni boyarken kaşlarım birbirine yaklaşıyor. Arkamı dönüyorum ve boğazımda küçük bir nefes düğümleniyor.

"James," diye fısıldıyorum. Bakışlarım her şeyi bir anda kavrayarak etrafta zıplıyor. "Ne yaptın sen?"

YİRMİ ÜÇ

F Battaniyelerden ateşe ve konyak şişesine kadar James, çıplak bedenlerimizle birlikte coşku içinde geçirdiğimiz akşamlardan birini yeniden yarattı. O gece hava acımasızdı, sadece üç dereceye kadar düşmüştü, ama tutkumuz en görkemli ateşli doruğa doğru ilerlerken bu bizi şaşırtmadı. Bunu en sevdiğim ve en romantik gecelerimizden biri olarak görüyorum.

James bana yaklaşıyor. Bir elini kalçama koyup gözlerimin içine bakmadan önce elinde kısaca not ettiğim bir şey var. Tek gördüğü benim ve bu beni arkamdaki ateşten daha sıcak yapıyor.

"Ne kadar uğraşırsam uğraşayım, bu işin peşini bırakamıyorum. Sana karşı hissettiklerimi sorgulayamam. Sanırım zaten biliyorsun Aubrey ve seni deliler gibi sevdiğimi çok uzun zamandır biliyorsun. Seni herkesten çok seveceğim ve sen benim oyun oynamadığımı görene kadar bunu sana kanıtlayacağım." James dilini alt dudağının üzerinde gezdiriyor ve sanki benim bilmediğim bir şeyi biliyormuş gibi kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. "Sana ne kadar değer verdiğimi göstermek için gerekirse bunu kendime görev edineceğim. Sen benim için osun. Önce Valentina'yla tanışmış olabilirim ama ben Aubrey'e aşık oldum ve bu asla değişmeyecek. Sana olan aşkı her geçen gün benim için yeni bir şeye dönüşüyor. Birini seni sevdiğim gibi sevebileceğimi hiç bilmezdim."

Gözlerim yuvarlak ve kocaman, dudaklarım hafifçe ayırık. James bir ayağını arkasına koyuyor ve geri çekiliyor. Nabzım fırlıyor, nefes alışım yoğunlaşıyor. Kollarım titriyor.

Düşündüm

ki... Oh,

Tanrım.

Kalbim kaburgalarımın çarpıyor.

Düzgün düşünemiyorum ve biraz şoktayım.

Bana tekrar teklif edeceğini düşünmemiştim. Gerçekten şansımı kaybettiğimi düşündüm.

Gözlerim anında yaşlarla doluyor ve dudaklarımı sıkıca birbirine bastırıyorum.

James bir dizinin üzerine çöküyor ve bana siyah kadife bir kutu sunuyor. Küçük nefesler pantolona dönüşüyor. Bakışlarını karşılıyorum ve ona, kocam olacak adama bakıyorum. Sinirlerim beni hasta edecek kadar içim titriyor. James'in bana evlenme teklif ettiği diğer zamanlarda yüzük yoktu. Her seferinde yanında bir tane olduğundan şüphelenmişim, ama reddettiğimde

Evlilik kavramını düşününce, onu çıkarmadığını varsaymışım. Kulağa garip gelse de, şimdiye kadar çıkarmamış olmasına sevindim.

Ayrıca şimdiye kadar hiç diz çökmemişti.

Üstünü kaldırıyor ve ben yüksek sesle bir nefes alıp ağzımı kapatıyorum. Rahat yastığın içinde basit ama büyük bir pırlanta nişan yüzüğü duruyor. Ateşin ışıltısında parlarken neredeyse kusursuz görünüyor. En az dört karat olması gereken yüzüğün dış kenarını saran bir sıra ince elmas var. Metalin üzerinde nasıl parladığına bakıyorum. Platin tercih etmemiş. Altın da tercih etmemiş. Pembe altın tercih etmiş ve bunun nedeninin annemin kolyesini ve büyükannemin bana aldığı kolyeyi her zaman takmam ve ikisinin de pembe altın olması olduğunu hiç şüphe duymadan biliyorum. James benim için ne kadar önemli olduklarını biliyor. Ayrıca geleneksel prenses kesim pırlanta tercih etmedi. En az rastlanan nişan yüzüğü olan armut kesimini tercih etti.

Biz kesinlikle herkes gibi değiliz.

"Lütfen tatlım, beni bu lanet ızdıraptan kurtar ve sadece evet de. Benimle sonsuza kadar evet de."

Gözyaşlarım yanaklarımdan süzülüyor ve dudaklarım duygudan şişmiş gibi hissediyor. Hızla çarpan kalbimin sesini zorlukla bastırıp kelimeler üretebiliyorum. Yapabildiğim tek şey ona cevap olarak titreyen sol elimi uzatmak.

Sanırım cevabım onu şoke etti. Geniş mavi gözleri bana umutla bakıyor ve bana bir kraliçe gibi tapan güzel dudakları inançsızlıkla ayrılıyor.

"Sen... sen," diye kekeliyor ve James'in kelimelerini bocaladığı bir zamanı hatırlayamıyorum.

Başımı salladım ve ona gülümsedim. "Benden istediğin diğer zamanlarda hayır demekle aptallık ettim."

Bana derin bir huşu ile bakıyor. Gözlerini bile kırpmıyor. Ona kıkırdıyorum, sonra parmaklarımı oynatıyorum.

"Sonunda evet dedim ve şimdi bunun için beni uğraştıracak mısın?"

James yana düşüyor ve eliyle kendini yakalıyor. Tek ayağının üzerinde oturuyor ve bebek mavisi gözleriyle bana bakıyor. Elini saçlarının arasında gezdirirken eli titriyor. Her zamankinden biraz daha uzun ama onda hoşuma gidiyor. Davranışları çok sevimli. Elbisemi topluyorum ve onunla göz hizasına gelmek için eğilmeye çalışıyorum, ama James durmam için avucunu kaldırıyor ve tekrar tek dizinin üzerine kalkıyor.

"Kalp krizi geçirecekmişim gibi hissediyorum. Gerçekten evet mi diyorsun? Benimle oynama, Aubrey. Ben yaşıyım."

Göğsümde bir kahkaha gümbürdüyor. Gerçek mutluluk kalbime yerleşirken kirpiklerim yarım ay şeklinde düşüyor.

"Evet. Evet diyorum James."

Şaşkınlığını çok sevimli buluyorum. Hızla gözlerini kırıştırıyor ve mücevher kutusuyla benim aramda gidip geliyor, sonra da yüzüğü çıkarmaya çalışıyor.

Aşkı en alışılmadık şekilde bulduğumuz kulübede duruyorum. Ve şimdi, dört yıl sonra, James diz çökmüş bana karısı olmamı teklif ediyor.

Kutudan yüzüğü çıkarıyor ve yüzük elinde titriyor. O yüzükle uğraşırken boğazımda bir nefes düğümleniyor. James kendini sabitliyor ve ben dudaklarımı gıdıklayan sırtıyla savaşıyorum.

"Lanet olası sinirler."

Bu sefer kahkahayı ben attım. James de aynı şeyi yaptı ve bıyık altından kıkırdadı. Gergin olduğunu anlayabiliyordum ama bunu belli etmeyecektim.

Sol elimi avucunun içine alıyor ve tam narin yüzüğü parmağıma geçirmek üzereyken elimi çekiyorum.

"Bekle!"

James bakışlarını benimkilere dikeyor ve soluyor. Teni neredeyse kafasındaki gri saçlarla eşleşiyor. Zamanlamamın tamamen aptalca olduğunu ve bunu çabuk yapmam gerektiğini fark ediyorum. Muhtemelen şu anda en kötüsünü düşünüyordur. Ben de öyle düşünürdüm.

"Benden asla boşanmayacağına söz vermelisin. Hiçbir koşul altında bu sözleri söylemene bile izin yok James Riviera. Özel avukatlık yeteneklerini kullanıp bunu on farklı şekilde söyleyebileceğini de düşünme, çünkü bu benim üzerimde işe yaramayacak." Duygular boğazımı dolduruyor. Kalbim çırpınıyor. "Sana söylemiştim dedirtme bana." Sesimdeki paniğin ortaya çıkmasına izin veriyorum. Bu gerçek. "Ben oynamıyorum. Evlendiğimizde bunu yeminlerimize bir madde olarak ekleyebilir miyiz?"

James başını sallıyor, sonra dikkatini tekrar elime ve tuttuğu yüzüğe veriyor. Bir saniye daha geçmesine izin vermeden yüzüğü ileri itiyor ve taşı ait olduğu yere kaydırıyor. Bu şey parmak eklemimden daha büyük.

Küçük bir hıçkırık kaçıyor benden. Hayatımın aşkıyla evleneceğime inanamıyorum.

Ellerimize bakıyorum. James de bakıyor. Benim sütlü, genç parmaklarımla onun zeytin tonlu, yaşlanmış parmakları arasında her açıdan mükemmel bir uyum var.

şekilde. Ben ona aitim, o da bana ait. Elimini üst kısmını dudaklarına götürüyor ve nazik bir öpücük konduruyor. James ayağa kalkıyor, gözlerimin içine bakıyor, sol elim hâlâ onun elinde.

"Senden boşanmamın tek nedeni o yüzüğün parmağından çıkmasıdır."

Yanaklarımdan süzülen allığa engel olamıyorum.

"O zaman sanırım anlaştık."

Kocaman bir gülümseme yüzümü aydınlatıyor. Yaşamamın mümkün olduğunu bile bilmediğim bir heyecan içimde havai fişekler gibi patlıyor.

James benim gibi gülümsemiyor. Düşünceli, sanki sonunda içine yerleşen bir huzur duygusu var.

"Biliyorsun, o yüzük aslında aramızdaki bir kontrat," diyor James kesin bir ifadeyle.

Yanaklarım yanıyor. Sonunda bana ısıltılı bir gülümseme fırlatıyor ve bu iyi bir gülümseme. James sözleşmeleri sever. Bir kez imzalandıklarında, onları geri çevirmek için yapılabilecek çok az şey vardır.

"Artık sana kocacığım demeye başlayabilir miyim?"

Ağzı kahkahayla titriyor. "İki ay önce bu fikri reddettin. Şimdi bana erkenden koca demeye mi başlamak istiyorsun?"

Ona omuz silktim. "Neden olmasın?"

James bir kahkaha atıyor. "Seni dünyanın en mutlu kadını yapacağım, tatlım."

"Zaten biliyorsun."

Aramızdaki mesafeyi kapatıyorum ve bir kolumu omuzlarına doluyorum, onu bana karşı hissetme ihtiyacı beni tüketiyor. Yanağımı yumuşakça kavrayan James eğiliyor ve dudaklarımı dudaklarıyla yakalıyor. Ona açılıyorum ve dilinin dudaklarımı okşamasına izin veriyorum. Gözlerim kapanıyor ve göğsümü göğsüne bastırıyorum, beni öptüğü aynı yavaş yoğunlukla onu geri öpüyorum.

Bu öpücük için aceleyle gerek yok.

Birbirimizle tatlı bir aşk yapar gibi öpüşüyoruz. Yumuşak okşamalar kalplerimizin ritmine mükemmel bir şekilde karışıyor.

YİRMİ DÖRT

MKollarım James'in boynundan çözülüyor. Avuç içlerimi düzleştirerek geniş göğsünün üzerinden aşağı çekiyorum ve nişan yüzüğümün ısıltısını yakalıyorum.

"Beni dünyanın en mutlu kadını yapacağını söyleyip durduğunu biliyorum, ama aynısını senin için de yapmak istediğimi bilmeni istiyorum. Evlilik hiçbir zaman bir hedefim olmadı, ama şimdi seninle evleneceğim için, sana duyduğum sevgi ve sana vermek istediğim daha fazlası beni korkutuyor."

"Beni gerçekten ne mutlu ederdi biliyor musun?"

Kahkahalar boğazımda düğümleniyor. Bunun nereye varacağını bildiğimi hissediyorum. "Bu da ne, yakışıklı?"

"Parmağındaki yüzükten başka bir şey olmadan çıplak bir şekilde sırt üstü yatıyorsun ve ben senin içindeyim. Aubrey, içine girmeliyim."

Sıcaklık boynuma dolanıyor. Ben de bunu istiyorum. "Ateşin önünde mi?"

"Yakında eşim olacağın için seni ilk orada doğuracağım." Bir an duraklar. "Düşünüyordum da, evlendiğimizde bunu küçük ve samimi tutarız. Sadece bir düşünce."

"Ne istiyorsan onu istiyorum. Ama lütfen önce sevişebilir miyiz? Burada ölüyorum bebeğim."

"Eğer bu elbisenin vücudundaki görüntüsünü sevmeseydim, çoktan üzerinden yırtıp atmıştım." Parmakları fermuarı kavıyor ve omurgamdan aşağı doğru yavaşça inmeye başlıyor. James ve elbiseleri. Yeni dövmemi görmek üzere olduğunu bilerek kendi kendime gülümsüyorum.

"Giydiğim her elbiseyi seviyorsun."

O da başıyla onaylıyor. "Çünkü her seferinde inanılmaz görünüyorsun." Bir nefes veriyor. "Sana sonsuza dek benimsin demek için sabırsızlanıyorum," diyor ve beni tekrar öpüyor.

İlk günden beri onun olduğumu unutmuş olmalı.

Fermuar dibe ulaşıyor ve elbisem bir hışımla ayaklarımın dibine düşüyor, ardından da slipim.

James'in avuç içi çıplak bedenimi sıyrıyor ve içimde bir sıcaklık izi yaratıyor. Homurdanıyor ve ben bunu göğsünde hissediyorum. İç çamaşırı ya da sütyen giymedim ve bu onu memnun etti. Elleri belimden yukarı doğru kayarken, külotuma ulaştığında duruyor.

Saniderm bandajı dövmemin üzerine yerleştirildi. James öpüşmeyi kesip geri çekildi. Dokunduğu şeyi incelemek için vücudumu çeviriyor. Eğildi ve yaklaştı.

Şaşırtıcı mavi gözler, kaburgalarımın uzunluğunu süsleyen ve göğsümün etrafını sarmak için kolumun altından yukarı çıkan narin tüy şeritlerine takılıyor. Ekstra ince bir iğneyle detaylandırılmışlar ve inanılmaz görünüyorlar. Neredeyse gerçek. Eve gelir gelmez neredeyse James'e gösterecektim ama bu gece sürpriz olmasını istedim. Onun da kendi sürprizini planladığını bilmiyordum.

James tüylerle sarmalanmış kelimeleri okumak için vücuduma açı veriyor: *Seninle geçirdiğim her anı seviyorum.*

"Senin için aldım," diyorum.

James sessiz. İşaret parmağı, onu düşünerek seçtiğim harflerin üzerinde dikkatle geziniyor.

"Bunu ne zaman yaptın?"

"Bugün jinekolog randevum olduğunu söylediğimi hatırlıyor musun?" Gözleri benimkilere kayıyor ve başını sallıyor. "Yalan söyledim." Kaşları kalktı. "Senin için sürpriz olmasını istedim. Umarım bana kızmamışsındır."

James tam boyunda duruyor ve kalbim biraz daha hızlı atıyor. Delici bakışları vücudumdaki her siniri zayıflatıyor ve onu çevreleyen aura tüylerimi ürpertiyor. Omuzlarını geriye çekip göğsünü hafifçe belirginleştirerek bir elini sırtımın alt kısmına doluyor ve beni kendisine doğru çekiyor. Ereksiyonu bacağıma doğru geriliyor.

"Kızgın mısın? Hayır. Bundan tahrik oldum. Bunu benim için mi yaptın?" diye soruyor, ben de başımı sallıyorum. "Acıyor mu? Derinin dış hatları kabarmış. Muhtemelen plastiği yakında çıkarmalısın."

"Şu anda hassas. Senin kıza gittim. Önümüzdeki birkaç gün boyunca üçüncü derece yanık gibi hissedeceğini söyledi."

"Tatlım," diyor, eli enseme doğru ilerlerken, "daha yakından bakmak ve senin için temizlemek istiyorum, ama şu anda içinde olmam gerekiyor." Parmakları şimdi saçlarımın arasından geçiyor. Sesi daha koyu, bir arzu dalgası yaratıyor. "Daha seksi olman mümkün değil sanıyordum ama bu beni çileden çıkardı." Kalın kalın yutkunuyor ve ben onun adem elmasının titrediğini görüyorum. "Bayıldım buna."

James dudaklarımı dudaklarıyla yakalıyor ve dilini ağzımın içine sokuyor. Öpüşünde bir ısırik, aramızdaki cinsel gerilimi artıran bir saldırganlık var. Ellerim çılgınca göğsünde geziniyor. Geri kalan düğmelerini çözmem ve gömleğini çıkarmam uzun sürmüyor.

kemerini çözüp fermuarını indiriyorum. Parmaklarım sikinin üzerinde gezinirken öpücüğü derinleşiyor. Onu hissetmek için bilerek shaftının uzunluğunu izliyorum. Gülünç derecede sert ve ihtiyacım sadece onun için yoğunlaşıyor.

Takım elbise pantolonum ve boxerım elbisemin yanına düşüyor, sonra elim ereksiyonunun etrafını sarıyor. Parmaklarım başının tepesinde birkaç kez yumuşakça kayıyor. James onun ne kadar şiştiğini ve kalınlaştığını hissetmeyi sevdiğimi biliyor. Aletin benim sayemde, bizim sayemizde dimdik ve sert durduğunu bilmek çok seksi. Ona kendini iyi hissettirmekle ilgili beni sarsan bir şey var. Onu ağızma almak ve bulutların ötesine göndermek istiyorum, böylece benim için aklını kaçırarak.

Ağzının içine mırıldanıyorum ve kalp atışlarımın hızlandığını hissediyorum. Ona bu şekilde dokunmak bile içimde ona karşı duyduğum arzuyu hızlandırıyor. James öpücüğünü benimkinin üzerinde daha da derinleştirirken açgözlü parmakları kaybolan buklelerimi sarıyor. İhtiyacı artıyor ve saniyeler içinde beni kollarının arasına alıp ateşin önüne kurduğu derme çatma yatağa doğru birkaç adım atıyor.

James beni flanel battaniyelerin üzerinde nazıkçe kucaklıyor, sonra bedenini benimkinin önüne geçiriyor. Dövmeme dokunmamaya dikkat ediyor. Bacaklarımı onun için iyice açıyorum ve kollarımı başımın üzerine kaldırıyorum, o açıkta kalan vücuduma bakarken topuklarım battaniyeyi sürüklüyor. İri göğüslerim kalkıyor ve pembe meme uçlarım onun bana bakışından sertleşiyor, sanki ben hareket edemeyinceye kadar beni yavaşça yutacakmış gibi.

Sikeyim. Evet.

Dizlerimi kavrayan James, avuçlarını kabaca pürüzsüz iç uyluklarımın üzerinden kalçalarımın yakınındaki kıvrıma doğru kaydırıyor. İçimde oluşan baskı ve o anın sıcaklığı arasında nasıl durabildiğini bilmiyorum. Onun üzerine atlamak ve saçlarımı çekerek bitiş çizgisine kadar onunla birlikte olmak istiyorum.

Kalçalarım şehvetli bir akışla dalgalanıyor. Hiç utangaç değilim ve onun bakmasını istiyorum. Beni yavaşça açarken başparmakları am dudaklarımı geri çekiyor. Dişlerinin alt dudağını ısırmasını ve gözlerinin yarıklara inmesini izliyorum. Aklında ne olduğunu bilmek için her şeyimi verirdim.

Bir dakika daha beklemek istemediğim için ona uzandım.

James avucunu ağızına götürüp eline tükürüyor ve sonra avucunu shaftının ucuna sürüyor. Dudaklarım aralanıyor ve nabzımı hızlandıran bu basit hareket karşısında dizlerimin bağı çözülüyor. Kendini birkaç kez okşarken bakışlarım siyah mürekkebi vücudunun uzunluğuna doğru gezdiriyor, sonra eğiliyor ve kendini girişime konumlandırıyor.

Gözlerimin içine bakan James, ucu şişmiş kıvrımlarımın arasına yerleştiriyor, sonra ağzıyla mesafeyi kapatıyor ve daha derine inemeyene kadar içeri kayıyor, aynı anda beni öpüyor.

Bu gece ikimizin de kontrolde olmadığını zaten biliyorum. Bu gece, biz biriz.

Bu gece, birbirimize duyduğumuz tutku ve sevginin dizginleri ele almasına izin vereceğiz.

İniltilerimiz ateşin çatırdayan sıcaklığında yankılanıyor. İkimiz de kıpırdamadan duruyoruz, aramızdaki klik sesinin yerine kilitlendiğini hissediyoruz. Öpüşmemiz bile kıpırdamadan duruyor.

Hissediyorum.

James bunu hissediyor.

Üstümde titreyen James dudaklarını benimkilerden ayırıyor ve bana bakıyor. Parmaklarını sol elimle birleştiriyor ve avucunu benimkine bastırıyor.

"Benim için o sensin, tatlım. Umarım bunu biliyorsundur." "Az önce parmağıma kocaman bir taş koydun. Olsam iyi olur."

Gözlerimdeki mutluluk dudaklarımdaki memnuniyetle eşleşiyor. Bir eş diğer yarısına krallar gibi davrandığında, karşılığında aynı muameleyi görür. Ne verirsene onu alırsın sözüne inananlardanım. Kararlı bir ilişki içindeysem bu sadece benimle ilgili değil, ikimizle de ilgili. Yaşadığım skandal dolu hayattan sonra bile geçmişimle ilgili hiçbir endişem yok, onun da yok. Kusurlarını ve günahlarını kabul eden ve onları serbest bırakan bir partner bulmak, duyguların çiçek açmasına neden olan şeydir. Sonuçta hepimiz aynı şeyin peşindeyiz.

-Birinin bizi olduğumuz gibi istemesini isteriz. James ve ben birbirimizi olduğumuz gibi seviyoruz.

Ayak bileklerimi sırtına doluyorum ve ona bakıyorum. Dudaklarının kenarında beliren seksi sırıltış kalbimin hızla çarpmasına neden oluyor. Birlikte harika bir hayatımız olacak.

Kalçalarını hafifçe geri çeken James'in öpücüğü içime geri dönerken talepkâr. Sıcaklık kanımda patlıyor. Derim boynumdan ayak parmak uçlarıma kadar zevkten karıncalanıyor. Birbirimizden ayrılıyoruz ve ikimiz de aynı anda inliyoruz, nefes alabilmek için bir saniye daha birbirimize tutunuyoruz. Titreyen uzuvlarım James'inkilere karışıyor ve göğsümdeki çekiç sesleri onunkilere karışıyor. Ondan sızan erkeksi koku içimde karanlık bir ihtiyaç uyandırıyor. Birbirimizi daha iyisi için kaybettik ve kollarıma sarılmış onunla buradan başka olmayı tercih edeceğim bir yer yok.

Dudaklarım sakalının hemen altındaki deriyi emiyor ve onu ağzımın içine çekiyorum. James'in siki amımın içinde memnuniyetle seğiriyor. Tam doğru açığı yakalıyor ve ben onun etrafında kasılıyorum. Dişlerim boğazını nazikçe kazımadan önce dilim nabzının üzerinde dönüyor.

James'in seksi iniltisi ben boynunu çektikçe daha da yükseliyor. Bunu inanılmaz derecede çekici buluyorum. "İz bırak. Yapmanı istiyorum," diyor, sesi coşkuyla boğulmuş.

Bu düşünceyle kollarımın üzerinde ürperti dans ediyor. Ağzımla onun sikiinde bir iz bırakmak istiyorum ama bunun beklemesi gerekecek.

Artık konuşmak yok. Az önce göğsünden benimkine doğru yankılanan homurtudan sonra. Kalçalarım belinin etrafında sıkışıyor ve boştaki elim başının arkasıyla oynuyor, parmaklarımı saçlarının arasında dolaştırıyorum. İçime giriyor ve saçlarını çekerek ona biraz gerginlik veriyorum. James'in kalçaları geri çekiliyor ve ben de onun daha derine dalması için kendiminkileri kaldırıyorum. Isı tenimi kaplarken nefesim kesiliyor ve parmaklarım onunkileri sıkıyor. James'in vücudu o kadar derin bir acıyla benimkine çarpıyor ki, amım yenilgiyle titriyor. Bir bacağımı sırtından yukarı kaldırıyorum ve o da aşağı uzanıp kıcımın yanaklarını kavıyor, böylece sürüşü bizim için daha zengin oluyor. Parmakları tenime batıyor ve beni kavradığı yeri hassas bir ısının **ç e v r e l e m e s i n e** neden oluyor.

"Oh, James," diyorum nefes nefese. İçime girerken klitorisimin tokatlanma hissi beni daha yüksek bir seviyeye taşıyor. "Yaklaştım, bebeğim."

Bacaklarım açılıyor ve James bunu hızını artırmak için bir işaret olarak alıyor. Bu adam ne istediğini ve onu elde etmek için nasıl vereceğini bilen bir adam. Aramızdaki bu tür bir tutku, sonsuza dek tutacağım, hayatta bir kez yaşanacak türden bir tutku.

YİRMİ BEŞ

Halbim hızla atıyor, nabzım çok hızlı attığı için tenim nemli. Orgazm olmanın eşiğindeyim ama aynı anda James'in de benimle boşalmasına ihtiyacım var. Sırtım eğiliyor ve meme uçlarım göğsüne bastırıyor. Dudaklarımdan yavaş bir mırıltı dökülüyor.

James dudaklarıma doğru dalıyor ama sadece birkaç santimetre ötemde durarak benimle dalga geçiyor. "Benimle uçmaya hazır mısın?"

Gözlerim onunkiler arasında gidip geliyor. Sakin ol kalbim. "Her zaman."

"O zaman öp beni."

Hiç tereddüt etmeden yaparım.

Sol elim hala onunkiyle birleşmişken, ihtiyacım daha da yakınlaşıyor ve nefesim daha da derinleşiyor. James kalçalarını benimkilere doğru pompalıyor ve vücudum buna karşılık olarak titriyor. Ağzının içine doğru inliyorum ve orgazmın bacaklarımda gezindiğini hissediyorum. Sınırı o kadar yakınız ki zorlukla dayanabiliyorum. James bacaklarını kaydırıyor, böylece bir dizi daha yukarıda, daha derine inmesine izin veriyor, sonra çenemi kavrarken büyük avucunu boğazımın yarısına yerleştiriyor. Sevişmesi çiğ, öpüşmesi affetmiyor. James vücuduma yaptığı gibi ağzımla da sevişiyor, bana sunabileceği her şeyi veriyor, böylece akla gelebilecek her şekilde onun olduğumu biliyorum.

Zihnim sadece amımın onun sikinin etrafında nasıl emildiğine, klitorisime nasıl baskı uyguladığına odaklanmış durumda. Bu o kadar inanılmaz ki beni onun için çıldırtıyor. Göğüslerimiz yükselip alçalıyor, ikimiz de tutunmak için mücadele ediyoruz. Üç kez daha soktuğunda öpücüğümüz çaresiz bir nefes alışa dönüşüyor. Birlikte en güzel gün batımına doğru uçana kadar üzerimizde coşku katmanları oluşuyor. James içime dökülürken ellerimiz hep bir arada kalıyor. Parmakları birbirine kenetlenmiş, kalçaları iyi ve sert bir sürüşle güzel ve yavaşça dalgalanıyor.

James büyük bir zevkle nefesinin altında mırıldanıyor. Erkeğimi iyi hissettirmeye bayılıyorum.

"James." Nefes alıyorum, sonra yüksek sesle nefes veriyorum. "Her seferinde daha iyi sevişmeyi nasıl başarıyorsun?"

Kıkırdıyor ve kıkırdadığı zaman, meni hassas amımdan kayıyor.

Bu kadar ciddi bir yorumda mizah bulmayı nasıl başarıyor?

Uzun bir iç geçirdim. "Çok ciddiyim, James."

Burnu benimkine srtnyor ve dudaklarının benimkine doğru çekildiğini hissediyorum. "İki tane alır, tatlım. Sadece kollarımda parçalanma şekline bakarak bile son kez dövmek istememe neden oluyorsun."

Daha önce aklıma gelen fikir aklıma geldiğinde ona bakarken gözlerim ağırlaşıyor. "Sıra bende, sevgilim," diyorum.

Bir erkeği nasıl dizlerinin üstüne ktrrsnz? Ona hayatının en iyi saksosunu hayat.

Onu sırt üstü çevirip içimden çıkarmayı başardım. Bir şey var. Aramızda yumuşak bir çarpma oldu ve sonra dölleri içimden battaniyenin üzerine damladı.

"Ne yapıyorsun, Aubrey?" diye soruyor, dirseklerinin üzerinde bana bakarak.

"şimdi seni parçalara ayıracağım."

Başı omuzlarının arasına düşüyor ve ben sadece tadını alabilmek için kendimi ondan yaladığımda gırtlaktan bir inilti çıkartıyor. Boynuna doğru kıvrılan damarlar gerginlikle çıkıntı yapıyor.

Ağır toplarını avuçluyorum ve parmaklarımı çuvalından aşağı damlayan birleşik salınımımız boyunca gezdiriyorum, sonra kalınlığını kavramak için şaftına doğru hareket ediyorum. James sıkı bir yumruğu sever ve ben de ona tam olarak bunu veriyorum. Yanaklarımı sıkıyorum ve onu olabildiğince sert ve derin bir şekilde boğazımın arkasına doğru çekiyorum. Dizleri yukarı kalkıyor ama ben onları hızla aşağı itiyorum. Bir keresinde ben ona s a k s o çekerken neredeyse kalçalarıyla kafama kilit vuracaktı.

Dilim her bir sert kıvrımı ve sikinin ucundaki kalın kıvrımı yumuşatıyor, sonra onu yalayarak temizlerken gergin bir damarın izini sürüyor. Kendimi tatmayı tercih etmiyorum ama bunu James için yaptığımda son derece erotik buluyorum.

Dişlerimi hafifçe şaftına doğru srklyorum ve dilimi genişliğinin etrafına sarıyorum. Daha fa z l a dayanamayacakmış gibi ağzımın sıcaklığına doğru itiyor ve derin bir inilti çıkartıyor.

"O lanet ağzın var ya," diyor dişlerini sıkarak, bu da beni onu daha sert emmeye teşvik ediyor.

O zevk içinde boğuluyor ve ben birden kendimi ondan mahrum hissediyorum. Onun güzel vücuduna tırmanmak ve ona binmek için içimde bir dürtü var. Ağrıyan klitorisime elimden geldiğince baskı uygulamak için kalçalarımı birbirine sürtmeye çalışıyorum. Artan arzum beni onun sikini sanki işimmiş gibi çalıştırmaya itiyor.

"Aubrey, tatlım, o amcığı bana ver."

James'i görmezden gelerek mantar ucuna odaklanıyorum ve aletini emdiğimi duymaktan hoşlandığını bilerek tacı yüksek sesle höpürdetiyorum. James beni ciğerlerinin derinliklerinden gelen bir iniltiyle ödüllendiriyor. Parmaklarını saçlarımdan geçiriyor ve ağzım ondan çıkana ve çenemden aşağı damlayana kadar beni iyice çekiştiriyor.

"Buraya tırman ve o amcığı bana ver, şimdi."

Başımı sallayarak, beni alt etmeden önce sadece çok fazla zamanım kaldığını biliyorum. Ucunu hafifçe donmuş kalın bir milkshake emer gibi emmeye başlıyorum, onu tepeye çekmek için dilimle sikini çalıştırıyorum.

Yukarı bakıyorum ve başını geriye attığını görüyorum. James'in elleri altındaki battaniyeyi yumruklarken bu açıdan görülmesi gereken bir manzara. Zevkinin tadını alıyorum ve yakın olduğunu biliyorum. Onu daha derin içiyorum ve ereksiyonunun elimde seğirdiğini hissediyorum.

"Lanet olsun... Aubrey... Kes şunu... Tanrım!"

Her an boşalabilir. Ağzımı açıyorum ve kendimi alçaltıyorum, sanki onu içip kurutacakmışım gibi hepsini içime çekiyorum. Yutkunuyorum, daha dar bir alan yaratıyorum. Tam mutluluğun zirvesine ulaşmak üzereyken, James ben onu durdurmadan durumu değiştiriyor ve vücudumu onunkine paralel bir şekilde yerleştirerek dönüyor.

Ağzıyla amıma yapıştığında yumuşak bir iç çekiyorum ve yüzüne sızdığımı hissediyorum. James sakalını hassas cildime sürerken kalçalarımı bir görevdeymiş gibi sıkıca ellerinde tutuyor. Kıçımı tokatlıyor, sonra şeftalinin suyunu emer gibi dudaklarını amıma yerleştiriyor. Dili klitorisimin üzerinde titreyişken bir nefes alıyorum.

"Oh, oh, oh." İnliyorum, orgazmımla savaşmaya çalışırken tırnaklarımı bacağına geçiriyorum. Ayak parmaklarım coşkuyla kıvrılıyor.

"Onun açısından çok seksi görünüyorsun," diyor daha çok kendi kendine.

İç bacaklarım titriyor ve boşalmanın eşiğindeyim. Kalçalarım kendi kendine hareket ederken onu daha hızlı, daha açgözlü, her an yanacağını bildiğim noktaya kadar içiyorum.

Ve yaptığı şey de tam olarak bu.

James dizini yukarı çekiyor ve topuğunu yere vuruyor. Boşalırken ciğerlerinden cehennem kadar seksi bir hırıltı fişkırıyor ve hiç utanmadan ağzıma boşalıyor. Gözlerimi kapatıyorum ve bana yaptığı işkenceye odaklanıyorum. Dudakları sıkı bir emiş yaparken kalçalarım geri çekiliyor. Beni yerimde tutuyor ve bu sadece yıldızlar içimde patladığında tenimin daha fazla karıncalanmasına neden oluyor. Zevk ikimizi de ele geçirirken ağzının içinde doruğa ulaşıyorum.

Vücudum yana doğru yuvarlanıyor ve dizim yukarı doğru çekilerek açılıyor. James'in karşısında çıırılçiplak duruyorum, amım yüzünün yanında. Yine de beni rahatsız etmiyor. Ben

Rustik ahşap kirişli tavana bakıp nefesimi tutmaya çalışarak puslu bir şaşkınlık içindeydim.

"Şu anda çok pembesin," diyor James. "Çok çiğ." Parmağını uzatıp kıvrımlarımın içine yumuşakça dokunuyor. "Bu acıtıyor mu?"

"Hayır. Sanki bir tüy bana dokunuyormuş gibi hissediyorum." Yutkundum, ağzım kurudu.

"Peki ya şimdi?" diye soruyor, iki parmağı amımın derinliklerinde. Onun etrafında kenetleniyorum ve kafamı sallıyorum, kelimeleri oluşturamıyorum.

Hareket edemeyecek kadar güçsüzüm ama James'in başka planları var. Seksimle oynuyor, parmağıyla kıvrımlarımın içinde ve çizgilerinde geziniyor.

Gözlerinin ne yaptığını unutmuş gibi hareketleri incelemesini izliyorum. Benimkiyle karışan zevkinin kanıtı kıcımdan aşağı kaydığında bakışları daha aşağıya iniyor. James oturuyor ve yanağı kalçama yaslanacak şekilde manevra yapıyor ve hassas klitorisimi öpüyor. Vücudumla bu kadar rahat olmasına bayılıyorum. Bu adamın bir kadını nasıl memnun edeceği konusunda derse ihtiyacı yok.

"James, yapamam. Bir saniyeye ihtiyacım var."

"Nazik olacağım. Sadece uzan ve seninle oynamama izin ver." Ben kimim ki buna karşı çıkayım?

James'in öpücüğünde acele yok. Acele etmiyor, yumuşak, nazik okşamalarla seksimi okşuyor. Orgazm içime üflen bir enerji patlaması gibi ortaya çıktığında neredeyse hiç hareket etmiyorum. Bacaklarım vücudunu makaslamaya çalışıyor, küçük iç çekişler dudaklarımı zorluyor. Hareket etmemem için bacaklarımı yerinde tutarken yavaş ve sabit temposunu koruyor. Bunu yaptığında, bana verdiklerini almam için beni hareketsiz tuttuğunda, karnımın içinde karanlık bir alev yanıyor. İçimde bir sıcaklık ve duygu azabı yırtılırken hareketsiz kalmak zorunda olmak her zaman günün en büyük zorluğu oluyor.

YİRMİ ALTI

Fransız kapılarından dışarı özlemle bakıyorum. Gözlerim kapanmadan hemen önce küçük kar taneleri düşüyor ve içimden yoğun bir orgazm daha geçiyor. Seksi, uzun bir inilti dudaklarımı zorluyor. James'in zevkimi yudumlarken çıkardığı ses kemiklerimin titremesine neden oluyor. Kalçalarımı yüzüne doğru kaldırıyorum, orgazmın daha sert vurması için onları açıyorum. Beni ayaklarının dibinde bir zevk yığını haline getirirken vücudumu hareket ettirebilmemin tek yolu bu.

Dizlerinin üzerine yükselen James, göbeğime, meme uçlarıma ve sonra ağzıma öpücükler konduruyor. Üstümde sırtıyor. O kadar alışmışım ki yüzünü kavrayıp ona sarılamıyorum bile. Bunu biliyor ve gülümsemesinin büyümesini izliyorum.

"Hey, güzelim," diyor James, sonra yan tarafa oturuyor ve beni de yanına çekerek ateşin önündeki kanepeye yaslanmamızı sağlıyor.

Başımın tepesine şefkatli bir öpücük konduruyor. Kollarının güvenliğinde yuvalanıyorum, aramızdaki yakınlığın iki kalp atışından bire düştüğünü hissediyorum.

Elim leğen kemiğinin üzerinde duruyor. Tıpkı benim gibi, her zaman ellerimin bir şekilde onun üzerinde olması gerekiyor.

Dans eden yanık turuncu ve kehribar sarısı alevler nişan yüzüğümde gölgeli, yumuşak bir parıltı yaratıyor. Yüzüğümü tekrar almak için elimi kaldırıyorum ve ona hayranlıkla bakıyorum. Bandın etrafını saran küçük elmaslar, merkezdeki kusursuz taşla eşleşiyor. Berraklık bana şeffaf bir camın arkasından baktığımı ve bunun farkında bile olmadığını hatırlatıyor. James göz alıcı bir yüzük seçmiş.

"Benden vazgeçmediğin için teşekkür ederim," diyorum takdirle. "Karın olma şansımı kaybetmekten korkuyordum."

"Vazgeçmek gibi bir planım yoktu." James duraklar, sonra "Birlikte iyiyiz, Aubrey." der.

"Öyleyiz, değil mi?"

Başımı kaldırıp sevgi dolu gözlerle ona bakıyorum. Avuç içim karnından göğsüne doğru kayıyor. Dört parmağını avucunun içinde kavırıyor ve kalbinin üzerinde tutuyor. Bu şekilde kalıyoruz, dışarıda kar daha ağır yağarken ateşin önünde dinleniyoruz. Bu kulübede sevdiğim bir şey de doğal ışık. İkinci kattaki odamızda hiçbir pencere uygulaması yok, sadece karlı bir sabaha ya da geceleri keşfedilmemiş bir ormana yol veren cam pencereler var. Eğer doğru hatırlıyorsam, ormanın içinde gözlerden uzak yaklaşık on dönümlük bir arazide oturuyoruz.

dağlar ve vahşi yaşamla çevrili. James ve ben açık alanda herkesin görebileceği şekilde seviştik, tabii özel araziye girmelerine izin veriliyorsa.

"Sonsuza kadar böyle kalabilirim," diyorum, kelimelerim memnuniyetle dolup taşıyor. "Aynen, tatlım."

Ayağa kalkmadan önce biraz daha zaman geçiyor. Natalie'ye nişandan bahsetmek için can atıyorum ve tepkisine tanık olmak için FaceTime yapmaya karar veriyorum.

"Bavullar nerede?"

Beni daha önce çıplak görmediğinden değil, ama önce ben giyineyim dedim. James şampanyanın tıpasını açarken düşünüyormuş gibi bana bakıyor. Dudaklarım seğirdi. Konyaktan nadiren uzaklaşır.

"Bir dakika. Evet diyeceğimi ve bu yüzden burada şampanya olduğunu biliyor muydun? Nişanlanmamızı kutlayalım diye mi?"

Onunla oynuyorum. James'in yaptığı şeyi nasıl planladığı önemli değil, sadece yapmış olması önemli. Beni sevdiğini günde yüzlerce kez söyleyebilir ama bunu göstermek başka bir hikâye. Birini gerçekten sevdiğini kanıtlamak için kelimelerden çok çaba gerekir. Beni sevdiğini söyleme. Beni sevdiğini göster. O da gösteriyor. Günün her saniyesi bana göstermeye çalışıyor. Tanrım, umarım ben de onun için aynısını yaparım. James'in de benim ona duyduğum sevgiyi duymasını istiyorum.

"Bugün senin günün ve ben de bunu seninle birlikte en iyi şekilde kutlamak istedim. Evlenme teklif ettiğimde evet demeni umuyor muydum? Tabii ki evet. Bana göre nişan sadece bir bonus."

Benden bir kıkırdama fişkırıyor.

"Dolabı kontrol et." Çenesiyle başını sallıyor.

Gömme dolaba adım attığımda köşede siyah valizlerimizi görüyorum ve onları almaya gidiyorum. James'in pantolon giymek istemesi ihtimaline karşı ikisini de alıyorum, ancak elime geçtiklerinde kaşlarımı çatıyorum. Aşağı bakıyorum. Bavullardan biri çok hafif geliyor. Başımı sallıyorum. Tipik James. Genelde az eşya alır, sonra da kıyafet almak zorunda kalır. Umarım en azından giymek için bir çift flanel sweat almıştır. Onların içinde çok iyi görünüyor.

Parmaklarının arasında iki flüt taşıyan James yanıma geliyor. Elindekini yere bırakıp çantamı tutarak arkamı dönüyorum.

"O benim," diyor.

Durakladım.

"Ağır olan mı? Benim olduğunu ve Natalie'nin her şeyi benim için mutfak lavabosunun altına koyduğunu düşünmüştüm."

"Daha yakından bak."

Bakışlarım bavulların üzerinde geziniyor. Ağzımı kapatıp kahkahamı avucumun içinde bastırıyorum. İki fermuarın birleştiği yerin altından sarkan, üzerinde "Babam 1 Numara" yazan bir anahtarlık var. Barselona'da küçük bir dükkândayken yerlilerden biri babam olduğunu düşünerek ona Papá diye hitap edince James'e almıştım. Bunu çok sevmesi ve bavuluna koyması bana çok komik gelmişti.

Başımı sallayarak omzumun üzerinden James'e bakıyorum. "Neden yine bana katlanıyorsun?"

Gözleri eğlenceyle parlıyor. "Seni sevmemin tüm yollarını sayabilirim ama korkarım tamamlamak yüzyıllar sürer."

"Sen bir isyancısın, James."

Diğer valize uzanıyorum ve fermuarını açmak için yere diz çöküyorum, sonra üstünü geriye atıyorum. İçindekiler önümde belirirken dudaklarımdan bir hava üflüyor.

Aslında bir içerik.

Başımı sallayarak, ortasına Natalie'nin el yazısıyla yapıştırılmış sarı post-it nota uzanıyorum.

Bir şey değil.

İşaret parmağımla yapışkan kısmın arkasına dokunurken kıkırdıyorum. "Tam bir pislik. Neden şaşırmadım ki?"

Ayağa kalktım ve James'e notu uzattım. Gözlerini kısıyor, sonra burun delikleri açılıyor ve ben de yüzünde eğlenceli bir gülümsemenin belirişini izliyorum.

"Bunu yaptığına inanamıyorum."

"Evlenme teklif edeceğini biliyor muydu?"

"Hayır." Hâlâ nota bakarak bir kahkaha atıyor. Kolunu indiriyor ve gözlerini benimkilere dikeyyor. "Sana söylememesi için ona güvenmedim. Eğer parmağında bir yüzükle dönmezsen evimi ateşe vereceğini söyledi. Dürüst olmak gerekirse, gözlerinde çılgın bir bakış vardı. Bunu ona hiç yakıştıramadım. Kadınlar delidir."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Ve yine de onlardan birine yüzük taktın."

James'in dudaklarının kenarları bir erkekte gördüğüm en şirin, en kalp eriten gülümsemeye dönüşüyor. Bir kolunu boynuma doluyor ve bana ayı gibi sarılmak için eğiliyor.

"En iyisi," diyor ve yüzümde sevimsiz bir gülümseme belirliyor.

"Giyecek bir tişörte ihtiyacım var," diyorum geri çekilerek.

James çıplak bedenimi bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Bence olduğun gibi iyi görünüyorsun."

"Üzerimde tişört olmadan Natalie'yi arayamam." Sol elimi kaldırdım. "Ve ona nişanlandığımızı söylemek istiyorum." Surat asıyorum.

James saçımı kabartıyor. Evet dediğimden beri bana gülümsemeyi bırakmadığını fark ediyorum. Kelebekler kanatlarıyla kalbimin etrafında desenler yaratıyor. Keşke daha önce evet deseydim.

Keşke... Tam o anda geçmiş kararlarımdan vazgeçmeye karar verdim. Adamı yakaladım. Geleceğe odaklanmak varken neden geçmişe takılayım?

"Teknik olarak yapabilirsin, çünkü sana hiç kıyafet vermedi."

"Doğru... Onunla telefonu kapattığım anda çıkarmama ne dersin?"

"Anlaştık."

Göğüslerim örtüldükten ve James bir şort giydikten sonra dövmeme sabun ve suyla müdahale ediyor, ardından losyon sürüyor. Biraz gerginlik ve yanma var ama bunun birkaç günden fazla sürmeyeceğini garanti ediyor. Ben ateşin önünde derme çatma yatağımızı hazırlarken o da kadehlerimizi şampanyayla dolduruyor. Gecenin geri kalanını nişanlığımın yanında geçirmek için sıcacık ve mükemmel bir ortam.

Nişanlığım.

"James." Şişeyi buzluğa geri koydu ve bana baktı. "Sen benim nişanlısın." Bunu neden söylediğimi bilmiyorum, belli ki bilmiyormuş gibi de ğ i l . James gözlerinde tuhaf bir bakışla beni inceliyor ve yanaklarımı bir kızarıklık kaplıyor. Sanırım bunu ağzımdan kaçırdığım için başım dönüyor.

"Ve sen de benimsin."

"Biz evleniyoruz." Aptal gibi bariz olanı söylüyorum. James her şeyden çok eğlenmiş görünüyor.

"Ve sabırsızlanıyorum."

Kalbim dursun.

James yanıma gelip oturuyor ve bana bir bardak uzatıyor. Battaniyeyi üzerimize örtüyor ve ben de dizlerimi yukarı çekip onun yanına yaslanıyorum. O da bir kolunu omuzlarıma doluyor. Kutlamak için birbirimize doğru eğildiğimizde baloncukların köpürdüğünü duyabiliyorum.

"Bize."

Çok basit. Bayıldım

buna. "Bize" diye

tekrarlıyorum.

James ve ben kadeh kaldırıyoruz, sonra yudum alıyoruz.

"Evleneceğimize inanamıyorum," diyorum heyecanla.

"Bence sen şoktasın."

Ben kıkırdıyorum ve James gülümsüyor. "Sanırım bir şeyler bulmuş olabilirsin." James bana bilmiş bir bakış atıyor. "Peki, ne zaman evleniyoruz?"

Bu sefer gülüyor. "Bu sana ve nasıl bir düğün yapacağımıza bağlı."

Düğünümüzü düşününce gözlerim parlıyor. Deneyeceğim gelinlikler... Dudaklarım bir gülümsemeye dönüşüyor. Natalie ile gelinlik alışverişi yapmak çok eğlenceli olacak.

Dudaklarımı büzdüm ve bir randevu düşündüm. Aklıma ilk geleni söylüyorum. "25 Şubat'ta evlenelim derim."

James'in kaşları havaya kalkıyor ve şimdi biraz bunalmış görünüyor. "O kadar çabuk mu?"

Kaşlarım çatıldı. Verdiği yanıt üzerine kalbimde bir sızı hissediyorum. "Şimdi çok mu erken?"

"Hayır, ne zaman istersen tatlım," demek için acele ediyor. "Sadece bunu beklemiyordum, hepsi bu. Her seferinde hayır dedin. Yarın Vegas'a kaçmak ister misin? Bunu yapabiliriz. Ne istersen, ne zaman istersen. Sadece nerede olacağımı söyle. Tek istediğim seni gelinlik içinde görmek."

Boynumdaki gerginlik gevşiyor. O haklıydı. Gözlerim yumuşuyor ve James'e gülümsüyorum. O da bu jestle karşılık veriyor ve alnımdan öpüyor.

"Gerçekten çok mutluyum," diyorum ona usulca, ama sanki kendi kendime konuşuyormuşum gibi geliyor.

"Ben de öyleyim."

Yanağımı göğsüne bastırıyorum. Bir nefes çekiyorum, yanan ateş James'in parfümünün hafif kokusuyla baştan çıkarıcı bir şekilde karışıyor. Mutluluk içimde kıvrılırken nefesimi veriyorum. Bergamot ve lavanta kalbimin etrafında sıcacık bir yumuşaklık yaratıyor. Tam da olmam gereken yerdeyim.

"Konyak ve Kübalı gibi kokuyorsun," dedim ona.

James gözlerindeki derin sevgiyle beni inceliyor, bu da beni ona daha da sokulmaya itiyor. Kalbimi benden otuz küsur yaş büyük bir adama verdim ve bu hayatımda verdiğim en iyi karardı. Yıkıcı bir kalp kırıklığı yaşadık ve neredeyse birbirimizi sonsuza dek kaybediyorduk. Neredeyse buraya gelemiyorduk. Aşkımız Natalie ile olan arkadaşlığımı sınadı. Tüm bunlara rağmen, şu anda bu anı değiştirmek anlamına gelse bile yine de hiçbir şeyi değiştirmezdim.

Yaş sadece bir sayıdır ve sevgi gerçekten her şeyin üstesinden gelir.

"Sanırım gösterişli bir fahişe olmanın faydaları da var."

YİRMİ YEDİ

telefonu yüzüme tutup Natalie'nin cevap vermesini bekliyorum.

"İtalya'da saat kaç?" James'e soruyorum.

"Sanırım yaklaşık altı saat gerideyiz. Yani muhtemelen sabahın erken saatleridir."

Saate bakıyorum ve omuzlarım düşüyor. "Natalie sabah insanı değildir. Lanet olsun. Gerçekten istedim-"

Telefonu açıyor.

"Aubrey," diyor heyecanla, ismimi severek söylüyor.
hayat.

Ben bir şey söyleyemeden, sol elimi heyecanla göstererek
Yüzümde kocaman, sevimsiz bir sırıtış. Parmaklarımı oynatıyorum ve o da gözlerini kısıyor. Daha iyi görebilmek için eğildiğinde çenesi yavaşça düşüyor. Natalie göğsünü örten bir çarşafı yatak başlığına yaslanmış oturuyor, saçları dağınık ve gözlerinin altında siyah kömür kalemi var. Birileri eğlenceli bir gece geçirmiş gibi görünüyor.

Neye baktığını fark ettiğinde ayağa fırlar ve heyecanını haykırır. "Ohmigod! Sonunda, Ram Jam!"

Dudaklarımdan kahkahalar dökülüyor. "Biliyorum, değil mi?"

Natalie daha yakından bakmaya çalışıyor ve ben parmaklarımı sabit tutuyorum. Yüzüğün ekranda parladığını görebiliyorum ama kamera bunun hakkını vermiyor.

"Şahsen görene kadar bekle. Çok çarpıcı."

"Gözyaşı damlası taşı mı? Babam iyi iş çıkarmış," diyor taşın bakarak. "Sen kime *Zaddy* diyorsun?"

Arka plandaki beklenmedik sesle kaşlarım çatılıyor ve ağzımı kapatarak kahkahayı basıyorum. "Bu da kim? Az önce zaddy mi dedi? Bunun ne anlama geldiğini biliyor mu?"

İçim içimi yiyor. Zaddy, havalı ve seksapeli olan, günah kadar ateşli yaşlı bir adamdır. James'in T'si.

Gözlerini şakacı bir şekilde deviriyor ve çok kızarıyor. Natalie asla kızarmaz. "Evet, o limonlu adam. Aksanı o kelimeyi berbat etti."

"Ben limon adam mıyım?" Duydum.

"Limon adam kim?" diye soruyor James.

James ekrana bakmak için eğiliyor ve Natalie'ye el sallıyor, aynı anda limon adam da eğiliyor. Gözlerinin arasındaki boşluğun kırıştığını görüyorum. Natalie

Kimin kim olduğunu anlamaya çalışırken birbirlerine bakmalarını izliyorum. Oldukça komikti. Natalie konuşana kadar hepimiz bir an sessiz kaldık.

"Luca. Haftanın lezzeti o," diyor Natalie, dudakları seğirerek. "Limon."

"Umarım korunuyorsundur Natalie," diyor James, sesi biraz sert. Gerçek, ilgili bir baba gibi konuşuyor. Birbirlerine karşı bu kadar açık olmasalardı, bunun tuhaf olduğunu düşünürdüm ama değil.

"Kim o?" Luca sorar.

Sakallı ve ela gözlü gibi görünüyor, bu beni şaşırttı. Natalie sakaldan nefret eder, sağlıksız olduğunu söyler. Bir keresinde bana sakallı bir adamı öpmektense metronun zeminini yalamayı tercih edeceğini söylemişti. Sanırım fikrini değiştirdi.

"Selam baba," diyor Natalie.

Bir kahkaha atıyorum. Kendisi de kahkahalarla savaşıyor. Bunun ne kadar tuhaf görüldüğünü ancak hayal edebilirim. Yanımda gömleksiz babası varken en iyi arkadaşına FaceTim atıyorum. Kıyafetsizliğimize ve yanaklarımızdaki rahat kızarıklığa bakılırsa hepimiz açıkça seks yapmışız. Natalie'nin kafasında bir fare yuvası var, benim yelem ise her yerde. Randevusunun ayrıntılarını ve neler olduğunu öğrenmek için onu daha sonra yalnızken aramam gerekecek.

"Bu senin baban mı?" diye sorar limoncu adam. Bariz bir şekilde kafası karışmış. "Evet, ve en iyi arkadaşım."

Luca hamile bir duraksamanın ardından dönüp Natalie'ye bakıyor. Kusursuz tenine bakarken kafası karışmıştır, sanki bir artı birin ne olduğunu anlamaya çalışmaktadır.

"Birlikteler mi?" diye soruyor ve o da başını sallıyor. "Nişanlılar mı?" Kadın yine başını sallıyor. Luca bu kez daha uzun bir duraksamadan sonra, "Benim ülkemde böyle şeyler yapılmaz," diyor.

Natalie ona donuk bir bakış atar. "Akraba olmayan kuzenlerinin İtalya'nın tepelerinde evlendiğini söylemeyi daha yeni bitirdin."

"Akraba evliliği nedir?" diye soruyor ve ben gülüyorum. Bunu ondan duymak çok daha komik geliyor.

"Kuzenlerini beceren taşralılar," diyor Natalie, o da son derece ciddi. Luca neredeyse hakarete uğramış gibi görünüyor ama içimden bir ses aslında öyle olmadığını söylüyor. Bu bizim için harika bir eğlence.

"Biz kuzen sikici değiliz, Natalia." Onun adını kendi ana dilinde söylemesine bayılıyorum. Ondan duyunca kulağa seksi geliyor.

"Bir New Yorklu için öylesiniz. Evlenen kuzenler akraba evliliğidir."

Luca ona ciddi bir bakış atar. "Çünkü New Yorklular çılgındır. Onlar normal insanlar değil."

"New York'ta bulundunuz mu?" "Aslında birçok kez."

"Ne için?"

"Natalie, onunla yatağa girmeden önce bu adam hakkında bir şey biliyor muydun?" James sorar.

James'i görmezden geliyor ve Luca ile devam ediyor. Sanki yirmi yıldır evlilermiş gibi konuşuyorlar ve dürüst olmak gerekirse, her saniyesine bayılıyorum.

"Bana yüzde yüz İtalyan olduğunu söylemiştin."

Biraz daha uzun oturuyor ve gözlerini indiriyor.

"Öyleyim."

"Aile içinde tutmadığınız sürece bu mümkün değil."

James'ten gürültülü bir kahkaha yükselir. "Adama işkence etme, Natalie."

"Zavallı limon adam kendini neyin içine soktuğunu bilmiyor," diye ekliyorum.

James ayağa kalkıyor ve tuvalete gideceğini işaret ediyor. Başımı sallıyorum ve nişanlımın uzaklaşmasını izliyorum; omuzlarındaki güçlü kaslar, poposunun hemen üzerindeki seksi gamzelere giden yolu çiziyor.

"Kendimi neyin içine soktuğumu çok iyi biliyorum," diyor Luca ve başını eğip yüzünde gururlu bir sırıtışla ekrana bakarken arkamı dönüyorum. "Kendimi onun içine çoktan soktum bile."

Nefesim kesiliyor ve Natalie hayatında ilk kez gerçekten utanıyormuş gibi Luca'ya bakıyor. Luca bir kolunu Natalie'nin beline doluyor ve onu kendine çekiyor. Tatlı bir gülümseme dudaklarını kıvrıyor. Ona karşı koymuyor bile, bir erkek karşısında yüzü kızaracak tipte biri değildir ama Luca'ya karşı kesinlikle kızarıyor. Onlar için göğsümde küçük bir kıvılcım hissediyorum.

Natalie'nin elleri bununla dolu. Umarım onunla bir randevuya daha çıkar.

"Kapa çeneni Luca," diyor ama tamamen şakacı ve Luca da bunu anlıyor.

"O ağız." Başını sallıyor. "Annem küfür eden kadınları sevmez."

"Seninle evlenmeyi planlamadığım için, gerçekten umurumda değil."

"Evleniyoruz," diyor Luca. Şu anda kendi dünyalarında olduklarından oldukça eminim.

Natalie'nin yanaklarını kızıl bir sıcaklık kaplıyor ve birden fazla nedenden ötürü buna bayılıyorum. Bahse girerim onun asla bu kadar ileri gitmeyeceğinden emindi.

"Öyleyiz işte. Seninle daha on dakika önce tanıştım."

"Ve dokuz dakika önce senin karım olacağını anladım."

Natalie dönüp bana baktı. "Lanet gözüne bir buz kıracağı sokacağım."

Kahkahalarımı tutmaya çalışıyorum ama bu imkansız. Natalie'nin bu adama aşık olduğunu açıkça görmek bu anı bu kadar unutulmaz kılan şey. Akşamın erken saatlerinde telefonda söylediklerini düşündüğümde içimden yüksek sesli bir kıkırdama patlıyor. Bana onunla içki içmenin tehlikeli olduğunu düşündüğünü söylemişti. Şimdi nedenini anlıyorum.

"James'i her gün uyandığında becerdiğinden emin ol. Mutlu eş, mutlu hayat," diyor Natalie sevimsiz bir sırıtişla.

Luca son derece gururlu bir ifadeyle, "Bunu da unutmayacağım," diye ekliyor. Bu ikisini kızdırmamak benim için çok zor. "Neden babana onun adıyla hitap ediyorsun?"

Natalie dişlerini birbirine geçiriyor ve burnundan nefes veriyor. Bu bakış bana küçük ikiz canavarlara dadılık yaptığım zamanları hatırlatıyor; gece yattıktan sonra yüzüncü kez su isterlerdi ve yirmi dakika sonra yatağa işerlerdi.

Bakmadan parmaklarını açıyor ve adamın yüzünü avuçluyor, sonra telefonu tutarken onu yatağa itiyor. Adam bir hamlede yere yığılır. Natalie kendinden çok memnundur, ta ki Luca sürpriz bir şekilde kolunu ona dolayıp onu da aşağı çekene kadar. O da aşağı iniyor ve telefon yatağa düşüyor. Artık tek gördüğüm beyaz çarşaf. Luca, "İyi geceler de Natalia," derken Natalie gıdıklanıyormuş gibi kıkırdıyor.

"İyi geceler, baba ve kanka!"

Sesindeki gülümsemeyi duyabiliyorum ve bu kalbimi ısıtıyor. "Sana üvey anne diyeceğim." Tekrar kıkırdıyor ve telefonu kapatıp yere bırakıyorum.

"İyi geceler," diyor James banyodan çıkarken. "Endişelenmeli miyim?" diye soruyor ve yanımdaki yerine dönüyor.

Başımı salladım. "Hayır. Onun senin kızın olduğunu biliyorum ama inan bana bunu halledebilir. O adamı okula götürecekt."

Düşünceli. "Adamla gerçekten on dakika önce mi tanıştı?"

"Ah... bebeğim."

James elini saçlarında gezdiriyor. İkimiz de Luca ve Natalie'nin birbirleriyle olan çapkınlıklarını gördük. Onların ne kadar rahat olduklarını benim gibi hissettiğini biliyorum ama o hâlâ kızın babası.

"Sadece onun iyi olduğundan emin olmak istiyorum. O başka bir ülkede."

Ona bakmak için dönüyorum. Onunla on dakika önce değil, daha önce sahilde tanıştığını eklemek istiyorum ama bunun duruma yardımcı olmayacağını fark ediyorum.

Tüylerini yumuşatmayı umarak, "Bahse girerim onu düğüne getirecektir," diyorum.

"Onun iyi olduğundan bu kadar emin misin?" Başımı salladım.

"Evet."

James beni bacaklarının arasına oturtup sırtımı göğsüne yaslayana kadar çekiştiriyor. Kolları karnıma dolanıyor ve yanağını yanağıma bastırıyor.

"Siz kızlar benim dünyamsınız. Eğer ikinizden birine bir şey olursa ne yaparım bilmiyorum. Eğer onun iyi olduğuna eminseniz, o zaman size güveniyorum."

Parmaklarımı onunkilerle birleştiriyorum, sonra kollarımızı göğsümün altında birleştirip omzuna sarılıyorum. "Öyleyim."

Sessiziz, birlikte ateşi izliyoruz ve kendimizi evimizde hissediyoruz. İkimiz de bir süre konuşmuyoruz ve sanırım bunun nedeni ikimizin de geceyi anlatıyor olması. Yüzümde yumuşak bir gülümseme beliriyor ve kalbime bir sıcaklık doluyor. Dokuzuncu bulutun üzerinde süzülüyormuşum gibi hissediyorum. Aşkın bu olduğunu ve insanların neden evlenmek istediğini anlıyorum. Şimdi anlıyorum. Her zaman elmas ve konyak olacağını düşünecek kadar saf değilim, ama dünyada birlikte sessiz geceler geçirmek isteyeceğim tek bir kişi yok, ıssız bir yerde, zaman geçerken sadece ateşi izlemek.

"Seni herkesten çok seveceğim James."

EPILOG

JAMES

Ben şanslı bir orospu çocuğuyum.

Ellerim önümde çapraz duruyor ve smokinim sanki fazladan bir deri tabakası giymişim gibi hissettiriyor. Arka planda bir arp hafifçe Ed Sheeran şarkısı çalıyor ama beni rahatlatmak bir yana, kan basıncımı düşürmek için bile hiçbir şey yapmıyor. Tek duyabildiğim göğsümde çarpan kalbim ve Aubrey'nin koridorda yürümesini beklerken topuklarımdaki gergin zıplamayı hissediyorum. Eğer acele etmezse, her an terlemeye başlayabilirim.

Kocaman bir gülümseme ve hülyalı gözlerle bakan kızıma kısa bir bakış atıyorum. Natalie'nin bana verdiği nimetler için minnettar olmadığım tek bir gün bile yok. Hayatımın aşkından ayrı kaldığım o iki yıl benim için cehennem gibiydi. Sayısız kez kendimi gittiğim her yerde onu ararken buldum, zihnimin en karanlık gölgelerinde ona bir bakış atmaya çalıştım. Ona gidip bu saçmalıkları bırakmasını ve benimle birlikte olmasını söylemek istedim ama kızıma bunun için çok fazla saygı duyuyordum. İçimde ne kadar yalnız ve kırılmış olsam da onların arasına girmeyecektim.

Yine de dünya gizemli yollarla işliyor ve Natalie'nin onunla Chelsea Park'ta belirli bir saatte buluşmamı istediği gün, bunu sorgulamadım. Hemen atladım.

İçimden bir ses bunun tek şansım olduğunu söylüyordu.

Şimdi en yakın arkadaşının, müstakbel eşimin görkemli girişini izliyor ve bekliyor. Onun gözyaşları içindeki bakışlarını takip ediyorum ve konuk odasını inceliyorum. Manhattan'ın kalbinde elli kişiyi geçmeyecek küçük ve samimi bir düğün yapmayı tercih ettik. Yarın yine Aspen'e gidiyoruz, çünkü Aubrey ısrar etti ve sonra birkaç haftalığına Yunanistan'a gidiyoruz.

Müzik farklı bir şarkıya dönüşüyor ve özel odadaki ışık yumuşak bir parıltı yayacak şekilde azalıyor. Aubrey bana ışıklar değiştiğinde dışarı çıkacağını söylemişti. Yemyeşil, romantik bir hava yaratacak ve elbisesini yansıtacak bazı özel pembe altın ampullere ihtiyacı olduğunu söyleyip durmuştu. Böyle bir şey olduğundan haberim yoktu ama benim için önemli değildi. Omuzlarımı silktim ve ona ne isterse alabileceğini söyledim. Şaka da yapmıyordum. Bu bizim tek düğünümüz ve onun için mükemmel olmasını istiyorum. Ona benden boşanması için bir sebep vermeyecektim.

Ama Şimdi neden bu ışıklara ihtiyaçı olduğunu anlıyorum.

Dudaklarım aralanıyor ve ılık kollarımdan aşağı őrperiti akarken donup kalıyorum. O burada.

Aubrey odaya giriyor ve kalbim gerçekten duracakmıŐ gibi hissediyorum. İnanılmaz derecede nefes kesici. Hayatımda hiç bu kadar muhteşem bir Şey görmemiştim. Konuklarımız onun koridorda yürüyüŐünü izlemek için dönüyor, fotoğrafçılar fotoğraf çekiyor, Natalie'nin burnunu çektiğini bile duyabiliyorum, ama tek gördüğümüz birbirimiz.

Cildinde onu güneş ıŐıĐıyla öpölmüŐ gibi gösteren bir ton var. Duvak takmak istemediği için siyah saçları dağınık, kıvrıcık bir örgü şeklinde, güzel yüzünün etrafından sarkan küçük tutamlarla yana doğru çekiliyor. Örgü, gözlerimin ister istemez üzerinde durduğu göğüslerinin yanından sarkıyor. Arkasında biraz daha fazla yastık olduğu için artık kesinlikle daha çok kıkırkeğiyim, ama göğüsleri de aynı derecede muhteşem. Korsesinin üst kısmına yerleştirilmiş ve ortadan aşağıya doğru inen süslü inci ve elmas iŐlemeler var. Durduğum yerden neredeyse kehribar rengi görünüyorlar. Göğüslerini saran zarif, soluk fildiŐi korse, dişlerimi dudağımda gezdirmeme neden oluyor. Belinden baŐlayan töl katmanları olduğunu söylemişti ama üç boyutlu tüyler ve kelebek kanatları gibi görünen ve yanlardan trene doğru süzülen fırfırlardan bahsetmeyi unutmuş.

"Siktir," diye mırıldanıyorum nefesimin altında. Kız inanılmaz.

AĞzımı kapatmak için uzandım, görüşüm biraz bulanıktı. Onu bu şekilde gördüğüm için hayranlık içindeyim ve duygularımın üstesinden gelemiyorum. EĞer bir damla gözyaşı dökseydim, Natalie bunu yaşamama asla izin vermezdi, ama adamım, buna çok yakıным. Her gün Aubrey'nin koridorda yürürken nasıl görüneceğini hayal ettim ama hayal gücüm onun hakkını veremedi. Yanına bile yaklaŐamadım. O benim hayatımın ıŐıĐı, diğer yarım, en iyi arkadaşım, sevgilim ve kalbimin bu kadar hızlı çarpmasından dolayı kalp krizi geçirecekmişim gibi hissetmemin nedeni.

İsteyebileceğim ve hayal edebileceğim her Şey ve daha fazlası.

Bakışlarımı ondan ayıramıyorum. Aubrey'in kalbi vahşi ve gözleri yıkıcı derecede muhteşem. Ve o sonsuza dek benim.

Ama sonra... sonra gözlerinde sadece benim için olan bir bakışla gülümsüyor ve kendimi bir saniye daha zor tutuyorum.

Aubrey, ben merdivenlerden inip otomatik pilotta ona doğru adım atmadan önce yolu yarılamıŐtı. Neler olup bittiğini anlayacak zamanı yoktu ve yüzünü tutup öperken benim de gerçekten yoktu.

onun canına okudum. Bunu planlamamıştım ve konuklarımız da kesinlikle bunu beklemiyordu ama tıpkı bizim gibi onlar da heyecanlarını etrafımızda alkışlayarak ve bağırarak gösterdiler.

Ona sahip olmalıydım.

Geri çekilip gözlerinin içine bakıyorum, kalbim patlayacakmış gibi hissediyorum. "Özür dilerim. Bekleyemedim." Ona küçük bir öpücük daha veriyorum.

Yavaş bir gülümseme yüzüne yayılıyor ve gözlerine ulaşıyor. "Başka türlü olmasını istemezdim."

Lanet olsun, bu kadını seviyorum.

Elini tutarak mihraba kadar birlikte yürüyoruz. Kızarıyor ve kızarması hoşuma gidiyor. Avuç içim sinirden nemlenmiş ve parmaklarımda hafif bir titreme var ama o bunu fark etmiyor. Bugün benim için çok önemli - Natalie'nin doğumundan sonraki en önemli günlerden biri - ve o da bunu biliyor.

Ona merdivenlerden çıkarken rehberlik ediyorum ve Natalie eğilip elbisesini kabarttıktan sonra buketi alıyor. Aubrey'nin istediği bir başka romantik dokunuş olan törene başlayabilmemiz için arp müziği iniyor.

Onun önünde durmak için hareket ediyorum, aptal gibi sırtıyorum çünkü çok mutluyum. Gözleri parlıyor ve onun da en az benim kadar duygularıyla savaştığını söyleyebilirim. Dürtülerime ve kendimden geçmiş halime karşı koyamayıp hızlıca bir öpücük daha almak için uzanıyorum.

"James." Aubrey nefesinin altında kıkırdıyor ve yanaklarının rengi koyulaşıyor.

Natalie onu dürtüyor ve rujunun bulaşp bulaşmadığını kontrol ediyor. Küçük bir lekeyi sildi. Aubrey dönüp bana bakıyor, ben de ağzımdan bir özür çıkıyor.

Silkindi ve gözlerimin içine baktı, bundan etkilenmemişti ama daha çok büyülenmişti. Ona bu kadar çabuk aşık olmamın bir başka nedeni de bu. O beni anlıyor, ben onu anlıyorum ve ikimiz de bunu yürütüyoruz. Birbirimizi olduğumuz kişi için suçlamıyoruz.

Aubrey gözlerini kırıştırıyor, beklentiyle dudağını ısırarak bana gülümsüyor ve benimle aynı şekilde hissettiğini belli ediyor. Şehvetli bir kıvrım yerine kayıyor ve karım olmaya hazır olduğunu anlamak için görmem gereken tek şey bu.

Dönüp nikâh memuruna baktım. "Artık gençleşmiyorum. Beni kendi yaşında biri için terk etme şansı bulmadan önce onu karım yapın."

Reece "SELAM" diyor.

"Selam," diye karşılık veriyorum ve kadehlerimizi tokuşturup birer shot atıyoruz. Shotlar Y kuşağı içindir ama nadiren de olsa bir tane içirim.

"Onu kilitlediğine inanamıyorum."

Ona bakıp başımla onayladıktan sonra barmene yeni içkiler için iki parmağımı sallıyorum. Düşün gecemde sarhoş olmaya çalışmıyorum, bu yüzden alışık olduğum ve en iyi bildiğim şeye geri dönüyorum - konyak. Aubrey ve ben birkaç içki için anlaştık ama hepsi bu. Düşün gecemizin ikimizin de canlı bir şekilde hatırladığı bir an olmasını istiyoruz.

"Bir de bana sor. Hâlâ bende ne bulduğunu sorguluyorum," diyorum. "Senin önünde bana siktirdiğin kızın bir gün karın olacaktı."

İçimden yüksek sesli bir kıkırdama yükseliyor. Histerik bir şekilde gülerken Reece'e dönüyorum ve sırtını birkaç kez sıvazlıyorum. O geceyi ve şimdi bu konuyu açacak cesareti nasıl bulduğunu düşününce yüzümde bir sırıtma beliriyor. O zaman Valentina'yı beni görmesi için kandırmak zorunda kalmıştım. O zaman bile kaderle savaşıyordu.

Yine de tipik Reece. Kızgın değilim. Sonunda kızı aldım. Gece kimin altında olduğunu ve sabah kimin üstünde olduğunu biliyorum ve önemli olan da bu.

"Seni lanet olası." Tekrar güldüm. "Bu gece böyle bir şey söyleyeceğini biliyordum."

Özür dilemeden omuz silkiyor ve sırtıyor. "Dayanamadım."

Zehrimden bir yudum aldıktan sonra karımı bulmak için resepsiyona dönüp etrafıma bakıyorum. "Çok sıcak bir geceydi, değil mi?"

"Bunu düşünmek bile sikimi kaldırıyor."

Başımı sallayarak onaylıyorum ve kadehimi onunkine kaldırıyorum. Aubrey ve Natalie'nin derin bir sohbete dalmış olmalarını izliyorum. Neden bu kadar gergin göründüklerini merak ederek kaşlarımı çatıyorum.

"Şaka bir yana," diyor Reece, yüzündeki mizahı bir kenara bırakarak, "senin adına mutluyum dostum. Siz bana ilham veriyorsunuz. Biliyorsunuz bekâr hayatı yaşamayı seviyorum ama şimdi düşünüyorum da belki de biraz yavaşlamalı ve iyi hayatın tadını çıkarmalıyım."

Başımı eğiyorum ve ona bilmiş bir bakış atıyorum. "İyi bir hayat bu, Reece. Sözüme güven. Kendine seni tanıyan ve bunun için seni daha çok seven bir kadın bul."

İçkimi yudumlarken Aubrey'nin Natalie'nin koluna uzandığını ama Natalie'nin onu geri çekip arkasından kırbaçladığını gördüğümde kaşlarım çatılıyor.

"Karınızla bir dans etmemin sakıncası var mı?"

Gözlerimi tekrar Reece'e çeviriyorum. İyi bir poker suratı var ama gülmemek için kendini zor tuttuğunu biliyorum. "Sakın deneme bile."

"Ama yanımda birini getirmedim."

Gözlerimi ona dikerek elimi kaldırıyorum ve serçe parmağımla onu işaret ediyorum. "Benim sorunum değil." Konyağı bitirdikten sonra koklayıcıyı bar tezgahının üzerine koyuyorum. "Birazdan dönerim. Karımın neyin peşinde olduğunu görmem gerek."

"Kendi beşiğimi bulmak umuduyla odayı kolaçan ediyor olacağım. rob."

Başımı sallıyorum. Reece tam bir p i s l i k . Gülüyorum çünkü o bir Özünde iyi bir adam ve ciddi olmadığını biliyorum. Şu anda düğün ateşi var. Bu dönem uzun sürmeyecek. Gelecek hafta beni arayacak ve düğün gecemde neden korkak gibi davrandığını soracak. Eminim barmenin ona ilaç verdiğini ya da onun kadar aptalca bir şey söyleyecektir.

Natalie ve Aubrey'nin durduğu yere doğru ilerliyorum, hâlâ derin bir sohbeta dalmışlar. Tam bulundukları küçük köşeye ulaştığımda Natalie elini Aubrey'e d o ğ r u kaldırıyor ve avizelerin altında parıldayan bir yansıma yakalıyorum. Bu tekrar oluyor ve kaşlarımın arasındaki boşluğu sert kaş çatma çizgileri dolduruyor. Üçümüzün arasındaki mesafeyi kapatırken midem bulanıyor.

"Bu da ne böyle?" Kızımın sol elindeki sarı pırlanta yüzüğe bakarken ağzımdan kaçırıyorum.

Elini çeker ve arkasına koyar. Natalie'nin gözleri kafasından fırlamaya hazır mavi bilyeler gibi yuvarlak ve geniş.

"Nişanlandın ve bana söylemedin mi?" Biraz incinmiş bir şekilde söylüyorum.

Sadece hızlıca bakabildim ama biraz daha büyük olmasa da Aubrey'ninkine yakın bir boyutta olduğunu söyleyebilirim. Kolayca gözden kaçabilecek bir şey değil, özellikle de nadir bulunan sarı bir elmas olduğu için. Sağlam bir yanıt almayı umarak bekliyorum ama Natalie suçüstü yakalandığını bilerek suçlu gözlerle beni izliyor.

Bir şey kafama dank etti. "Nasıl oldu da yüzüğü daha önce fark etmedim?"

Aubrey, "Döndürmüştü," diyor ve gözlerim ona kayıyor. "Ben de görmedim. Tek gördüğün ince altın bir bant. Luca'yla dans ederken fark ettim. Bilinçsizce başparmağıyla sağ tarafa doğru çevirmişti."

"Giyiyor mu?" Ben soruyorum.

Aubrey kaşlarını çatar. "Bilmiyorum. Bakmadım."

Natalie'ye dönüp bakıyorum, günahkâr gibi suçlu görünüyor ama şu anda pişmanlık d u y m u y o r . Göğsüm, biricik oğlum Natalie'yi düşününce biraz daha sıkışıyor.

kızım evleniyor. Üzgün değilim ama çok şaşırdım ve bunu sindirmek için zamana ihtiyacım var. Şu anda sadece karımla dans etmek istiyorum. Natalie'nin nişanlanması yarın kahvaltıda konuşacağımız bir konu.

"Ben nişanlı değilim." Natalie kolunu bırakır. "Ama düşündüğün gibi de değil."

"Aman Tanrım. İşte başlıyoruz," diyor Aubrey ve avucunu yukarı kaldırıp parmaklarını Natalie'ye doğru sallayarak yüzüğü görmesini sağlıyor. "Ne yaptın sen?" Doğrusu ben de görmek istiyorum. Dünyada çok az insan böyle nadir bir mücevheri satın alabilir. Eğer Luca ona sahte bir taş aldıysa, işin aslını öğrenene kadar bu saçmalığa bir son vereceğim.

Nişan yüzüğü önümüzde belirirken bir kolumu Aubrey'nin beline doluyor ve onu kendime çekiyorum.

Sikeyim.

Bu gerçek bir anlaşma.

İliklerime kadar sersemledim. Netlik göz kamaştırıcı, bunun sahte olmasına imkân yok. Aubrey, Natalie'nin elini kaydırıyor ve taş parlıyor. Güzel bir taş ve şimdi bu adamın ne sikim bir iş yaptığını merak ediyorum.

"Düşündüğümüz gibi değil de ne demek?" Aubrey hâlâ taşa hayranlıkla bakarak, "Ciddi olduğunuzu bilmiyordum." diyor. "Ciddi olduğunuzu bilmiyordum."

"Biz değiliz... Ben değilim... Biz... O değil." Duraksıyor ve ben de sesindeki gerginliği duyarak ona bakıyorum.

Aubrey şekerli ve tatlı bir gülümsemeyle, "Aww," der. Natalie'nin elini bırakır. "Ondan hoşlanıyorsun ve bunu itiraf edemiyorsun. Tipik Natalie. Tıpkı bir zamanlar o çıplak müzisyenden hoşlanmadığın gibi."

Kıkırdıyor ve bu Natalie'nin gerginliğini biraz olsun atmasına neden oluyor ama başını sallıyor ve Aubrey'nin gözlerine, bunun bir kız kuralı bakışı olduğunu düşünmeme neden olan bir bakış atıyor. Şimdi kafam karıştı.

Kadınlar. Onların dilini asla anlayamayacağım.

Göz ucuyla Luca'nın bize doğru geldiğini görüyorum. Yaklaşırken dönüp ona bakıyorum. Elinde iki içki var ve gözleri sadece kızımda. Bana bir suçlu gibi gelmiyor ya da kötü bir izlenim bırakmıyor. İçgüdülerim genellikle doğru çıkar ama ben de insanım ve hata yapabilirim.

Sanırım şu ana kadar bir puanı var. Luca onun arkasına geçerken ona baktığımı fark etmiyor bile. Sol elini görmeye çalışıyorum ama taşıdığı bardak onu engelliyor.

Natalie'nin neredeyse kalbi kırılmış gibi, "Dediğim gibi, düşündüğün gibi değil," dediğini duyuyorum. "O... o sadece benim tipim değil. Hepsi bu kadar. Biraz eğleniyorum,

ama o benim tipim değil."

Bunu söyleyerek kimi ikna etmeye çalıştığını anlayamıyorum, Aubrey'i mi yoksa kendini mi?

"Yarın," diyorum çabucak ama artık çok geç. Aubrey de fark ediyor ve yüzündeki gülümseme kayboluyor. Luca Natalie'nin söylediklerini duymuştu. Luca'ya yardım etmeye çalıştığımdan değil. Açıkçası, önce bana sormadığı için kızgınıam ama hiçbir erkek birlikte olduğu kadının böyle bir şey söylediğini duymak istemez. "Sen ve Luca yarın bizimle brunch yapacaksınız, böylece hepimiz konuşabiliriz," diyorum. "şimdi karımla son bir dans edeceğim ve sonunda onu eve götüreceğim."

"Hey, Luca," diyor Aubrey, sesi gergin.

Kızımın yüzünden kan akıyor. Nişanlısına bir bakış atıyorum, tamamen umursamaz ve bilgisiz davranıyor. Natalie'nin onun hakkında söylediklerini duymamış olması mümkün değil ama duymuş gibi davranıyor.

Başımı sallıyorum. Çocuklar.

Natalie Luca'yı selamlamak için dönüyor ama ona iki saniye önce bize baktığından tamamen farklı bakıyor. Gözlerimi kısıp Aubrey'ye kısa bir bakış atıyorum, o da fark etmiş mi diye, sonra tekrar Natalie'ye bakıyorum. Sanki gözlerini kırttı ve karşımızda yeni biri belirdi. Yırtık pırtık bakışlar gitmiş, yerine hayatından memnun ve zgr biri gelmişti. Sanki sonsuza dek aşık olmuşlar gibi birbirlerine bakıyorlar. Kızımı tanıdığım kadarıyla, bu neredeyse endişe verici.

Luca Natalie'ye bir bardak uzatır. Natalie bardağı alıyor ve Luca'nın yanağına bir öpücük kondurmak için eğiliyor, sonra da Luca'ya yaklaşıyor. Oldukça huzurlu görünüyor ve şimdi benim kafam her zamankinden daha karışık. Neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Onlara yarın kesinlikle buluşacağımızı söylemek için ağzımı açıyorum ki Luca elini uzatıyor.

"Tebrikler Bay Riviera," diyor başını sırasıyla bana ve gelinime doğru eğerek. Bir sonraki sözlerini gururlu bir erkek gibi söylediğinde elimi onun elinin içine koyuyorum. "Ben Luca Enzo Alessio Bianchi Francesco the third, Natalia'nın kocasıyam. Sonunda sizinle tanıştığıma memnun oldum."

Ben hala. Onun selamlaması kalbimde bir şok etkisi yarattı.

"Koca mı?" Tekrarlıyorum, sonra sevgili kızıma sert bir bakış atıyorum. Luca'nın elini amaladığımdan daha sert tuttuğumu fark edip geri çekiliyorum. "Bu benim için yeni bir haber." Duraksıyorum ve sonra tekrar "Kocan mı?" diyorum.

Aubrey'nin parmakları belinin üzerinden benimkilere dolanıyor ve beni olduğum yere geri getiriyor. Başparmağı elimin st kısmını okşuyor. Parmaklarımı esneterek ona doğru bakıyorum ve sempatik bakışlarıyla karşılaşıyorum. Yumuşakça gülümsüyor ve

Birdenbire her şey yoluna girdi. Natalie'nin bizim için anlatacağı her türlü çılgın hikâyenin, karım yanımdayken üstesinden gelebileceğimi biliyorum.

Ayrıca Aubrey'nin bana şimdilik **s u s m a m** için bir tür şifre bakışı attığını hissediyorum.

Luca'ya dönerek, "Ben de Natalie'ye yarın hep birlikte brunch yapabileceğimizi söylüyordum. Bu gece, gecenin geri kalanının tadını karımla birlikte çıkarmak istiyorum."

Gülümsemesi gerçek. Keşke öyle olmasaydı. "Bunu çok isteriz."

Belki de düğünlerin getirdiği duygu yoğunluğundan, ama şu anda Natalie'ye kızamıyorum. Sadece onun mutlu olmasını istiyorum ve İtalya'dan ağız isimlerle dolu bir adamla evlenmek bunu sağlıyorsa, ben kim oluyorum da ona hayır diyebiliyorum? Onun en iyi arkadaşıyla evlendim.

Gerçi onun poker suratı benimkinden daha iyi.

Aubrey'i bırakarak bir adım öne çıkıyorum ve kızıma sarılıyorum. "Bunu konuşacağız," diyorum kulağının dibinde, sadece onun duyabileceği şekilde. Başını sallıyor ve ben de yanağına bir öpücük konduruyorum.

"Tebrikler," diyor Aubrey heyecanla ama sesindeki gerginliği duyabiliyorum. Sanırım en iyi arkadaşının evlendiğini ve ona söylemediğini öğrenince incindi. Ben de iyi dileklerimi sunuyorum ve kendime Natalie'nin bana attığı bu lanet bombayı yarına kadar rafa kaldıracığımı söylüyorum.

Parmaklarımı Aubrey'ninkilerin arasından geçirerek onu kendimden uzaklaştırıyor ve dans pistine doğru yürütüyorum. Onu göğsüme doğru çekerken kollarını omuzlarıma doluyor.

"Bana bak," dedi ve ben de baktım.

"Biricik kızım nasıl olur da evlenir ve bana söylemez?"

Aubrey soruma cevap vermedi. Soğukkanlılığımı korumamı sağlamaya çalıştığını biliyorum, ki öyle de yapıyorum, ama yine de Natalie'yle koridorda yürüme seçeneğinin bana verilmemiş olması beni üzüyor.

"Bebeğim."

Gavin DeGraw'ın "More Than Anyone" şarkısı hoparlörlerden çalmaya başlıyor. Yüzüme yavaş bir gülümseme yayılıyor ve onu kendime daha yakın tutuyorum. DJ'e ilk dans şarkımızı tekrar çaldırdı. Baladda birlikte sallanıyoruz. Her şey kayboluyor ve ben onun güzel kahverengi gözlerine dalıyorum. Aubrey şarkının sözlerini dudak senkronizasyonu ile söylemeye başlıyor, beni herkesten çok seveceğini söylüyor, birbirimize her zaman söylediğimiz bir şey.

Bu gece onu çırılçıplak kollarıma alıp karı koca gibi sevişmek için sabırsızlanıyorum. Kalbim bu kadın için çok sert atıyor ve

içimde hissettirdiği gibi.

"Bir sır öğrenmek ister misin?" diye sordum. Heyecanla başını sallıyor.
"Yarın karımla uyanmak için sabırsızlanıyorum." Bu düşünce beni utanç verici
bir şekilde sersemletiyor ama umurumda değil. Kızı elde ettim ve sonsuza dek
benim olacak.

Başımın arkasını kavırıyor ve ağzımı kendine doğru çekerek nazik bir
öpücük konduruyor. Dudakları yastık gibi.

"Sırrımı öğrenmek ister misin?" diye soruyor, ben de başımı sallıyorum.
"Valentina yeni kocasının tadına bakmak için can atıyordu."

Başım geriye düşüyor ve bir kahkaha atıyorum. Onu
el üstünde tutacağım.

Son.

Benimle Kal serisinin 1. kitabı *Benimle Kal*'ın önizlemesi için sayfayı çevirin
Nicole Fiorina'nın dizisi.

PROLOGUE

*"Karşımda duruyordun, bir anı,
ama ben senin gözlerinde bir
yabancıydım.
Hatırlamayı mı unuttunuz
yoksa unutmayı mı
hatırladınız?"*

-Oliver Masters

Mia

Kaybolup gittiğin günü ASLA UNUTMAYACAĞIM. Çeneni hafifçe kaldırdın ve gözlerimiz buluştu. Eskiden hüznünlü bir kırılğanlığın merakla çarpıştığı bir yerde sadece boşluk gördüm. Şimdi ise dipsiz bir çukurun boşluğunu. Gözlerinde, yeşilin tonunu hiç bu kadar soluk görmemiştim. Midemin aynı kasvetli tutulmaya düşmesine neden oldu, sonu olmayan, duvarları olmayan, sadece karanlık olan daha hızlı ve daha hızlı dönüyordu.

Ve sonra bakışlarını kaçırdın.

Kemiklerimdeki et, damarlarımdaki kan, ciğerlerimdeki oksijen, hepsi ufalandı, küçük parçalara ayrıldı ama yine de bir iplikle tutunmaya devam etti - bu iplik kalbimdi. Sanki vücudumun geri kalanıyla ilişki kuramıyormuş gibi otomatik pilota pompalıyordu. Gümbürtüleri kulaklarımda çınlıyordu ve durmasını diliyordum ama kalbim onu bırakmaya hazır değildi. Önümde duran şeyden vazgeçmeyi reddederek aynı sabit vuruşla devam etti. *Belki gözlerin benimkilere döner* diye düşündüm, yani dua ettim.

Ve bekledim.

İki saniye geçti.

Sonra üç-bekleme, bedenim senin bağlantın kesildiği için zayıfladı ve kalbim pompalamaya devam etti.

Dört.

Ve sonra sırtın bana dönüktü.

Her ne yaşadıysak artık yoktu, ama her şeyi net bir şekilde hatırlıyordum ve bu adil değildi. Gözlerindeki boş bakışı merakla kabul edebilir miydim? Elbette, sunabileceğin her şey hiç yoktan iyidir. Keşke geri dönseydin. Beni fark etmiş miydin?

Ve sonra ters yönde bir adım attınız.

Sen gitmiştin, bilinmezliğe terk edilmiştin ve seni geri getiremezdim, ama kalbim hâlâ kıpkırmızı bir umudun ritmiyle atmaya devam ediyordu. "*Benimle kal,*" demiştin defalarca. Unutuluşa adım atacak kişinin sen olacağını kim düşünebilirdi ki? *Şimdi çığlık atıyorum, beni duyabiliyor musun? Neden benimle kalmadın?*

Sana veda öpücüğü veremedim. Gitmiştin ve sadece 20 metre uzakta olmana rağmen seni özlemiştim. Uyanıp geri dönmen ya da benim uyanmam tamamen mümkündü.

Her iki şekilde de, tam bir kabustu.

Gözlerimi zorla kapattım. Her adımda biraz daha uzaklaşırken ve geri dönme ihtimalin azalırken, gidişini izleyemezdim. Yine de karanlık daha iyiydi ve eğer gözlerimi sıkıca kapatırsam yıldızları görebiliyordum. Göz kapaklarımın ardındaki sarı ve turuncu ufka odaklandım, acının içinden bir gün batımı gibi davrandım. Tek sıcaklık gözlerimin köşelerinde biriken suydı. Gözyaşlarım bir an için çırpındı, atan kalbimle aynı yalana karşı savaştı.

Keşke seninle yer değiştirebilseydim, çünkü bir zamanlar senin ışığınla kutsanmış bir dünyayı hak etmedim ve sen de bunu hak etmedin.

Ama hak ettiğim buydu.

Başlangıçta, eğlenceli olacağını düşünmüştüm ve seni zahmetsizce terk edebileceğimi sanmıştım. Kalpleri söküp atan bendim, ama şimdi kanayan benimkiydi. Beni çevreleyen duvarlar senden önce dayanıklı, yıkılmazdı.

Artık duvarlar ve sen olmadığın için yavaş yavaş boğuluyordum.

Sen ve ben söz konusu olduğumuzda, kaçıp gidecek olanın sen olacağını hiç düşünmemiştim.

BÖLÜM 1

"Karanlığın içinden aşağı düşüyor.
Çılgılık atmıyor ya da yardım için
ağlamıyor, aklını uzun zaman önce
yitirmiş.
O düşmeyi tercih ediyor."

-Oliver Masters

Üvey annem dolabımda bir çocuk bulduktan sonra umursamaz davranışlarım yüzünden bir gün gönderileceğimi söylediğinde onu ASLA CİDDİYE ALMADIM ve bunu hiç umursamadım. Bu sadece hareketlerimi körükledi.

Bir gün onun değerli BMW 3 Serisi'nin anahtarlarını çaldım ve arabayı garaj kapısından içeri sürdüm.

Diane yaramazlıklarımın bıkması ve bunun suçunu babamın tedavi edilebileceğine olan inancını giderek yitirmesine bağlamıştı. Basit ve pasif-agresif bir adam olan babam, yemek masasında oturup boş boş bakarken, onun mükemmel makyajlı dudaklarından dökülen her sert kelimeyi kabul etti. O çocuğu ben de sevmiyordum. Tek istediğim bir şeyler hissetmekti. Herhangi bir şey.

On dokuz yaşımın sınırındayken, üvey annemin bardağı taşıran son damlası ve babamın son siniriyle, her ikisi de BMW olayımdan sonra kanunu aramaya karar verdiler. Bu benim son uyarım olduğu için bir akıl hastanesine kapatılacaktım ama babam beni Dolor'a, yani benim gibiler için en uzak ıslah evine göndermesi için hakime yalvardı.

Beni yanlış anlamayın, normal olmadığımı biliyordum, ama benim gibi başka birinin olabileceğini hiç düşünmemiştim, özellikle de benim türüme adanmış bir okulda... eğer böyle bir şey varsa.

Hangi noktada daha kötüye gitmiştim? Hep böyle olduğumu sanıyordum. Erkeklerin beni kullanmasına izin vermek hiçbir zaman onların yararına olmamıştı.

Benim içindi.

Ellerini üzerimde, ağızlarını ağızımda hissetmek istiyordum ve sanki bu heves ve şehvet bana da bulaşacaktı. Hiçbir zaman olmadı, ama belki, sadece belki, içimde yanacak kadar uzun bir ateş yakabilirdi. Acı, şehvet, öfke, tutku, bu noktada her şeyi kabul edebilirdim. Kalbim kaskatı kesilmişti. Ölüm katılığı çoktan ruhuma yerleşmişti, eğer bir ruhum varsa tabii. Artık emin olamıyordum.

Bavulum yatağımın kenarında yarısı boş bir şekilde duruyordu. Kabul edilebilir eşyaların kısa bir listesini yapmış olmama rağmen, yanıma almak istediğim hiçbir şey yoktu. Ne bir fotoğraf, ne bir yastık ya da battaniyeye bağlılık. Geldiğimde el koyacaklarından emin olduğum kulaklıklarım dışında hiçbir şeyle ilgilenmiyordum. Bir kutu prezervatif almak için komodinimi açtım, çünkü "kabul edilemez eşyalar" listesinde yoktu ve bavulun altındaki gizli bir cebe tıktırdım.

Tatmin olmuş bir şekilde bavulun tepesine uzandım, kapağını kapattım ve hiç düşünmeden fermuarı kapattım. Diane'e kızgın değildim. Kızmış olsaydım, bu duygularım olduğu anlamına gelirdi. Dürüst olmak gerekirse, onu suçlamıyordum. Benim de kendim gibi bir üvey kızım olsaydı, ben de polisi arardım.

"Mia, hazır mısın?" diye seslendi babam merdivenlerin dibinden. Cevap vermedim.

"Mia Rose Jett!"

"İki dakika!" Hafifçe paketlediğim valizi yatak odamın kapısının yanına bıraktım ve yeni bir hapishaneye girmeden önce eski bir hapishanenin çıplak duvarlarına son bir kez baktım. Duvarlarım her zaman boştu, tıpkı yatağım, şifonyerim ve masam gibi. Kişiliğim yoktu. Kapıdan çıktığımda sanki burada hiç yaşamamışım gibi olacaktı. Bu alan çabucak bir misafir yatak odasına dönüşebilirdi ve bahse girerim Diane'in şimdiden buna adanmış bir Pinterest panosu vardı.

"Oh, hayır. Bunu giyemezsin." Diane merdivenlerin dibinden yüzünü buruşturdu. Başını hafifçe iki yana sallarken kısa, beyaz-sarı saçları kıpırdamıyordu. Her zaman çok fazla saç spreyi kullanırdı. Düşündüm de, onu saçlarını fönlemeden, düzleştirmeden ve spreylemeden gördüğümü hiç sanmıyorum. Akşam yemeğinden sonra odasında kapıyı aralayıp on beş dakikalık egzersiz videolarını çekerken bile saçlarının hareket ettiğini hiç görmemiştim.

"Giydiğim şeyin nesi var?" Üzerinde "sevimli ama psikopat" yazan büyük boy siyah tişörtümü, tavuk bacaklarımı ortaya çıkaran parçalanmış jean şortumun üzerinde düzeltirken çenem düştü. Tişört çok büyük olduğu için altımın çıplak olduğu düşünülebilirdi ama öyle değildi. Örtülüydim. Söz ver baba.

"Bir sorun yok. Hadi gidelim. Havaalanına zaten geç kaldık," dedi babam beni el sallayarak. Ne pahasına olursa olsun yüzleşmekten her zaman kaçınırdı ve bazen kimden daha çok korktuğunu merak ederdim -Diane'den mi yoksa benden mi? Bu açıdan bakınca, kafasının tepesinde şikayet ettiği kel noktayı nihayet fark ettim. Ona daha önce hiç inanmamıştım ama şimdi inanacak kadar umursamıyordum.

haklı olduğunu gösterdi. Yakışıklı bir adamdı ama Diane yanındayken bile yalnızlık onun hayatını emmişti. Kahverengi gözlerinin altında torbalar oluşmuş ve yanakları çökmüştü.

Evlilik sana bunu yapar.

Ben aşağı inerken bavul her merdivene çarptı. "En azından saçını tarayabilirdi," dedi Diane, babam ve benim önümde kapıdan çıkarken nefesinin altından. İfadesindeki ikiyüzlülük karşısında dudaklarımı birbirine bastırdım. En azından istersem saçıma fırça sürebilirdim.

Babam bavulun sapını kavrayıp arkasına götürürken, "Artık çok uzun sürmez," dedi. Haklıydı. Sadece on bir buçuk saat sonra ikisinden de aşağı yukarı 3,447 mil uzakta olacaktım. O mükemmel bir hayat seçiyordu ve ben mükemmelin bir parçası değildim ve bu sorun değildi. Araştırmamı yapmıştım. Uçak yolculuğunun karşı tarafında beni neyin beklediğini biliyordum.

Dolor Üniversitesi, akıl hastalıklarından, bağımlılıklardan ve kişiyi suç kariyerine yönelten kötü ebeveyn rehberliğinden muzdarip sorunlu ruhlar ve suçlular için özel olarak tasarlanmış bir ıslah üniversitesi-hapishanesiydi. Görünüşe göre, Birleşik Krallık'tan başka bir yerde bulunmayan dünyanın en iyisi. Bu yerin seçilmesinin nedeninin, ziyaret etmeleri için baskı hissetmemeleri olduğunu düşünmeden edemiyordum ve bu benim için sorun değildi. Beni istedikleri yere gönderebilirlerdi. Zaten etrafımda olmak istemeyen insanların etrafında olmak istemiyordum. İzolasyon benim cennetimdi.

Babam müfredat hakkında konuşurken ben dikkatimi pencereden dışarı verip kirli kahverengi saçlarımı parmağımın etrafında döndürerek havaalanına doğru yol aldım.

Diane, "Mia Rose'un geçmişine bakılırsa, kızlardan oluşan bir ıslahevi seçmeliydik," diye alay etti.

"Mia Rose'un çeşitliliğe ihtiyacı var," diye hatırlattı babam ona.

"Mia Rose burada ve kendi adına konuşabilir," diye ikisini de bilgilendirdim.

Babam bagaj kontrolünden geçip güvenlik kuyruğunun sonuna kadar bana eşlik ederken Diane rahatça arabada kaldı. Daha fazla ilerleyemedi ve buraya kadar gelebilmiş olmasına şaşırdım.

Gözleri parlarken önünde durdum. "Özür dilerim Mia."

Kelimelerle arası hiç iyi olmamıştı ama benim de öyle... Saniyeler geçti ve hâlâ gözlerimin içine bakamıyordu. Asla yapamadı. Konuştuğumda bile

sanki bir hayaletmişim gibi yanımdan geçip giderdi.

Bana bak, baba.

Ama tek bir baş selamından sonra, pasaportumu ve uçak biletimi elime aldığımda ikinci bir bakış bile atmadan döndü ve beni terk etti.

LUCIA FRANCO'NIN DİĞER ROMANLARI

Bağımsız Başlıklar

Beni Düşüneceksin

Bana Tutun Hush,

Hush

Evet Deyin: Bir Hush, Hush

Novella Off Balance serisi

Denge

Yürütme

Serbest

Bırakma

Büküm

BENİ DÜŞÜNECEKSİN

Kalın güneyli ağız ve baştan çıkarıcı cazibesiyle Luke, herkesin hayran olduğu taşralı bir çocuktur. Geleceğini planlamıştır, ancak Olivia'yla olan planları, Olivia'nın kör eden bir karar vermesiyle raydan çıkar. İkisinin de hayal ettiği yolu değiştirdi.

BANA SARIL

Karşı konulmaz bir gülümsemeye sahip, tatlı dilli, kaba saba bir Georgia delikanlısıdır. John gözünü yeni kıza diker, ona küçük kasabasının nasıl bir yer olduğunu göstermeye kararlıdır. Ancak Alyssa sandığı kadar kabullenici değildir ve onu her fırsatta reddeder.

HUSH, HUSH

Zengin ve utanmazların karanlık ve göz alıcı yaşam tarzı gözlerimi günah, zenginlik ve sahip olamayacağım bir adamla dolu lüks bir dünyaya açıyor.

Umutsuzca istediğim bir adam-James Riviera.

EVET DİYİN: BİR HUSH, HUSH NOVELLA

James Riviera istediğimi hiç bilmediğim her Şey. Güçlü, seksi, çekici ve tamamen benim.

Şimdi de beni karısı yapmak istiyor.

Tek yapmam gereken evet demek ve sonsuza dek sahip olacağım, ama sonsuzluk insanların inandığı kadar kalıcı değil.

DENGİ (Off Balance serisinin 1. Kitabı)

Kova'nın gücü ve hkimiyeti, Adrianna'nın Őiddetli azmiyle birleşince, vücudunun öğrenmesi gereken daha çok Şey olduğunu ortaya çıkarır. Her etkileŐim yanlış anlaŐılabılır, ancak bakışlarının koyulaŐması, dokunuşunun kalıcı olması veya çıplak teninin onunkine bastırılmış yasadıŐı görüntüsü yanlış anlaŐılamaz. Dürüstlük tehlikede.

EXECUTION (Off Balance serisinin 2. Kitabı)

Kova, Adrianna'nın dayanıklılığını hafife alır ve uzak durmak için içinde verdiği savaŐa rağmen ona daha fazla yönelir. Kendilerini ayırmaya çalıŐırlar ama antrenör ve jimnastikçi arasındaki gerilim artar ve her ikisini de aldatma ve tutkuyla dolu yasak bir dünyaya çeker.

RELEASE (Off Balance serisinin 3. Kitabı)

Kova'nın yaptığının telafisi yok. Verdiği yemin geri alınamaz. Sınırlar belirlenmiŐ ve çizgiler net bir Şekilde izilmiŐken, Kova'nın Adrianna'nın güvenini yeniden kazanmak için kontrolü bırakması gerekecektir.

TWIST (Off Balance serisinin 4. Kitabı)

Adrianna hayatı için savaŐırken, Kova da ikisi için savaŐır. En karanlık alıklarına yenik düŐtüklerinde kimse zarar görmeden kalmaz. Tutkuları yeniden alevlenir ve eylemleri daha da cesaretlenerek aralarında sonsuz bir bağ oluŐturur. Bir kez hata yapmak. İki kez pervasızlıktır. Üç kez bir Őeimdir.

TEŞEKKÜRLER

Aubrey ve James'e aşık olan ve daha fazlasını isteyen her okuyucuya teşekkür ederim. Çok ama çok teşekkür ederim. *Evet Deyin* sizin için, çünkü siz olmasaydınız asla yazamazdım. Bu hikâyeyle şansımı denedim ve siz de kabul ettiniz. Size kadar bir novella için planım yoktu. Sevginiz ve desteğiniz size onların dünyasını biraz daha göstermem için bana ilham verdi. Bunun için sonsuza dek minnettar olacağım. Ne zaman geri dönmemi isterseniz, seslenmeniz yeterli. James ve Aubrey ile birlikte olmak harika.

İnanılmaz asistanım Jill Mac'e, editörüm Nadine Winningham'a ve düzeltmenim Amber Hodge'a, hayatımın karanlık bir döneminde bu romanı yayınlamama yardımcı olmak için bir araya geldiğiniz için teşekkür ederim. Yardımınız ve teşvikiniz olmadan bunu yapabilmemin imkânı yoktu. En iyi arkadaşlarımla çalışabildiğim için çok şanslıyım. Siz hanımlar benim için dünyalara bedelsiniz.

Bebeğim, bana katlandığın için teşekkür ederim. Beni desteklediğin için teşekkür ederim. Bana her gün kitap dünyası hakkında sorular sorduğun için teşekkür ederim. Tüm yasal sorularıma cevap verdiğin için teşekkür ederim. Ve zaman zaman gözlerin seğirse de bir şeyler yazma kararımı sorgulamadığın için teşekkür ederim. Seni seviyorum.

Lucia Franco Hakkında

On yılı aşkın süredir yarışmacı bir atlet olan Lucia Franco, şu anda kocası ve iki oğluyla birlikte güneşli Güney Florida'da yaşamaktadır. Paranormal romantizm onun ilk aşkıydı, ancak kalbinde küçük kasaba ve yeniden birleşme romantizm hikayeleri için yumuşak bir nokta var.

Lucia bir sonraki romanı üzerinde çalışmadığı zamanlarda, onu yakınlardaki bir plajda ayak parmaklarını kuma sokarak dinlenirken bulabilirsiniz.

Daha fazlasını yazarluciafranco.com adresinde bulabilirsiniz.

İçindekiler

[Boş sayfa](#)

[Başlık](#)

[Başlık/İsim](#)

[Telif Hakkı](#)

[İçindekiler İthaf](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27 Sonsöz](#)

[Benimle Kal _](#)
[ÖnizlemesiÖnsözünün](#)
[Bölüm 1](#)
[Ayrıca Lucia Franco](#)
[Teşekkür Yazar](#)
[Hakkında](#)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

